

சாலை

'OSAI'
5 RUE HERMEL
75018 PARIS
FRANCE

செப்டம்பர் '90
0152

புத்தகம்

FRANCE
25018 PARIS
RUE HERMEL
10241

தூமரை

இந்த இதழில் இவர்கள்....

- ★ டாக்டர் சிற்பி பாலசுப்ரமணியம்
- ★ டாக்டர் தா. வே. வீராசாமி
- ★ டாக்டர் அ. கதிரேசன்
- ★ திருவைகாவூர் கோ. பிச்சை
- ✕ ஆ. கோவில் குணா
- ★ சிவா
- ★ பி. அ. துரைராஜா
- ★ வெ. சி. ராஜா
- ★ எஸ். எம். பி. வீரமணி
- ★ பாப்ரியா
- ★ காசி மசரியப்பன்
- ★ எஸ். இளங்கோ
- ★ நாராயணி கண்ணகி
- ★ எம். ஆர். வசந்தி
- ★ நா. நளினிதேவி

தாமரை

நிறுவக ஆசிரியர்:
ப. ஜீவானந்தம்

ஆசிரியர் :
ப. மாணிக்கம்

பொதுப்பு ஆசிரியர் : கே. சி. எஸ். அருணாசலம்

மலர் : 31

ஏப்ரல் 1990

தொகுதி : 10

ஏமாற்றமளிக்கும் பட்டுஜெட்

ரயில்வே பட்டுஜெட்டும் மத்திய பட்டுஜெட்டும் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

நாம இதை எழுதும் போது நாடாளுமன்றத்தில் இவை பற்றிய விவாதம் நடைபெறுகிறது.

ராஜிவ் அரசு அகற்றப்பட்டு தேசிய முன்னணி அரசு அமைந்த போது பல்வேறு எதிர்பார்ப்புகளுடன் மக்கள் அதை வரவேற்றார்கள். மகிழ்ச்சியுற்றார்கள்.

இந்த எதிர்பார்ப்புகளையும் மகிழ்ச்சியையும் ஏமாற்றத்துக்கு உள்ளாக்கும் வகையில் பட்டுஜெட் அமைந்திருக்கிறது.

ரயில்வே பட்டுஜெட்டில் சரக்குக் கட்டணம், பயணிகள் கட்டணம், படுக்கை வசதிக் கட்டணம், பிளாட் பாரடிக்கட் இப்படி எல்லாமே உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. சரக்குக் கட்டண உயர்வால் பொருட்களின் விலைவாசிக்கு மேலும் இறக்கை ணைத்துக் கொள்ளும். இப்படிப்பட்ட விலைவாசி உயர்வுக்கு எந்த வகையிலும் நியாயம் கற்பிக்க முடியாது. இது சாமானிய மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கக் கூடிய ஏற்பாடு. தொழிற்சங்கம் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு, குக்கும் ஓர் அமைச்சரிடம் இத்தகைய பட்டுஜெட்டை யாரும் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது.

போதாக்குறைக்கு மத்திய பட்டுஜட்டிலும் மக்களுக்கு அடிமேல் அடி விழுந்திருக்கிறது. எவர்சில்வர், அலுமினியப் பாத்திரங்கள், சமையல் அடுப்பு, கார்டு, கவர், இன்லாண்ட் கவர், எலக்ட்ரானிக் பொருள்கள், டிசல், பெட்ரோல், பழரசங்கள், ஜாம், விடியோ கேசட், சிகரட், பிரிஜ் இப்படிப் பல பொருட்கள் வரி விதிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளன.

இதனால் ஏற்கனவே இறக்கை கட்டிப் பறக்கும் விலை வாசிகள் ஆகாசத்துக்குப் போய் ஏழை எளிய மக்களும் நடுத்தர மக்களும் அவதிப்படப் போகிறார்கள். தனி ராஜாங்கம் நடத்தி வரும் கறுப்புப் பண ஒழிப்பு பற்றிய பேச்சும் மூச்சும் பட்டுஜட்டில் இல்லை.

இந்த பட்டுஜட்டினால் பண வீக்கம் மேலும் அதிகரிக்கும் என்று அஞ்சப்படுகிறது. மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பு எதுவும் காட்டப்படவில்லை.

சாமானிய பொதுமக்கள் மீது சுமத்தப்படும் இந்த வரிப் பளுவை தேசிய முன்னணி அரசு கைவிடுவது மக்களின் நலனுக்கும் அரசின் நலனுக்கும் உகந்ததாகும்.

சாமியார் தந்த

நன்கொடை

இன்றும் வழக்கம் [போல் பஸ்ஸில் அப்பாசாமி....என்ற கோஷத்துடன் திருவோட்டை குலுக்கிக் கொண்டிருந்த இந்த சாமியாரை அந்தச் செவிவழிச் செய்தி உலுக்கியது.

‘கொல்லன் பட்டரை முத்தண்ணன் இறந்திட்டாரா காலையில் கூட 'உங்களுக்கு இந்த வருஷம் பொங்கலுக்கு காவி வேடடியில் ஒண்ணும் ஊடமாட உடுத்திக்க வெள்ள வேடடி ஒண்ணும் எடுக்க வேணுமுனு சொன்னாரே அப்பக் கூட நல்லாத்தானே இருந்தாரு.’

கால் தானாக நடக்க ஆரம்பித்த உடன் மனசு ஒடத் துவங்கியது. முத்துவுக்கும் இந்த சாமியாருக்கும் எப்பவும் ஒரு நெருக்கம் தான். இந்தச்

சாமியார் மாதிரி முத்துவும் ஒரு அனாதை என்பதாலா, அல்லது இந்த ஊரிலேயே சாமியாரை 'வாங்க போங்க' என்ற மரியாதையுடன் அழைக்கும் ஒரே ஆள் கொல்லன் பட்டரை முத்து மட்டும் தான் என்பதாலா, இல்லை இவர் சாமியாரா ஆனபுறம் முத்துவிடம் மட்டும் தான் தன்னுடைய கருத்துக்களை மனட விட்டு விவாதிக்க முடியும் என்பதாலா சரியாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

கொல்லன் பட்டரைதான், அதையும் இந்த முத்து எவ்வளவு கலைநயத்துடன் செய்வார். எவ்வளவோ வண்டிகளுக்கு அச்சம், கடையாணியும் செய்தவர் தனக்குனு ஒரு குடும்ப வண்டியை கடைசி

—ஆ. கோவில், குணா—

வரைப் பூட்டிக்காமலேயே போயிட்டாரே. குழந்தை குட்டிகளுடன் வாழ்ந்த இந்த சாமியாரே சன்னியாசமா வந்திட்டப்ப குடும்பமே இல்லாத முத்துவால் எப்படி ஒரு சம்சாரி மாதிரி வாழ முடிந்தது. குழம்புக்கு கூட மிளகாய் சரக்கு அம்மியில் அரைத்துத்தான் செய்வார்.

போன வருடத்தில் ஒரு நாள் வாளை மீன் குழம்பைத் தின்ற இந்தச் சாமியார் 'சாதாரண மீனுக்கு இட்டடி ஒரு ருசியா' என்று ஒரு வாரம் புலம்பினாரே அப்படி ஒரு கை மணம் முத்துவிற்கு.

மாவு அரைப்பதையும், வெங்காயம் வெட்டுவதையும் 'கின்னஸ்' சாதனையாகக் கருதும் இந்நாளில் ஏன் இவர் கை மணத்தை சாதனையாகக் கருதவில்லை என்று தான் நினைக்கத் தோன்றியது. அப்படிப்பட்டவரின் மரணத்தையும் இந்தச் சாமியார் எப்படித் தாங்கிக்கொள்ளப் போகிறார்.

'முத்தண்ணை களை வெட்டுவந்திடுச்சு கையிலே ஒரு நயாப் பைசா இல்லை. இந்த நொறுக்குவான் வேற எல்லாத்தையும் சடு வச்சு குடிச்சுத் தொலஞ்சுட்டான். களக் கொட்டு இந்தா இந்தக் குருத்

துகளுக்கு கா வயிக்குக் கஞ்சியாவது ஊத்தலாம்' என்று கையைப் பிசைந்த எத்தனை செங்கிக்கும், இசக்கிக்கும் களைக் கொத்திகளை, இவசமாக வழங்கியிருக்கிறார். தணல் நின்னு நின்னு முத்துவுக்கு இதயம் உருகிடுச்சோன்னு சில சமயம் இந்தச் சாமியார் நினைப்பதுண்டு.

'இன்னக்கி அறுவடைக்கு நாள் செய்யுரோம், பழைய அரிவாள் நிறைய இருக்குதான். ஆனா சுந்தரி சொல்லிட்டாள். உண்ணடை புது அரிவாள் வாங்கி வந்து தான் நாள் செய்யோணும்னு. அதனாலே நீ தொட்டு நல்ல வார்த்தை சொல்லிக் கொடுப்பா'ன்னு எத்தனை பெரிய மனிதர்கள் முத்துவிடம் வந்து நின்றிருக்கிறார்கள்.

பக்கத்து ஊரில் ஒரு கோஷ்டிக் குடும்பம், இன்னொரு கோஷ்டிக்கும் நடந்த மோதலில் ஒரு கோஷ்டிவைத்திருந்த வெட்டரிவாள் எதிர் கோஷ்டியோட தலைகளை ஒரே வெட்டில் துண்டாடியது என்று முத்துவின் அரிவாள் திறமையை இந்தச் சுற்று வட்டாரமே புகழ்ந்து பேசியது. இதில் சாமியாருக்கு உடன்பாடில்லை.

'ஏண்ணை பக்கத்தூர், சண்டையிலே நம்ம அரிவாள் பத்

இச் சமங்கனியை அமங்கனியாச்
செஞ்சுடுச்சே இது சரிங்களா?'

ஆதிகம் படிப்பறிவு இல்லாத
முத்துவால் எப்படி பிரச்சனை
களுக்கு உடனுக்குடன் பதில்
சொல்ல முடிகிறது என்று
சாமியாரி வியந்த நாட்களை
எண்ண முடியாது.

இந்த ஊரில் எவர் இறந்தா
லும், எவர் வீட்டில் சாவு நடந்
தாலும் அன்று இவர் பட்ட
ரைசிகு வீவு தான். வரணம்
போடப் போய்விடுவாரி. ஊரு
டன் அப்படி ஒரு ஈடுபாடு.
அவர் பட்டரையில் எப்போதும்
கூட்டமிருக்கும். இந்த சுத்து
வட்டாரத்தில் முத்துவிற்குத்
தெரியாத ஆளே இல்லை.
முத்துவிற்கு பட்டரை வீடு
சொத்து எல்லாம் இந்த ரோட்
டோர சிறு குடிசை தான்.

'அடுப்புல கரிபுகையிது அட
ஒரு இரும்பைக் கூட காய
வைத்து இருக்காறே. அப்ப
தொழில் செய்யும் போது இறந்
திருக்கார் நல்ல சாவு தான்.
என்ன எல்லோரும் திரும்பிப்
போறாங்க. இந்தக் கரிப்புகை
என்ன போபால் விஷவாயுவா.
நாட்டாண்மை வேறு என்
னமோ சொல்கிறாரே.'

'என்னப்பா ஆனாளுக்கு
பெசிக்கிட்டு நின்னா எப்படி?'

பய ஒரு அம்மஞ்சலி இல்லாம
டோயிருக்கான். ஒருத்தன்
ஓடிப் போய் போலீசுக்கு
சொல்லுங்க. அதுவும் அனா
தப் பொணம் வேற, நாமா
என்ன டன்றது.'

'ஆமாம்மா இவ்வளவு சம்
பாரித்தவன் நாலுகாசு சேத்து
வைக்க துப்பு வேணாம். என்
னமோ தம்மாந்துண்டு கரியை
நெருப்புல புகைய விட்டுட்டு
போயிருக்கான் இதுவே
இவனை எரிச்சுட முடியுமா'
என்று கணக்கப்பிள்ளை கந்
தப்பு வழி மொழிந்து கொண்
டிருந்தார்.

'என்ன மனிதர்கள் இவர்கள்!
சாமியாருக்குள் எரிச்சல் நங்
கூரமாய் பாய்ந்தது. பணம்
இல்லாவிட்டால் என்ன மனி
தன் குணத்தைப் பார்க்க
வேண்டாம். முத்துவிடம்
இந்த நாட்டாண்மை எந்
தனை தடவை ஓசியில் அரிவா
ளுக்கு கருக்குப் பிடித்துச்
சென்றிருக்கிறார். அதற்காக
கூட வேணாம் அட ஒரு சாதா
ரண மனித இரக்கம் வேண்
டாம்.' சாமியாரின் கணத்த
மனது மடியில் உள்ள கணத்தை
கணக்குப் போட்டது. இந்த
ஒரு வருட காலமாக கால் ஓடு
தேய, தெருவோடு திருவோடு
ஏந்திய 800 ரூபாயை செட்டி

யார் கடைபிடி கொடுத்து வைத்திருந்ததை நேற்றுதான் வாங்கினார். அந்த குணவானே போனப்புறம் இந்தப் பணம் எதற்கு. சரி, சாமியார் கொடுக்கும் பணம் என்று இதை ஏற்காவிட்டாலும் முத்தண்ணன் பயணம் குப்பை வண்டியிலே தானே பேசும் என்கிறதையும் அவர் மனது கணக்குப் போடாமலில்லை.

'நாட்டாண்மைக்காரய்யா'

'வாய்யா சாமியாரே ஒன் ஆணைப் பசத்தியா பரம பைசா இல்லாம செத்திருக்கான்.'

'இல்லெங்க அது...'

'அட நாத்தான் அவைகிட்டே ஒண்ணுமில்லைன்னு சொல்லிட்டேனே. அப்புறம் எதற்கு நீவேற பின்பாட்டு பாடுறே.'

'அதில்லெங்க, முத்தண்ணன் எங்கிட்ட 300 ரூபாய் கொடுத்து வைத்திருக்காருன்னு சொல்ல வந்தேன். இந்தாங்க ருவா.'

'அடிச்சுக்கே அதானே பாரித்தேன். அவை முத்துல்ல தங்க மாச்சே. ஏலே யார்ராவை ஒடிப்போய் வோலினைக் கூப்புட வேணாமுனு சொல்லிப்புடு போலிஸ் வந்து அடக்கம் பண்ணு நம்ம ஊர் வழக்கமில்லை.

இரும்படிக்கிற இடத்திலே சக்கென்ன வேலை என்று கரையத்துடங்கினவங்க எல்லாம் மீண்டும் கூடத் துவங்கினார்கள். ஒருவரும் அழவில்லை. போன மாதம் எச்சிக் கையாடிகாக்கா விரட்டாத கடுமி கஞ்சநாதன் செத்தப்பக்கட அவை பணத்திற்குப் பயந்து ஒப்புக்கு நாலு பேரு அழுதாங்க இந்தக் குணவானுக்கு அதைக் கூட யாரும் செய்யவில்லை.

'முத்து அளிவானி தரப்பா இல்லாட்டி அளிவா அடிக்க முடியுமா? அளிவா இருந்தா அளிவு வருமா' என்று செண்டரைக் கிளால் பிரமுகர் ஒருவர் இல்லாத வேஷ்டியை பிடித்துக் கொண்டு கத்திக் கொண்டிருந்தார்.

'என்னப்பா எல்லோரும் அப்படி அப்படியே திக்கிறீங்க. டேய் ஒருகாலி ஒடிப் போய் மாலை, சந்தனம், வாணம் அப்புறம் அடக்கம் செய்ய எல்லாச் சாமானும் வாங்கிவாடா. முத்து நம்ம தொழிலாளி யாச்சே எல்லாம் நல்லபடியாச் செய்யனுமில்லை.'

இதுவரை குளித்து ஆமையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தவர் இப்பொழுதுதான் நாட்டாண்

மையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்.

‘ஏய் ஓடுகாலி அப்படியே நமக்கும் ஒரு அஞ்சலிட்டர் கேனுவே சரக்குப் புடிச்சுக்கிட்டு வாப்பா ரொம்பத் தூரம் நடக்க வேணுமில்ல. என்ன சாமியாரே மொகத்துல் புன்னைகை தவழுது நீயும் ஒரு ஒன்

றைக் கிளாஸ் அடிச்சுக்கலாம் கவலைப்படாதே’ என்றான், ஒரு ஏ கிளாஸ் பையன்.

சாமியார் நெஞ்சுக்குள் இருக்கும் உண்ணிலிருந்து கண்ணீர் ஆறு பெருக்கெடுத்து ஓடுவது இந்நடப்பே(ர)தைப் பையனுக்கு எப்படித் தெரியும்.

‘விதவையின் சோகக் கண்ணீரைத் துடைக்கவும், அநாதையின் வாய்க்கு ஒரு பிடி சோறு கொண்டு வந்து கொடுக்கவும் இயலாத ஒரு சமயத்திடமோ, தெய்வத் திடமோ எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை’

-விவேகானந்தர்

வழங்கியவர் : எம். பி. எம். ராஜவேலு,
மீளவிட்டான்.

அந்த மலைகளுக்கு பிரிவு உபசாரம்

—லிமிங்ஸ்— [பீகிங்]

—தமிழில் : பாப்ரியா

- ★ அந்த மலைகளிடமிருந்து விலகி எங்கள் துருப்புகள் நகர்ந்துகொண்டிருந்தன. எங்களுடைய இதயங்கள் அப்போது அடைந்த வறுத்தங்களை எந்த வார்த்தைகள் கொண்டும் விளக்கி சொல்ல முடியாது.
- ★ மேகங்கள் மரஉச்சிகளில் தொங்கிக்கொண்டிருந்து பனிமூட்டம் சுற்றியும் போர்த்தியபடி மலைஉச்சிகளில் மக்களின் கண்களிலிருந்து வழியும் கண்ணீரை அல்லாமல் அவைகள் என்னிடம் வேறு எதை மறைக்கப் பார்க்கின்றன?
- ★ மறுபடியும் அழைக்கின்றேன் என்முதல் நாட்களை நேற்றைய பொழுதைப்போல. நான் என் அன்னையிடமிருந்து பிரிந்து போனதைப்போல, நான் பிரிந்து செல்கிறேன். மூன்று வருஷங்களாக நீங்கள் எனக்கு உரமேற்றி இருக்கிறீர்கள் மதிப்பு வாய்ந்த மலைகளே! நாட்டு மக்களே, எங்கள் உணர்வுகள் ஆழமாகச் செல்கின்றன வாழ்ந்தாலும் இறந்தாலும் ஒற்றுமையாக நாங்கள் எல்லையை பாதுகாப்போம்.
- ★ மூன்று வருஷங்களாக நாங்கள் ஒரே பாதையில் சென்றோம் மூன்று வருஷங்களாக நாங்கள் ஒரே குறிக்கோளை சுமந்தோம் சிவப்புநிற பைன் மரங்களின்கீழ் ஒட்டுமொத்தமாக— துறான எல்லாவற்றையும் விமர்சித்தோம். எல்லையை பாதுகாப்பதற்காக நாங்கள் புயலையும் எங்களுடன் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டோம்.

- ★ பள்ளங்களினால் பிரிக்கப்பட்டு நாங்கள் வாழ்கிறோம்
தோளோடு தோளாக நெருங்கி நின்றுகொண்டிருக்கி
றோம்
- உழவர்கள் நிலத்தை சமப்படுத்துகிறார்கள்,
நாங்கள் அரண்களைக் கட்டுகிறோம்.
நுழைவாயிலை காக்கும் கடமையை அவை உடனடியாக
ஏற்றுக்கொள்கின்றன.
- ★ ஏதாவது ஏற்பட்டால் சத்தம் கொடுக்கவும்,
வடக்கும் தெற்கும், நமது இதயத்தின் துடிப்புகளை
கேட்கும்.
- உழவர்களின் இதயங்கள் எல்லாம் சிவப்பாக
இருக்கின்றன, இனிப்பாய் இருப்பதைப் போல.
- ★ 'கம்' மரங்களின் மணம் எப்போதும் என்னைவிட்டு
நீங்காது
எல்லா அரண்களும் அணைகளும் என்மனதில் படமானது.
எல்லா சுற்றத்தாரின் குழந்தையும் என் நினைவில்
இருக்கின்றன
எல்லா பாடும் பறவைகளைப் பற்றியும் நான்
சொல்லுவேன்.
- ★ முதலில் காவலனாக நின்றபோது, மலைஉச்சிகள்
என்பார்வைக்கு
—குறுகலாகத் தெரிந்தன
இந்த அகன்ற உலகமும் என்முன்.
- ★ உழவர்கள் எனக்கு ஆற்றலையும் அறிவையும்
அளிக்கிறார்கள்
என்னை எஃகு போல இறுகச் செய்கின்றனர்
மேலே பறக்கும் கொடி என்மென்றும் 'சிவப்பாக'
வளர்விறது
அடிப்பதை என்மென்றும் அகலமாக்கி கொண்டே
போகிறது.
- ★ சிப்பாயின் தோள்பையை எடுத்துக்கொண்டு நான்
பிரிந்து செல்கிறேன்
என்மனதை சாந்தப்படுத்த நான் என்னைவிட்டு
செல்வேன் ?

பல்கேரிபச் சிறுகதை

என்னுடன் ஒரு நாள்

மூலம் : இமானுவினோவா

—தமிழில் : வெ. சீ. ராஜு

நான் ஒரு தொழிற்சாலை யிலோ, பண்ணையிலோ அன்றி ஒரு வங்கி குமாஸ்தா வாகவோ பணி புரியவில்லை என வேலை வழக்கமானதைக் கரீட்டிலும் சற்று வேறுபட்டது என்பதால் என் நண்பர்கள் பலரும் என்னை உற்று நோக்கு கிறார்கள். இதனை நான் எனக்காகவே விரும்புகிறேன். நான் செய்வதெல்லாம் இந்த நாடு எவ்விதம் ஜீவித்திருக்கி றது என்பதை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதுதான். அதாவது நான் பத்திரிகைத் துறையைச் சேர்ந்தவன். குறிப் பாய்ச் சொல்வதென்றால் ஒரு செய்தி நிறுவன ஆசிரியை. மேலும் நான் மற்றவர்களிடமி ருந்து அதீதமாக மாறுபட்டி ருப்பதாய் எண்ணவில்லை. வேறு எந்த பெண்ணையும் போலவே காலை 6.30சீகெல் லாம் எழுகிறேன். கணவருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் காலை சிற் றுண்டி தயாரி பண்ணுகிறேன். (நல்லவேளை—அந்தப் பொடி

யங்கள் இந்தக் குளிக்கால விடு முறையில் வேறு ஓர் இடத்தில்) தற்போது எனக்கு மூன்று குழந்தைகள் : என் முதல் திரு மணத்தில் பிறந்த பெண் பத் தொன்பது வயதினள். என் கணவரின் முதல் திருமணத்தில் பிறந்த பையன்—தற்சமயம் நகரக் கலைக் கழகத்தில் வேலை செய்பவன். மூன்றா வது—எங்கள் இருவருக்கும் பிறந்த—முதல் வகுப்பு படிக்கும் ஏழு வயதான கடைக்குட் டிப் பையன்.

இப்போது அடுப்பில் உள்ள தேநீர் கொதிக்குமுன் நான் சில பாத்திரங்களைக் கழுவினாக வேண்டும். என் கணவரீ இரையு ம்சத்தம் காதில் விழுகிறது. நான் மேஜையில் எடுத்து வைக் காத ஒன்றைக் காணவில்லை யென்று. இதற்கிடையில் அவர் ஷவரத்தின் போது கன்னத்தில் வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அதற்கு சிகிச்சைக்கு நான் ஓட வேண்டும். கடைசியில் அனை

வரும் சாப்பாட்டு மேஜையில். ஆனால் நான் முக அலங்காரம் செய்து கொள்ளாமல் வேலைக்கு தாமதமாகவேறு சென்றால் அனேக பிரச்சனைகளை சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். என் வீட்டில் அப்படியான அலங்காரம் எதுவும் அவசியமில்லை, இருந்தபோதும்... கதவை சாத்திவிட்டு எதை எதை விட்டு விட்டுச் செல்கிறேன் என்பதெல்லாம் அறியாமல் புறப்படுகிறேன். அதையெல்லாம் என் வேலை முடிந்த திரும்பி வந்தபின் தான் பார்க்க முடியும்.

இப்போது நான் விரைந்து செல்ல வேண்டும். நான் இருக்கும் இடம் மத்திய ஸேபியாவி லிருந்து அதிக தூரத்தில் இல்லாதது என் அதிர்ஷ்டம்தான். தாமதமாக வரும் பேருந்துகளையும், ட்ராம்களையும் நம்பியிராமல், பரபரப்பான போக்குவரத்தையும், மக்கள் நெரிசலையும் கடந்து கடைசியாக என் அலுவலகத்தை அடைந்து மேஜையின் கில் அமரிகிறேன். நல்லவேளையாக உரிய நேரத்தில் வந்திருக்கிறேன். எதுவும் நடவாததுபோல் என்பணியை எப்போதும் போல துவங்குகிறேன். என் முன்னே முழுதாக எட்டரை மணி நேரம்—நடுவில் மதிய உணவுக்கான சிறு ஓய்வு தவிர—நீண்டு

நிற்கிறது. நாட்கள் ஆக ஆக நான் சின்னச் சின்ன நித்திய பிரச்சனை குறித்த கவலைகளை தூர ஒதுக்கி இருப்பது தெரிகிறது. அதே சமயம் என்னுள் உண்மை எழுப்பும் குரல் மற்றும் பூரணமாய் செய்து முடிக்கப்பட்ட வேலை தருகின்ற மனதிருப்தி எப்போதுமே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. படித்து முடிப்பதற்கு ஏகப்பட்ட பக்கங்கள் (நான் ஒரு செய்தி ஆசிரியை அல்லவா?); தேர்ந்தெடுப்பதற்கு குவியலாக ஒளிப்படங்கள்; நீண்ட எரிச்சலூட்டும் தொலைபேசி உரையாடல்கள் (இதில் நானாக தெரிவிக்கும் விஷயங்கள் சொற்பேடு)... திடீரென்று பார்த்தால் நேரம் மாலை 5-30. வழக்கமாக இது என் அன்றாட அலுவல் நாளின் முடிவு.

இப்போது நான் எப்போதும் போலவே வீட்டிற்குப் புறப்படலாம். சில நாள் மாலை 7, 8 இன்னும் 9 மணி வரை கூட இரவில் தங்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் அது அடிக்கடி நேரிடும் ஒன்றல்ல. என் வேலை இன்னும் முடிந்துவிட்டது எனக் கூற முடியாது. அது தொடருகிறது. ஆனால் இதற்குமேல் நான் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை—கூடுதல் வேலைக்கான தனி ஊதியம் கிடைத்தாலும் கூட...

தவிர நான் பார்ப்பதற்கு அழகாகத் தோற்றமளிப்பதாக தோழிகள் கூறுகிறார்கள், பலர் என்னுடன் வேலை முடிந்த பிறகு ஒரு கோர்ப்பை காபி பருகக்கூட விரும்புகிறார்கள். ஆனால்... நல்லவேளை; இப்போது பல கடைகள் திறந்திருக்கின்றன. வரிசையில் நின்று வாங்க வேண்டிய சிலவற்றை வாங்கிவிட்டு வீட்டிற்கு திரும்புகிறேன். என் சரக்குப் பை என் மன எண்ணங்களைப் போலவே சற்று கனமாக இருக்க—என்னைச் சுற்றிலும் பலரது உணர்வும் இதுபோலத்தான் என்று தோன்ற—அந்த எண்ணமே ஓரளவு நிம்பதியைத் தருகிறது.

நான் இருப்பது ஸோஃபியா நகரத்திற்குள் உள்ள ஒரு பழைய கட்டிடத்தில் - என் அறைக்கு விஃப்ட் ஏதும் இல்லை. இந்த சௌகரியமான இடத்தின் மீது நண்பர்களுக்குள்ள ஆதங்கத்தினை எண்ணியபடி, படிகளில் ஏறிச் செல்கிறேன். வீட்டில் எனக்கு முன்னமே என் கணவர் வந்து இருக்கக் காண்கிறேன். 'நாம் இப்போது ஒரு விருந்துக்குச் செல்கிறோம்', அவர் கூறுகிறார், 'அவர்களை அதிக நேரம் காத்திருக்கும்படி வைத்துவிடக் கூடாது'. அப்போது தொலைபேசி ஒலிக்கிறது. '...சரி, நாங்

கள் வருகிறோம். ஆனால் எட்டு மணி 12 முன்னதாக அல்ல...' அவர் பேசு முடிக்கிறார். கடைக்குட்டிப் பையனுக்கு இப்போதும் எங்கள் கவனிப்புத் தேவை. ஆனால் மற்ற இருவரும் தங்களை கவனித்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு பெரியவர்கள். என் கணவர் எதையோ முணுமுணுக்கும் சொற்களை காதில் வாங்கிக் கொள்ளாதவள் போல் இருக்க முயற்சித்து அன்றைய இரவு அல்லது மறுநாளையக்குரிய சமையல் வகையறாக்களை மனதில் எண்ணிடுகிறேன். கடிக்காரத்தை பார்க்கிறேன். இன்னும் நேரமாக மில்லை? திடீரென, கதவு அழைப்பு மணி ஒலிக்கக் கேட்டு தலையைத் திருப்புகையில் என் கணவர், நண்பர்கள் சிலர் எங்களைப் பார்க்க வந்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். ஆகவே என் அங்கிகளை வேறு கழற்றியாக வேண்டும். வந்திருப்பவர்கள் இன்னும் சற்று முன்னதாக வந்திருக்கக் கூடாது! ஆனால் இது இங்கு பஸ்கேரியாவில் சகஜமான ஒன்றாகையால் நான் கோபப்பட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. இந்நாட்டில் மக்கள் தொலைபேசியை எப்போதாவதுதான் உபயோகிக்கிறார்கள். வருபவர்கள் சர்வசாதாரணமாக அழைப்பு மணியை ஒலித்துவிட்டு வருவார்கள். 'நாங்கள் சும்மா இந்தப் பக்கம்

வந்தாம் வீட்டில் ஏதோ விளக்கு வெளிச்சத்தைக் கண்டோம்...' என்பார்கள். ஏதோ வெளிச்சம்! நீங்கள் என்னைக் கேட்டால்... சரிசரி அதையெல்லாம் நாம் பெரிது படுத்த வேண்டாம். என் கணவரீ ரொம்பவும் சுகஜமானவர்.

அவர் குளிர்ந்த பிராந்திபுட்டிகளை எடுத்துவருவதைப் பார்த்துக் கிறேன். உடனடியாக அவர் 'சலாட்'ஐக் எடுத்து வரச் சொல்கிறார். கொஞ்சம் வெள்ளரித் துண்டுகள், கொஞ்சம் தக்காளிப் பழங்கள், சில பாலடைக் கட்டிகள்... கடைசியாக ஒரு முறை கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டு, இப்போது நான் தயார். வந்த விருந்தாளிகளுக்கு என்னுள் நிகழும் கொந்தளிப்பையும், வீட்டில் நடக்கும் போராட்டங்களையும் சிறிதும் அறிந்து கொள்ள வழியில்லை, அவர்கள் ஏதோ தமாஷ் செய்து கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் காண்ப்புகிறார்கள், 'இன்னும் ஒரு வாய் பருகலாமே?', 'மீண்டும் வருவீர்கள் அல்லவா?' 'சரி சரி... நாங்கள் கூட வருவோம்' இதனிடையில் கடைக்குட்டி தூக்கம் வந்து படுக்கைக்குச் சென்றுவிட்டிருக்கிறது. நம் உதவியின்றி அவனால் செய்து கொள்ள முடிவது இதுதான். அவன் அக்காள் தன்னுடைய

கிணைகிதனை அறிமுகப்படுத்த இப்போதுதான் நேரத்தை தேர்ந்தெடுக்கிறாள். இதே நேரம் பெரியவன் மாடி அறையில் தன் நண்பர்களுக்கு விருந்து ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறான்.

நாங்கள் புறப்படுவதற்கு இதுதான் நல்ல சமயம்! அங்கே அவர்களும் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். மேலும் நாங்களும் மனிதர்கள் தரவே இல்லையா? என் வயது 40. என் கணவருக்கு 45. இது ஒன்றும் அவ்வளவு முதியவயது இல்லை. தனித்து விடப்பட்ட நாங்கள் திரையரங்கிற்கு, நாடக அரங்கிற்கு ஒரு உணவு விடுதிக்கு செல்லலாம். இதே போல் நாங்கள் வீட்டில் கூட தனித்தோ அல்லது நண்பர்களுடனோ இருந்து கொள்ளலாம். ஆனால் நாளை யைக் குறித்த சிந்தனை எங்களை நீங்குவதில்லை.

ஒரு முறை என் மகள், பள்ளியிலிருந்து திரும்பியவள், தன்னுடைய வீட்டுப்பாடம் குறித்து விவாதித்த போது கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது. 'உன்னிடம் ஒரு கால இயந்திரம் இருந்தால் நீ எந்தக் காலத்தில்-யுட்கத்தில் இருக்க விரும்புவாய்?' நான் இப்போது நினைக்கிறேன்- இப்படி தேர்ந்தெடுக்க எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமானால் - நான் விரும்புவது இன்றைக்கு - இப்போது நான் இருக்கும் நிலையையே.

‘மாரச் மாத ‘தாமரை’ ஒரு பார்வை’

—எஸ். பி. எம். வீரமணி

வழக்கம் போல் ஏராளமான எதிர் பார்ப்புகளுடன் ‘தாமரை’யின் மாரச் மாத இதழை சந்திக்கிறோம்.

இந்த நூற்றாண்டின் மாபெரும் நிகழ்வுகளில், குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றான, தென்னாப்பிதிக் விடுதலைப் போராட்ட வீரர் நெல்சன் மண்டேலா அவர்களின் விடுதலையை வரவேற்று வாழ்த்தும் தலையங்கம், எதிர்காலச் செயல்பாடுகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருப்பதை குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

சென்னையில் நடைபெற்ற சோவியத் பத்திரிகைகளின் விழாவின் நான்காம் நாள் நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றான ‘தமிழ் இலக்கியத்தில் சோவியத்தின் தாக்கம்’ கருத்தரங்கின் சாரம் மிகவும் கருக்கப்பட்டு தரப்பட்டிருக்கிறது. விழாச் செய்திகளை இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக கொடுத்திருக்கலாம்.

டாக்டர் இரா. சண்முகவேலன் அவர்களது ‘தமிழ் நாவல் ஆய்வுகள்’ பற்றிய கட்டுரை பயன் தரத்தக்க நல்ல முயற்சி. தமிழ் நாவல்கள் குறித்து செய்யப்பட்ட ஆய்வு

களை வரிசைப்படுத்தும் ஆசிரியரின் நோக்கம் ஆய்வுக் கலையை மேலும் வளப்படுத்தவேண்டும் என்பதே. அதற்கு உதவுமுகமாக ஒரு நூற்பட்டியலையும் தந்துதவியிருக்கிறார். பாராட்டுக்குரிய கட்டுரை.

‘ஓர் அடகுக் கடைக்காரன்’ திரைப்படத்தினை இரா. ஆதிமூலன் அவர்கள் தன்னுடைய வழக்கமான பாணியில் சுவைபட எழுதியிருக்கிறார். அந்தத் திரைப்படம் தரக்கூடிய பாதிப்பை ஏறத்தாழ கட்டுரைவாயிலாக கொண்டு வந்துவிட்டார் எனக் கூறினால் மிகையாகாது.

‘சிறுகதை’களுக்கு பெயர் கொடுப்பதென்பது, சில வேளைகளில் மிக அழகாக பொருந்திவிடுவதுண்டு. ‘வம்புப் பாளைகள்’ தலைப்பு அப்படித்தான் மிகவும் அருமையாக பொருந்தியிருக்கிறது. அரசின் போலி மதுவிலக்கு கொள்கையினால், வாடிப்போயிருக்கும், இளைக்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கும், மதுமரத் தொழிலாளர்களது வாழ்க்கையை கதை நூறாகவே சித்தரித்திருக்கிறது.

பிரச்சனையின் தன்மையினால் அவர்கள் போராட்டத்தில் ஒன்றுபடுவதாய் கதையை நிறைவு செய்திருப்பது 'பனைவட்டு'ப்போல இனிக்கிறது. 'டெருமாள் முருகன்' மிகவும் தரமான கதையொன்றை தந்திருக்கிறார்.

'கோரட்டில் குரங்கு' கதையில் நல்ல நகைச்சுவை இழையோடியது. ஸ்டேஷனில் நிகழும் சம்பவங்கள் மிகவும் யதார்த்தமாக சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. கதாசிரியர் திலகவதி அவர்களுக்கு இதொன்றும் கடினமான வேலையில்லை.

இந்த நாட்டில் பொறுப்புக்கு வந்த பெரிய மனிதர்களுக்கு 'மனதில் மாபெரும் ஊனமிருக்கிறது' என்று சுட்டிக்காட்டியது முகவை சிதம்பரன் அவர்களது கதை.

'மழை' கூட நன்றாகவே பெய்தது.

'தாமரையின் மொழி பெயர்ப்பு கதைகளுக்கு எப்போதுமே தனியிடம் கொடுக்கலாம். சரியான கதையினை தேர்ந்தெடுப்பதும் அதனை தரமாக தமிழாக்கம் செய்வதும் தான் இதனை சாதித்து வருகிறது 'மார்க்சிம் கோர்க்கி'யை திருவைகாலூர் கோ.பிச்சை அவர்கள் அழகாக தமிழாக்கியிருக்கிறார்.

கவிதைகளைப் பொறுத்த வரையில் சுகமில்லை.

தாமரையின் மிக முக்கிய பாண, டாக்டர் அ. கதிரேசன் அவர்களது பக்கங்கள், இந்த மாதம் ஒரு நல்ல விஷயத்தை முன் வைத்துள்ளது. அல்லோபதியின் மூலம், விரைவாகவும், பூரணமாகவும் குணமாக்க இயலாத நோய்கள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே 'மாற்று சிகிச்சை முறைகள்' உலகில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா என்பதனை டாக்டர் அவர்கள் விவாதித்து விளக்கி இருக்கிறார்கள். அல்லோபதி மருத்துவத்தை சாமான்ய மக்கள் கூட மிகச் சாதாரணமாக அணுக முடிகிறது. டாக்டர் அவர்கள் கூறுகின்ற மாற்று சிகிச்சை முறைகள் அத்தகைய நிலையை அடைய முடியுமானால் அல்லோபதியின் முக்கியத்துவம் நிச்சயமாக இல்லாமல் போய் விடலாம்.

கவிஞர் இளவேனில் அவர்களது அருமையான ஓவியங்கள் முகப்பில் இடம்பெறத் துவங்கிய பிறகு தாமரைக்கு கவர்ச்சி கூடியிருக்கிறது என்பதனையும் சொல்லியாக வேண்டும்.

வாசகர்களது எதிர்பார்ப்புகளை பூரணமாக நிறைவேற்றுகிறது மார்ச் இதழ்—வழக்கம் போல்.

யாகத் தீ

‘ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைப் பற்றி
கவிதைப் போட்டி.
ஒசிப் பத்திரிகை சேதி சொன்னது.’

மார்புச் சளியின் தீவிர துப்புதலை
நிறுத்த வழியில்லாத
எனது சட்டைப் பையில்
கவிதைகள் — கனவுகளுடன்.

கவிதையின் பிரகாசத்தில்
திப்பெட்டி போடும் தங்கைகள்
அரிக்கன் விளக்கில் மங்கலாக
மணியார்டர் விண்ணப்பத்தின்
தொகை நிரப்பும் பகுதியில்
எழுதத் தயங்கும் கரங்களுடன்
என் தகப்பனாரும்.

யாகம் வளர்த்து
இலக்கியப் பெருந்தீயில்
கவிதைகளுடன்
குதிக்கப் போகும்
என் சக தோழர்கள்
ஏளனத்துடன்
என்னை நோக்கும் பொழுது,

ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக்
குறித்த—எனது கவிதைகள்
பெறும்

சில ‘கரன்ஸி தாள்கள்’
படிப்புக் கட்டணத்திற்கு
உதவப் போகும் கனவுடன்
உறங்கப் போவேன்—கிழிசலு பாயில்.

—க. காசி. மாரியப்பர்

ராஜஸ்தானி மொழி சிறுகதை

அம்மா வருவாள் என்று...

முல ஆசிரியர் - நிருசின்ஹாராஜ்புரோகித்
ஆங்கில மொழியாக்கம் - ரவாத் சரஸ்வத்

ஆங்கில வழி தமிழாக்கம் :

-: திருவைகாலூர் கோ. பிச்சை :-

நான் ராம்காருக்குப் பல தடவைகள் சென்றிருக்கிறேன். ஆனால் இம்முறை அங்கு செல்வது எனக்கு மனவேதனையளிகளும் போல் தோன்றியது. இது வார்த்தைகளால் விவரிக்க இயலாத துயரமான மனோநிலை. இதற்கு முன்பெல்லாம் நான் அங்கு போவதற்கு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்தே இருப்பேன். புறப்படுவதற்கு சில தினங்களுக்கு முன்பே எனது இதயம் மெளனமாக மகிழ்ச்சியால் நிரம்பிவிட்டும், உள்ளம் ஆனந்தப்பரவச நிலை கொள்ளும். நான் பஸ்ஸில் ஏறி அமர்ந்த நிமிடமே பஸ்ஸின் வேகத்திற்கொப்ப என் சந்தோஷமும் பெருக்கெடுத்து விடும். பஸ் உலுக்கி ஆட்டும் ஒவ்வொரு சமயமும் எனது இதயம் குதூகலத்தால் துள்ளிக் குதிக்கும்.

ஆனால் இம்முறை அதற்கு நேர் மாறாக இருந்தது. ரயிலை விட்டிறங்கி நான் பஸ்ஸை நோக்கி சென்றபோது எனது கால்கள் எஹுயில்லாதவாறு கனத்து விட்டதாகப் பட்டது. கால்களில் ஏதோ கணமான பெர்ரூள் கட்டி வைக்கப்பட்டிருப்பதாக உணர்ந்தேன். இதே போன்ற கனத்த உள்ளத்துடன் கால்களை இழுத்துச் சென்று பஸ்ஸில் இடம் பிடித்து அமர்ந்தேன். நான் எனது எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு இறங்கிவிடுவேனோ என்ற பயத்தால், பஸ் உடனே பலமாக குலுக்கியபடி வேகமாகப் புறப்பட்டு விட்டது. பஸ் குலுங்கிக் கொண்டு வேகமெடுத்துச் சென்றபோது குக்கிராமம் பின் தங்கி, மண்பாதையை புழுதி மண்டலம் மறைத்தது. பஸ் ராம்காரை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

முதலில் கண்ணில் படுவது பஞ்சி செளறான் என்பவரின் கிணறு. அடுத்து குறுகலான சாலையின் இரு புறங்களிலும் மரங்களும் செடிகளும் வளர்ந்துள்ளன. இந்தப் பாதையைக் கடந்ததும், ராம்காரின் புதர்கள் தெரியும். சில நிமிடங்களில் ராம்காரை அடைந்து விடலாம். பஸ் நிலையத்தில் போதிய கூட்டமிருக்கும். சிலர் பிரயாணம் மேற்கொள்ளவும் வேறு சிலர் வருகிறவர்களை அழைத்துச் செல்லவும் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். சென்ற வருஷம் நான் இங்கு வந்த போது என்னை வரவேற்க தாபரியும், கிஸானும் வந்திருந்தனர். என்னைக் கண்டானோ இல்லையோ கிஸானு உடனே கைகளைத் தட்டிக் கொண்டு சந்தோஷத்துடன் குதித்தபடி, மாமா வந்துவிட்டார், வந்து விட்டார் என்று கூவுவாள். தாபரி பாவாடையைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டே தன் அம்மாவிடம் ஓடிச் சென்று அவளது அண்ணன் (தாபரியின் மாமன் வரும் செய்தியை முன்னதாகத் தெரிவிப்பார்.

காற்றில் தூற்றும் போது கூடையிலிருந்து கீழே விழுந்து துள்ளும் தானிய மணிகளைப் போல பயணிகள் பஸ்ஸின் ஓவ்வொரு குலுக்களிலும் எகிறி மேலெழுந்து ஆசனத்தில் விழுந்

தனர். பஸ்ஸின் கடைசிக் குலுக்கல் தூக்கக் கலக்கத்திலிருந்து என்னை விழிக்க வைத்தது. பஸ் ராம்கார் வந்து விட்டது. ஜனங்கள் பஸ்ஸில் ஏறவும், இறங்கவும் ஆரம்பித்தனர். நானும் பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி கையில் பையுடன் புறப்பட்டேன். கூட்டத்திற்கு அப்பால் மேடான இடத்தில் ஒரு பையன் நிற்பதைக் கண்டேன். அவன் கிஸானு தான் என்று தோன்றியது. அவன் கிஸானுவாக இருக்காது. வாரப்படாத தலைமுடியிலும், கால்களிலும் கைகளிலும் புழுதி படிந்திருந்தது. அவனது மார்பில் அழுக்கான சட்டை! தன் கட்டை விரலை சூப்பியபடி தன்னை மறந்து கவனத்துடன் பஸ்ஸைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நெருங்கி அருகில் போனதும் தான் அவன் கிஸானு என்பது தெரிந்தது. இது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. கிஸானு! என்று மெதுவாக அவனைக் கூப்பிட்டேன். ஆனால் அவன் என்னைப் பாரிக்கவே இல்லை. இன்னும் அவனது பார்வை பஸ்ஸிலேயே பதிந்திருந்தது. மீண்டும் சற்று உரத்த குரலில் கிஸானு, ஏ கிஸானு என்று அழைத்தேன். இப்போது தான் என்னைப் பார்த்தான். பரந்த கண்ணங்களில் சிறிய கருவிழிகள் கன்னங்களில் வழிந்தோடி

காய்ந்திருந்த கண்ணீரின்சுவடு! ஒரு கணம் என்னை வெறித்துப் பார்த்து விட்டு ஏதோ மறந்தது நினைவுக்கு வந்தது போல் புன்னகை செய்தான். 'மாமா நீ வந்துட்டியா மாமா! உன்னை அழைத்துப் போக நான் தினமும் இங்கு வருகிறேன்.'

'கண்ணே கிஸானு, அதனால் தான் உன்னைப் பார்க்க நானே வந்துவிட்டேன்.'

'மாமா! அம்மா எங்கே? அவங்க வரலையா! ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து அம்மாவை அழைச்சுக்கிட்டு மாமா வருவாரனு அப்பா சொல்லிக்கிட்டிருக்காரே மாமா.'

சுற்றிலும் பார்த்து விட்டு அவன் மனம் கலங்கிப் போனான். அவனுக்குப்பதில் சொல்வது ரொம்பவும் சங்கடமானது. ஒரு பாலமுமறியாத இந்தப் பிள்ளைக்கு பதில் சொல்ல என்னிடம் என்ன இருக்கிறது! அவனைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நம்பிக்கையை நான் எப்படிக்குலைப்பது? அவனது உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும்—சன்ன ஞாலியை—இந்த நம்பிக்கையை நான் அறுத்து விடுவதா? எந்தக் கயிற்றின் ஆதாரத்தில் அவன் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறானோ அந்தக் கயிற்றை நான் துண்டிக்க முடியுமா? என்னை சுதாரித்துக் கொண்டு சொன்னேன்: 'கிஸானு உன் அம்மா இன்னும் ஆஸ்பத்திரியில் தானிருக்கிறாள். அவள் பூர்ணமாகக் குணமடைந்த பிறகு தான் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து அழைத்து வர முடியும்.' அவனை வாரி எடுத்து அணைத்துக் கொண்டேன்.

'ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து எப்ப வருவாங்க! எத்தனை நாளாவும்! நான் தினக்கும் அம்மாவுக் காகக் காத்துக்கிட்டிருக்கேன். நீங்க எல்லாரும் பொய் சொல்லி என்ன ஏமாத்துறீங்க.' இப்படி சொல்லியபடி ஏக்கத்தால் அழ ஆரம்பித்தான். அவனைத் தூக்கி என் மார்போடு அணைத்தப்படி ஆறுதல் சொல்ல முயன்ற போது அவன் தேம்பிக் கொண்டிருந்தான். மிகுந்த சிரமத்துடன் பல தந்திரோபாயங்களைக் கையாண்டு அவனை அமைதிப்படுத்தினேன்.

'இதோபார் நீ புத்திசாலிப் பையன் அல்லவா! உம் அம்மா வீட்டிலேயே ரொம்ப நாட்களாக வியாதியால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். சரியாக வைத்தியம் செய்யாவிட்டால் அவள் எப்படி குணமடை

வாள்? அவளது உடப்பு சரியான உடனே நான் அவளை இங்கே அழைத்து வருவேன். இதோ இந்த பை நிறைய அம்மா உனக்கு பொம்மைகள் அனுப்பி இருக்கிறாள். இதில் ஒன்றைக் கூடத் தாபுரிக்குக் கொடுக்க வேண்டாமென்று அம்மா சொல்லியிருக்கிறாள்.'

இதில் அவன் ஓரளவு சாந்த மடைந்தான். கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு கேட்டான்: 'மாமா! என்ன அம்மா கிட்ட கொண்டி விடுங்க. அம்பாலை நான் தொந்தரவு செய்ய மாட்டேன். அவங்க இல்லாம எனக்கு ஒன்னும் இங்க பிடிக்கல்ல. அப்பா என்ன பயமுறுத்தராரு. இந்த சனியன் தாபுரி தினமும் என்ன அடிக்கிறா. ஆனாக்கா அம்மா இப்படி செய்யமாட்டாங்க.

'உன் பாட்டியிடம் போயிருக்க உனக்குப் பிடிக்குமாடா கண்ணு! உன்னை ஆசையோடு வைத்துக் கொள்வார்கள். அங்கு யாரும் உன்னை அடிக்க மாட்டார்கள்.' அவனுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. சிறிது நேரம் சென்று 'நான் அம்மாகிட்ட தான் போவேன். பாட்டிகிட்ட போமாட்டேன்' என்றான். எனது கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு மேலும், 'மாமா அம்மா செத்துப் போயிட்டாங்

கன்னு பச்சர்கள் சொல்லுறாள் களே, அவைகள் பொய் சொல்ல மாட்டா னுங்களே மாமா!' என்று கேட்டான். 'அவர்கள் பொல்லாத பையன்கள். அவர்கள் சொல்வது சுத்தப் பொய். சும்மா உன்னை கேலி செய்கிறார்கள். என்று நான் சொல்லி வைத்தேன்,

இதற்குள் நாங்கள் வீடு வந்து சேர்ந்து அவனைக் கீழே இறக்கிவிட்டேன்.

அடகடவுளே! இந்த வீட்டின் நிலைமை இப்படி இருக்கிறதே! கூட்டிப் பெருக்கி அலம்பிவிடப்பட்டு புதிய வீடு போல காணப்படுமே. கடவுளே வந்து தங்குவதற்கு ஏற்ற இடம் போல புனிதமாகத் தோன்றும். ஆனால் இன்று பேய் பிசாசுகள் உலவும் வீடு போலக் காட்சி அளிக்கிறது. குப்பை கூளங்களின் குவியல்; பாத்திரங்கள் சுத்தம் செய்யப்படாமலும், தண்ணீர் குடங்கள் மூடப்படாமலும் கிடந்தன. விசித்திரமான இருள் சூழ்ந்த அமைதி நிலவியது.

தாபுரியைக் கூப்பிட்டேன். பக்கத்து வீட்டிலிருந்து ஓடி வந்தாள். வழக்கம் போல அவள் ஓடி வந்து என் கால் களைக் கட்டிக் கொள்ள

வில்லை. அதிகமாகப் போனாலும் அவளுக்குப் பன்னிரண்டு வயதுக்குள் தானிருக்கும். இந்த ஆறு மாதத்திற்குள் அவள் வளர்ந்து கிழவி போலக் காணப்பட்டாள். பசியில் வாடியவள் போல அவளது முகம் தெரிந்தது. அவளது ஆடைகள் அழுக்கேறி தலை முடிவாரப் படாமல் பறவைக் கூடுபோலிருந்தது. அவள் தலை மீது என் கைகளை வைத்து தடவிக் கொடுத்து கொஞ்சிய போது பலமாக அழ ஆரம்பித்தவிட்டாள். அவளை சாந்தப்படுத்த எனக்கு மிக சிரமமாகிவிட்டது.

உடனே வீட்டை சுத்தம் செய்து வாசற்புறத்தில் வேப்ப மரத்தினடியில் கிடந்த கட்டிலில் அமர்ந்தேன். என் மனம் ஒரு நிலையிலில்லை. வீட்டின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும் எனது தங்கையின் ரூபகம் படிந்திருந்தது. அவள் சமைய

லில் சடுபட்டிருப்பதாகவும், சீக்கிரம் என்னைப் பார்க்க வருவாளென்றும், பால் கறந்து கொண்டு கிஸானுவை பாத்திரம் எடுத்து வர அழைப்பது போலவும், கொட்டகையில் மாவு அரைத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் நான் நினைத்துக் கொள்கிறேன். இப்போது தன் சகோதரனை வரவேற்று பாட்டுப்பாட ஆரம்பிப்பாள் என்றும் கருதிக் கொள்கிறேன். அந்தப் பாட்டை அவள் பாடக் கேட்பதில் எனக்கு அடங்காத ஆசை. அதைப்பாடுவதிலும் அவளுக்கு சந்தோஷம். ஒவ்வொரு தடவை நான் வரும் போதும் அவளைப் பாடும்படி வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வேன். இனிய குரலில் பாட்டிசைக்க ஆரம்பிப்பாள். இப்போதும் கூட—இந்த வேதனை நிறைந்த சூழலிலும் கூட என் முன்பு அமர்ந்தபடி அந்தப் பாடலைப் பாடுவது போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

எழுத்தளார்களுக்கு...

வெள்ளைத் தாளில் ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் எழுதுங்கள். அஞ்சலட்டை உள்நாட்டு உறைகளில் அனுப்பும் படைப்புக்கள் கவனிக்கப்படமாட்டா. உங்கள் முகவரியை தெளிவாக எழுதுங்கள்.

ஆசிரியர் 19, தெற்கு போக் சாலை சென்னை-600 017 என்ற முகவரிக்கு எழுதியனுப்புங்கள்.

—பொறுப்பு ஆசிரியர்

சென்ற வருஷம் நான் இங்கு வந்திருந்த சமயம், அந்தப் பாடலை அவள் பாடியதை நான் ரசித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது திடீரென அவளது குரல் நடுங்கியது, மூச்சுத் திணறியது, அவளது கண்களில் நீர் முட்டியது. அவளது கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு, 'ஏன்? என்ன நடந்தது?' என்று கேட்டேன். நான் இங்கு வரும் போதெல்லாம் இந்தப் பாடலைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்பதுண்டு. இந்தப் பாடலுக்கான உரிய சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போது தான் உயிருடன் இருப்போமோ என்ற தனது ஆழ்ந்த துயரத்தை வெளியிட்டாள்.

'ஏன் இப்படி மனம் நொந்து பேசுகிறாய்?' என்று கேட்டேன்.

'அருமை அண்ணா! எல்லாம் நான் வந்த வழிதான். அழியக் கூடிய இந்த உடம்பின் மீது யாரும் நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது. இந்த உடம்பு இன்று இருக்கிறது; நாளை இருக்காது. மேலும் ஒரு பொருளுக்காக தீவிர ஆவல் கொண்டவர்கள் அதை அடைந்ததும் திருப்தி கொள்வதில்லை.'

தொண்டையில் முள் குத்துவது போல் உணர்ந்தேன். மரத்திலிருந்த காகங்கள் கரைய ஆரம்பித்தன. கிஸா

னுவை நினைத்துக் கொண்டேன் அவன் எங்கே போய் விட்டான், தாபுரி சமயலறையில் காய் கறிகளை நறுக்கிக் கொண்டிருந்தான். கிஸானுவைப் பற்றிக் கேட்ட போது பக்கத்து அறையில் அவன் தூங்கிக் கொண்டிருப்பான் என்றான். நான் உள்ளே சென்று பார்த்த போது அறையில் கந்தல் துணிகளைப் பரப்பி அதன் மீது படுத்துக்கொண்டு கையில் ஒரு துணியைப் பிடித்துக் கொண்டு தூங்கியபடி இருந்தான். அவனது கள்ளங் கபடமற்ற முகத்தை நெடு நேரம் பார்த்தவாறு நின்றேன். அவன் தூக்கத்தில் தனது உதடுகளை அசைத்து அசைத்து சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தது தன் தாயா ரிடம் பால் குடிக்கும் பாவனையாக எனக்குப் பட்டது.

தாபுரி சொன்னாள் : 'ஓவ்வொரு இரவும் அவன் இப்படித்தான் தூங்குகிறான். அம்மாவின் பழந்துணிகளை பரப்பிக் கொண்டும் அதைப் போர்த்திக் கொண்டும் படுத்தால்தான் தூங்குகிறான். இல்லாவிட்டால் அவனுக்கு தூக்கம் ஒருவதில்லை. அப்பா பக்கத்தில் படுத்தால் இரவு முழுவதும் விழித்தபடியே இருக்கிறான். அம்மாவின் இந்தத் துணிகளின் மீது படுக்கும் போது அம்மாவின் வாசனை வீசுகிறதென்

றும், அதனால் தூங்கிவிடுவ தாகவும் சொல்கிறான். ஆகவே தான் அம்மாவின் அந்தத் துணிகளை அப்பா துவைத்து சுத்தம் செய்வதில்லை'.

இது இறந்து போன எனது வெள்ளைப் பசுவின் கன்றுக் குட்டியை நினைவூட்டியது. அந்தப்பசு இறந்த போது கன்றுக் குட்டிக்கு இருபது நாள் தானுவயது. மூன்று நாட்கள் அந்தக் கன்றுக் குட்டி தன் தாய்பசு கட்டப்பட்டிருந்த இடத்தையும் அங்கு கிடந்த வைக்கோள் சுருணையையும் முகர்ந்து கொண்டிருந்தது. நான்காவது நாள் தன் தாய்க்காக கதறியபடியே உயிரை விட்டது. ஐந்தே வயதான சிறுவன்கிஸானுவும் அந்தக் கன்றுக் குட்டியைப் போல ஏதுமறியாதவன். தாயை இழந்திருக்கிறான். தன் தாயின் மனம் வீசாவிட்டால் அவனுக்குத் தூக்கம் வராததில் வியப்பொன்றுமில்லை.

சற்று நேரத்தில் அவன் விழித்துக் கொண்டான். நான் அவனிடம் சொன்னேன் : 'அருமை கிஸானு, நான் உன்னைக் குளிப்பாட்டி விடுகிறேன் வா. உன் உடம்பெல்லாம் ஒரே அழுக்கு. உன் சட்டை ரொம்ப அசிங்கமாக இருக்கிறதே. இது உனக்குத்

தேரியவில்லையா? நீ மிகவும் நேர்த்தியாகவும், சுத்தமாகவும், அழகாகவும் இருப்பாயே. இப்போது உனக்கு என்ன வாயிற்று?'

ஒரு வார்த்தை கூட பதில் பேசாமல் என் பின்னால் அமைதியாக வந்தான். நான் அவனது சட்டையைக் கழற்றத் தொடங்கியதும் அவன் மனம் மாறிவிட்டது. கோபத்துடன் சொன்னான் : 'தலை பக்கமாக சட்டையை கழட்டக் கூடாது மாமா, கைவழியாக கழட்டு மாமா.' அவன் சொல்லிய படியே செய்தேன். வாளிக்குப் பக்கத்தில் அவனை உட்கார வைத்து தலையில் தண்ணீரை ஊற்ற ஆரம்பித்த போது என் கையிலிருந்த குவளையைப் பிடுங்கித் தூர எறிந்து விட்டு, 'முதலில் கையையும் காலையும் தேய்த்து விட்டாலென்ன? அதுக்குள்ளற தலையிலே ஏன் தண்ணீரைய ஊத்துற. நீ பெரிய ஆளா இருக்கியே எப்பிடி குளிப்பாட்டறதுன்னு உனக்குத் தெரியலையே. முதல்ல என் கையிலயும் கால்லயும் தண்ணீரைய ஊத்தி அம்மா மெதுவா தேச்சுடுவாங்க. அப்பறமா முகத்தை தேச்சு அலம்பி விடுவாங்க. அதுக்கு மேலத்தான் தலையிலே தண்ணி ஊத்துவாங்க இது கூட தெரியாம தலையில

தண்ணி ஊத்துறயே இப்பிடித் தான் குளிப்பாட்டறதா? சனியன் தாபுரியும் அப்படித்தான் செய்யும். அதனால்தான் நான் அவகிட்டே குளிக்கறதில்லே.'

இந்தத் துயரமான நேரத்திலும் கூட என்னால் சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை. 'சரி அப்படியே செய்கிறேன். அம்மாவைப் போலவே உன்னை குளிக்க வைக்கிறேன் இப்போது சரிதானே.' என்று சொல்லிவிட்டு பயந்தபடியே அவனது கால்களிலும் பாதத்திலும் தண்ணீரை ஊற்றித் தேய்த்துவிட ஆரம்பித்தேன். பித்தனைக் குவளையால் அடித்து விடுவானோ என்ற பயம். ஆனால் பொறுமையாக இருந்தான். அவனது தாயாரின் முறைப்படி செய்தது அவனுக்கு பிடித்திருந்தது. அவன் பேச ஆரம்பித்தான்: 'அம்மா என்ன மடியில் தூக்கி வச்சுக்கிட்டு பாலக் குடுத்து குடிக்கச் சொல்லுவாங்க. பாலில விரலைவிட்டு குடு ஆறிப்போச்சான்னு பாத்துக்கு வாங்க. தித்திப்பு குறச்சலா இருந்தா மறுபடியும் சக்கரை போடுவாங்க. ஆனாக்கா அப்பா அவருக்கு முன்னால் என்ன உக்காரவச்சுக்கிட்டு 'குட்டா குட்டான்னு சுத்து வாரு.' தாபுரியும் அப்பா

மாதிரியே 'குடியேண்டா'ன்னு சத்தம் போடும். நிசமா இவளப்பாத்தாலே பிசாசு மாதிரி இருக்கு. அவ தலமயிரை அறுத்து எறியனும் போல எனக்கு வருது. மாமா, எல்லாத்துக்கு மேலே பாலிலே நெய்ய வேற கலந்து புடுறா நெய் டொதக்கறத பார்த்தாலே எனக்கு வாந்தி வரும் போல இருக்கு. நிசமா மாமா ஒரு தரம் வாந்தி எடுத்துட்டேன். பால குடிக்கலென்னா அப்பா வேற அடிக்கிறாரு. அம்மா வற்ற வரையில நீ இங்கேயே இரு மாமா. இருப்பியா மாமா?'

அவனை அமைதிப் படுத்தி விட்டு நான் சொன்னேன்: கண்ணு நிச்சயமா நீ அம்மாவிடம் பால் குடிக்கும் சின்னக் குழந்தை அல்ல. இப்போது நீ வளர்ந்த பையன். நான் பூராவும் அம்மாவை நினைத்தே நீ ஏன் ஏங்கிப் போகிறாய்?'

மீண்டும் அவனதுமனோபாவம் மாறிவிட்டது. 'நான் சின்னப் பையன் இல்லாம உன்னாட்டம் பெரிய ஆளா? அம்மா இன்னமும் எங்கிட்ட வந்து எனக்கு பாலூட்டுறாங்க.'

அவனது கைகளை நான் சுத்தம் செய்தபோது அவனது

கட்டை விரலை சூப்பி இருந்தது என் நினைவிற்கு வந்தது. இடைவிடாது வாயில் வைத்து சூப்பியிருந்ததால் ரத்த ஓட்டமின்றி கட்டைவிரல் வெளுத்து போயிருந்தது. இதற்கு முன்பு அவ்விடம் இந்தப் பழக்கமிருந்ததில்லை. நான் கேட்டேன்: 'கிஸானு அம்மா எந்த நேரத்திலே வந்து உனக்குப் பாலாட்டுகிறாள்?'

'நேரமா, தினமும் ராத்திரியிலே வருவாங்க. வாசப்பக்கி கமா வேப்ப மரத்தடியிலே செத்த நேரம் நிப்பாங்க. அப்பறமா மெதுவா வந்து என்னோட கொஞ்சுவாங்க. என்னத் தூக்கி மடியில வச்சுக் கிட்டு பாலு ஊட்டுவாங்க.'

'தினமும் வருகிறார்களா?'

'ஆமா தினமுந்தான்.'

ஒருநாள்கூட தவறமாட்டாங்களே.' 'அப்பாவோட படுத்துக்கிற அன்னக்கி மட்டும் வரமாட்டாங்க. மத்த நாளக்கிலாம் வந்துடுவாங்க.'

அவனைக் குளிப்பாட்டி துடைத்து விட்டு வேறு சட்டை அணிவித்தேன். தலைவாரி முடித்து கண்களுக்கு மை தீட்டினேன். பாரீக்க மிகவும் லட்சணமாக இருந்தான். 'அப்பா கிஸானு நீ இப்படித்

தான் தினமும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அம்மா உன்னிடம் ஆசையாக இருப்பாள். நீ குளிக்காமல் அசுத்தமாக இருந்தால் அம்மா உன்னிடம் வரவே மாட்டாள்.' இதை அவன் நன்றாகவே புரிந்து கொண்டான். தலையை ஆட்டியபடியே, 'நான் தினக்கும் குளிச்சு புது சட்டை கால் சட்டை போட்டுக்கிறேன் மாமா.' என்றான்.

இதற்குள் சூரிய அஸ்தமனம் நெருங்கியது. தெரு முற்றத்தில் சூழ்ந்திருந்த வெய்யில் அடுக்களைப் பக்கம் சாய்ந்தது. மரத்தில் பறவைகள் கிரீச்சிட ஆரம்பித்தன. கன்றுக்குட்டியும் தாய் பசவுக்காகக் கத்தியது. எனது மைத்துனர் வீடு திரும்பும் நேரம் இதுதான்.

எனது சகோதரி இறந்தபிறகு அவர் பட்ட சிரமங்களை நான் விபரமாக அறிந்திருந்தேன். குழந்தைகள் பற்றிய பந்தபாச மில்லாதிருந்தால் அவர் குடும்ப வாழ்க்கையை துறந்திருப்பார். குழந்தைகள் தான் அறுக்க முடியாத சங்கிலியாக அவரை வீட்டுடன் பிணைத்து வைத்துள்ளது. அதனால்தான் மன மில்லாமலேயே தனது கடைக்குப் போய் வரவேண்டியிருந்தது. அதனால் தான் காலையிலும் மாலையிலும்

அவர் உணவருந்தி வந்தார். இருட்டுவதற்குள் வீடு திரும்பி விட்டார். எனக்கு முகமன் கூறி விட்டு தன் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டார். இரவான தும் பால் கறந்து முடித்ததும், தாபுரி சமைத்து வைத்திருந்ததை—நன்றாக இருந்ததோ இல்லையோ—சாப்பிட்டுவிட்டு பேசிக் கொண்டு நுந்தோம். எனது தங்கையைப் பற்றி நாங்கள் பேச்செடுத்ததும் அவர் கண்களில் நீர் நிறைந்துவிட்டது. 'எவ்வளவு கடுமையாக இருந்தாலும் எனது கஷ்டங்களையும் சஞ்சலங்களையும் நான் சமாளித்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் குழந்தைகளின் துயரத்தைப் பார்த்து சகித்துக் கொண்டிருப்பது எனது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாக உள்ளது. தாபுரியை கவலைப் படாதே அம்மா என்று புரிய வைத்து ஆறுதல் செய்ய முடிந்தாலும் இந்த சிறுவனைப் பொறுமையாக வைத்துக் காப்பாற்றுவது எப்படி என்று தான் எனக்குப் புரியவில்லை. நூலிழை போன்ற நம்பிக்கை ரேகை தான் அவனை உயிரோடு வைத்திருக்கிறது. இந்த நம்பிக்கை தகர்ந்து போனால் அவனது உயிர்பிரிந்துவிடும். இதில் சந்

தேகமில்லை. அவளை மயானத்துக்கு எடுத்துச் சென்ற அன்று தொட்டு அவன் நாள் தவறாமல் பஸ் நிலையத்துக்குச் சென்று அம்மா வருவாள் என்று காத்திருந்து வருகிறான். சில நாட்களில் பஸ் தாமதமாக வருவது இயல்புதான். ஆனால் நாள் தவறாமல் இவன் சரியான நேரத்தில் அங்கு போய் விடுகிறான்.

பேசும்போது அவருடைய குரல் கம்மியது. எனது கண்களில் நீர் நிறைந்து தரும் பியது.

ராம்காரில் நான் ஏழு நாட்கள் தங்கியிருந்தேன். எட்டாவது நாள் நான் ஊருக்குத் திரும்ப கிளம்பியபோது கிளானு தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவனை எழுப்ப நினைத்தேன். திடீரென்று என் உள்ளத்தில் அதிர்ச்சி உண்டாயிற்று. அவனது தாயார் வேப்பமரத்தடியில் நிற்பதாகவோ அல்லது அவனைத் தூக்கி மடியில்வைத்து பாலூட்டிக் கொண்டிருப்பதாகவோ அவன் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கலாம். யார் கண்டது? அமைதியாக அவனது கன்னத்தில் முத்தம் கொடுத்து விட்டு நான் கிளம்பி விட்டேன். ★

ஒரு நிலாவும் கொஞ்சம் தென்றலும்

- ★ வா
இந்தியனே
நமது பெருமைகள் நிறைய
தட்டுப்படும் எதுவும்
தடைகல்லாய்
நமக்கிடையில் இல்லை.
- ★ வா
உன்னோடு உழைக்கவும்
உன்னோடு உண்ணவும்
உன்னோடு வாழவும்
உன்னோடு மரிக்கவுமே
நான் விரும்புகிறேன்.
- ★ நான்வேறு நீவேறு
என்பது பலவீனம்
நானும் நீயும்
என்பது எஃபகுலம்
- ★ நமது உணவு மேஜைக்கு
ஒரு விருந்தினன் வருவதையும்
நாம் பாடும்போது
ஒரு பறவை சேர்ந்து கொள்வதையும்
நாம் வரவேற்போம்.
- ★ ஒரு நிலாவையும்
கொஞ்சம் தென்றலையும்
பகிர்ந்துகொண்டு
இரவு பரப்பி வைக்கும்
நட்சத்திரங்களை விலைபேசுவோம்.
- ★ நாளை வானம்
நம் வசப்படும்
அதுவரை
நம் குழந்தைகளின் கண்களில்
நட்சத்திரங்கள் ஜொலிக்கட்டும்.
- ★ எடுத்து வா
நம் தேசப் படத்தை
அதைச் சேதமில்லாமல்
ஒரு பழைய தட்டில் வைத்தேனும்
பரிசளிப்போம் அவர்களுக்கு.

'வலி' பற்றிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள்

உலகளாவிய கோளாறு என ஒன்று இருந்தால் அது 'வலி' தான். தலைவலி, இடுப்பு வலி, மூட்டு வலி, முதுகுவலி போன்ற எதுவாகவும் இருக்கலாம். எந்த வகையான வலியாக இருந்தாலும், வலியை அனுபவிப்பவரின் அவதி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. பெரும்பாலான மருத்துவ முறைகள் பயனளிக்காததால், அவனது வேதனை இன்னும் அதிகரிக்கிறது. சமீபகால கண்டுபிடிப்புகள் மூலம், உடலில் உள்ள சில வேதியியல் பொருள்கள், வலியைக் கடத்தவும், தடைசெய்யவும் உதவுவதாகத் தெரிகிறது.

அமெரிக்காவில் மட்டும் 4 கோடி பேர் தாங்க முடியாத தலைவலியால் அவதிப் படுவதாகவும், 10 கோடிப் பேர் முதுகு வலியாலும் 9 கோடிப் பேர் மூட்டு வலிகளாலும் அவதிப் படுவதாகத் தெரிகிறது.

வலி கடத்தப்படுவது பற்றிய விபரமாவது :-

நெடுநாட்களாக, நரம்பு செல்கள் மின் தூண்டல்களை மூளைக்குக் கடத்துவதன் மூலம் வலி உணரப்படுகிறது. என நம்பப்பட்டது. சமீபகால கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் பலவகையான உயிர் வேதியமற்றும் மின்னாற்றல் நிகழ்வுகளால், வலித் தூண்டலை

-டாக்டர் அ. கதிரேசன்-

நாம் குறைவாகவோ அதிகமாகவோ உணருகிறோம். வலிகடத்தப்படுவதன் முறை முழுமையாகத் தெரியாவிட்டாலும் விரைவிலேயே, ராய்ச்சிகள் முழுப்பலன் அளிக்கும்என நம்ப இடமிருக்கிறது.

ஒரு விரலில் காயம்பட்டவுடன், இரண்டு வகையான நரம்புகள் தூண்டப்படுகின்றன. ஒன்று மெதுவானது. மற்றது துரிதமானது. இரண்டு வகைகளுமே, மின் சமிக்கைகளை அனுப்புவதன் மூலம் விளைபுகின்றன. துரித வகைத் தூண்டல், நரம்பு வழியாக தண்டு வடத்தை அடைய 1/6 வினாடி நேரம் எடுத்துக் கொள்கிறது. இதன் மூலம், நரம்பு உணர்வுகடத்தி [Neuru Transmittor] எனப்படும் ரசாயனப் பொருள் மூளைத் தண்டையும், மூளையையும் அடைந்து, இறுதியாக மனிதன் வலியை உணருகிறான். இந்தத் துரித சமிக்கை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு சில வீனாடிகளுக்கு கொடே வலியாக உணரப்படுகிறது. மெதுவாக செல்லும் சமிக்கை நீண்ட நேரம் நீடித்து, குறிப்பிட்ட இடத்தில் அல்லாமல், அருவருக்கத்தக்க வலி உணர்வை உண்டாக்குகிறது.

காயம்பட்ட இடத்தில் வெளிப்படும் வேதியப் பொருள்

கள் வலியை அதிகரிக்கின்றன. இரத்தத்தை ஈர்க்கும் தன்மையுடைய புரோஸ்டா கிளாண்டின் என்ற ஹார்மோன்கள் வெளிப்படுகின்றன. ஈர்க்கப்படும் இரத்தத்தில் உள்ள வெள்ளணுக்களும், மற்ற பொருள்களும் கிருமி பாதிப்பை எதிர்த்து, காயம் தரும்பாக மாற உதவுகின்றன. புரோஸ்டா கிளாண்டின்கள் [Prostaglandin] நரம்பு இழைகளை கூருணர்வடையச் செய்கின்றன. இதைத் தொடர்ந்து, காயம்பட்ட இடத்தில் பிராடிகினின், லூயூகோடிரையின் [Bradikinin, Leucotrain] எனப்படும் இரண்டு இரசாயனப் பொருள்கள் உருவாகி நரம்புகளைத் தூண்டுகின்றன. இது பற்றிய இன்னும் பல விபரங்களை ஜோன் சில்பர்னர் என்ற அமெரிக்க விஞ்ஞானி எழுதியுள்ளார்.

மூளையும் தண்டு வடமும் தம்மைத் தாமே அமைதியடையச் செய்ய வழிகள் கொண்டுள்ளன. தண்டுவடம் வழியாக, இயற்கையான வலி நீக்கிகளில் ஒன்றான என்கெபலின் [Enkephalin] கடத்தப்படுகிறது. தண்டுவடத்திலுள்ள நரம்பு உணர்வு கடத்தியான 'பி' [P] என்ற பொருள் வெளிப்படுவதை, என்கெபலின் தடை செய்வதால், வலி பற்றிய சமிக்கை தடைபடுகிறது.

இந்தப் புதிய விளக்கங்கள் மூலம், வலி நீக்கிகள் எவ்விதம் பணிபுரிகின்றன எனவும் தெரிகிறது. புரோஸ்டீடா கிளாண்டின் [Prostoglandin] உற்பத்தியை, ஆஸ்பிரின் தடை செய்வதால், வீக்கமும் வலியும் குறைகிறது. சில [Local] உணர்வகற்றிகள், மின்னாற்றல் சமிக் கையைத் தடை செய்கிறது. மார்ஃபீன் போன்ற ஓபியப் பொருள்கள் [அபின்] வலி சமிக் கையைப் பெறும் மூளை மற்றும் தண்டுவடம் ஆகியவற்றின் நரம்புகளில் உள்ள சிறப்பு வேதியியல் பொருள்களை செயலற்ற

தாக்கிவிடுகின்றன. இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் வலி நீக்கும் வழிகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. நோயாளிகளின் மூளைகளுக்கு வரும் சைகைகளை [சமிக் கைகள்]த் தடை செய்வதுடன் மூளையிலிருந்து வெளிப்படும் இயற்கையான வலி கொல்லிகளைத் தூண்டும் முறையில், மின்வாய்களை மூளையின் ஆழ்ந்த பகுதியில் செலுத்தி, மின்னூட்டத்தையும் செலுத்தி மூளையைத் தூண்டி, வலியை அகற்றினர். இதில் ஓரளவு ஆபத்து இருப்பதால் மிகமாக அவசியமான போது, இந்த முறை கையாளப்படுகிறது.

ஏற்கனவே கூறியபடி, 'பி' [P] என்ற பொருள் மூளையில்

உற்பத்தியாவதைத் தடை செய்வது நல்ல முறை என்ற போதிலும் வலி மறைவதுடன், சில போது, ஆய்வக விலங்குகள் செயலற்றுப் போய்விடுகின்றன. என ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்புகிறார்கள்.

காயப்பட்ட இடத்திலிருந்து வெளிப்படும் வலிக்குக் காரணமான வியூகோடிசைன்சுகளையும் பிராகினைன்களையும் தடை செய்யும் பொருள்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட இருக்கின்றன. வியூகோடிசைனைத் தடை செய்யும் மருந்துகள் பற்றிய, மனிதன் மீது செய்யப்படும் ஆராய்ச்சி, டாக்டர். ஜான் லெவின் என்பவரால் கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தில் செய்யப்படுகிறது. இது மூலம், ஆஸ்பிரினால் பயனடையாத மக்களுக்கு பலன் கிடைக்கலாம். பிராகினைனைத் தடை செய்யும் மருந்துகள், விலங்குகளின் வலியை அகற்று வதாக, பால்டிமோர் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இது மனிதனுக்கு எவ்வளவு தூரம் பயன்படும் என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறார் ஜோன் சில்பர்னர்.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வலியை நீக்க எதுவும் செய்ய இயலாதிருந்த டாக்டர்கள், இப்போது வெற்றிகரமாக

சிகிச்சை அளிக்க முடியும் என அமெரிக்க தேசிய நிறுவனத்தின் வலி நீக்கு பகுதியைச் சார்ந்த டாக்டர் ரோனால்டு டப்னர் கூறுகிறார். சென்ற ஆண்டு மட்டும் அமெரிக்காவில் 30,000 மில்லியன் ஆஸ்பிரின் மாத்திரைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இத்துடன் டாக்டர்களின் பரிந்துரைச் செலவு, அறுவை சிகிச்சை, உளவய சிகிச்சை ஆகியவற்றையும் சேர்த்தால் சுமார் 40,000 மில்லியன் டாலர் செலவாகியிருக்கும் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. வலி பற்றிய பிரச்சனைகளால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு அமெரிக்கனும் 5 நாட்கள் வேலை இழக்கிறான் என ஸ்டேபென்டியூயான்ஸ் கூறுகிறார்.

தேனீக்களின் நச்சுப் பொருள் கூட ஊசி மூலம், மூட்டழற்ச்சிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. வலியால் பாதிக்கப்படும் அமெரிக்காவில் 30% சிகிச்சையால் பலன் எதுவும் கிடைக்காமல் அவதிப்படுகின்றனர். நாட்ப்பட்ட வலிக்கு டாக்டர் சமூகம், நாட்ப்பட்டு தவறாக சிகிச்சை அளிப்பதே மிக முக்கிய காரணம் என வலி பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து வரும் டாக்டர்கள் கூறுகின்றனர். ஏனெனில் நாட்ப்பட்ட வலியைப் பற்றி பெரும்பாலான டாக்டர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. நாட்ப்ப

பட்டு வலி கொண்ட நோயாளிகள் மிகையாக மருந்துகளை கையாண்டு, தூக்க மின்மையால் அவதிப்பட்டு, வேலை செய்யப் பயந்து மனத்தளர்ச்சி அடைந்து, எப்போதும் இந்த வலியைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஐந்து ஆண்டுகள் மருத்துவக் கல்வி பயிலும் மாணவனுக்கு, மொப்தம் மூன்று மணி நேரங்களே, 'வலி' பற்றி கற்றுத்தரப்படுகிறது.

ஏற்கனவே கூறியபடி வலி நீக்கும் ரசாயனப் பொருள்கள் உடலிலேயே உற்பத்தியாகி, உரிய இடங்களுக்குச் சென்று வலியை நீக்குகிறது. இதனால், நோயாளி, ஒரு உளவய நோயாளியாக மாறுவது தடை செய்யப்படுகிறது.

ஒய்வு பெற்ற நர்சு அமெரிக்க நாட்டு, தில்லாண் படுக்கையில் இருந்த நோயாளிக்கு உதவி செய்யும் போது, தில்லானுக்கு முதுகில் ஒரு பிடிப்பு (சுருக்கு) ஏற்பட்டது. நரம்புத்தடை ஆபரேஷன் [Nerve block surgery] செய்தும் எந்தப் பலனும் கிடைக்கவில்லை. மற்றுமொரு ஆபரேஷன் செய்து தவிர்த்துவிடலாம் என்று கூறப்பட்டதை மறுத்து விட்டாள். மருந்துகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்பட்டு, உடற்

பயிற்சி, இயன்முறை சிகிச்சை ஆகியவை கெட்டுக்கப்பட்டு அவள் சீரடைந்தாள். அத்துடன் கனமான பொருள்களைத் தூக்கக் கூடாது எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டாள்.

சிகிச்சையில் மிகவும் பிரச்சனை அளிக்கக் கூடியவை வருமாறு:

தலைவலி, முதுகுவலி, மூட்டுக்களின் வலி, புற்றுநோய் வலி, நரம்பு பாதிப்பு வலி.
தலைவலி :

நியூயார்க் நகர “தலைவலி மருத்துவ மைய” இயக்குனர் டாக்டர் டேவிட் காட்டன் கூறுகிறார். “இருதய நோய், பக்கவாத நோய், புற்றுநோய் ஆகிய அனைத்துக்கும் செலவழிக்கும் நேரத்தைவிட மிகவும் அதிகமாகத் தலைவலிக்கு செலவழிக்க வேண்டியுள்ளது. தலைவலியால் நோயாளி, ஆயுள் பூராவும் அவதிப்பட்ட நேரிடலாம்”. தலையில் அடிபட்ட காயங்கள் மற்றும் மூளைப் புற்றுக்கட்டிகள் ஆகியவற்றின் தலைவலி 1% ஆகும். மிகவும் முக்கியமான தலைவலிகள் மூன்று வகைப்படும்.

1. மன உளைச்சல் தலைவலி,
2. ஒற்றைத் தலைவலி,
3. கொத்தான தலைவலி.

மன உளைச்சலால் ஏற்படும் தலைவலியே அதிகமாகும். மன உளைச்சலோ, சோர்வோ, மன உறுத்தலோ, இருக்கும்போது தலையிலும், கழுத்திலும் உள்ள

தசைகள் இறுக்கமடைவதால் தலைவலி உண்டாகிறது. இப் புரோஃபன் (Ibuprofen) என்ற மாத்திரை 400—800 மி. கி. அலகில் பலனளிப்பதாக ஆராய்ச்சியாளர்களே கூறுகிறார்கள். மற்றொரு முக்கியமான சிகிச்சை முறையை உயிரிய நெகிழ்வு பின் ஊட்டம் (Biofeedback) என்கிறார்கள். சக்தி வாய்ந்த இந்த முறையில் நோயாளிகளைத் தளர்வடையப் பழக்கி, இரத்த ஓட்டத்தை கால்களுக்கும் கைகளுக்கும் செல்லச் செய்து, தலையிலுள்ள அழுத்தத்தை குறையச் செய்வர். 75% நோயாளிகள் உயிரிய நெகிழ்வு பின் ஊட்ட முறையால் பயன் பெறுகின்றனர்.

மைக்ரைன் எனப்படும் ஒற்றைத் தலைவலியில், அதன் காரணமும், சிகிச்சையும் பூரணமாகத் தெரியாததால் சிகிச்சை முழுமையாகவில்லை. முன்னர் கூறிய தலைவலியில் தசைகள் இறுக்கமடைகின்றன. ஆனால் மைக்ரைனில் தலையின் இரத்த நாளங்கள் விரிவடைந்து, அருகேயுள்ள நரம்புகளை உறுத்துகின்றன. புதிதாகத் தோன்றும் ஏதோ ஒரு உறுத்தல் மன உளைச்சல், உணர்வுகள், தட்பவெப்ப நிலை, மாநவீடாய், மிகையான உழைப்பு, ஓட்டப் பயிற்சி, பால் புணர்ச்சி மைக்ரைனை உண்டாக்குவதால், இவற்றில் காரணம் எது எனக் கண்டுபிடித்து அதைத் தவிர்த்தால், வலி மறைகிறது.

“கொத்து தலைவலி”
(Clusterheadache) குறுகிய

காலமே நீடிக்கும். ஆண்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதன் போது ஏற்படும் கண்வலி, கண்ணையே பிடுங்கி எறிந்து விடலாம் போன்று தோன்றும். இரத்தத்தில் கால்சியம் ஓட்டத்தை தடை செய்யும் (Calcium Channel Blockers) மருந்துகள் (நிஃபெடபின், வெராபிரமில்) இந்த வகைத் தலைவலிக்கு பலன் அளிக்கிறது. தலையிலுள்ள இரத்த நாளங்களின் தசைச் சுவர்களில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் கால்சியம், தசைச் சுருக்கங்களை உண்டாக்கி, இரத்த நாளங்களைக் குறுகடையச் செய்து, அழுத்தத்தை அதிகரித்து தலைவலியை உண்டாக்குகிறது. மேற் கூறிய மருந்துகள் கால்சிய ஓட்டத்தைத் தடை செய்கிறது. டாக்டர் சேமோர் சாலமன் என்ற அமெரிக்கர், வலி உணர்வைத் தெரியும் மூளையின் திறனைக் கட்டுப்படுத்தும் செரடோனின், நார்எபிரெப்ரின் போன்ற வேதியியல் பொருள்களின் உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றங்களே கொத்துத் தலைவலிக்குக் காரணமாக உள்ளன எனக் கூறுகிறார்.

முதுகு வலி :

முதுகு வலிக்கு ஆபரேஷன் செய்ய நேரிடுகிறது. இந்த ஆபரேஷனுக்குப்பின் சில பயிற்சிகள் செய்தால், வலியே மீண்டும் வராது என மியாமி பல்கலைக் கழக நரம்பு அறுவை நிபுணர் ஹியூபர்ட் ரோசோமார்ட்டு கூறுகிறார். ஆகவே ஆபரேஷனுக்குப் பல வாரங்களுக்கு முன்பே

நோயாளிகள் வரவழைக்கப்பட்டு உடற்பயிற்சிகள் கற்றுத் தரப்படுகிறார்கள். இவ்வித மறுசீரமைப்பு உடற்பயிற்சிகளால், சில சமயங்களில் ஆபரேஷனே தேவையில்லாமல் போகிறது. இதனால் டாக்டர்கள் கீழ்க் கண்டவாறு முடிவு செய்தனர்: கிழிந்துபட்ட முள்ளெலும்பிடைத் தகடுகளால் அல்லது எலும்புகளின் வேண்டா வளர்ச்சியால் முதுகு வலி உண்டாவதாக நம்பப்பட்டது. ஆனால் வலி, தசைகள் மற்றும் தசை நாண்கள், பந்தக்கங்களைச் சுற்றியுள்ள நரம்புகள் ஆகியவற்றிலிருந்து முதுகு வலி தோன்றுகிறது. ஆகவே முதுகு வலிக்கான ஆபரேஷன்களுக்குப் பதிலாக மறுசீரமைப்பு உடற்பயிற்சிகளே போதும் என நம்பப்படுகிறது. ஒரு சில கேசுகளுக்கு மட்டுமே, அறுவை தேவைப்படுகிறது. மீண்டும் மீண்டும் உண்டாகும் முதுகு வலிக்கு மிகையான எடையுடன் கூடிய கொழுத்த உடல், மிகுதியான உடல் உழைப்பு ஆகியவை உள்வய மாற்றங்களை உண்டாக்கும்.

மூட்டுக்களின் சுழற்சியும், வலியும் :

எலும்பு மூட்டழற்சி (Osteo Arthritis) எனப்படும் நோயில், மூட்டுக்களில் உள்ள குறுத்தெலும்புகள் உடைந்து விடுகின்றன. இதனால் எலும்புகள் ஒன்றோடு ஒன்று உரசி வலியை உண்டாக்குகின்றன. இந்த

நோயால் 1½ கோடி அமெரிக்கர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். முடக்குவாதம் சார்ந்த மூட்டழற்சியால் (Rheumatic Arthritis) 70 லட்சம் அமெரிக்கர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஒரு மூட்டை மூடியிருக்கும் படலம் அழற்சியடையும்போது, மூட்டு பாதிக்கப்படுகிறது. இந்நோய் பெரும்பாலும் கைகள், மேற் கைகள், கால்கள் ஆகிய வற்றையே பாதிக்கின்றன. கீல்வாதம் (Gout) ஸ்களி ரோடெர்மா, ல்ரூபஸ் 1 ஆகிய இணைப்புத்திசு வியாதிகளும் இதில் அடங்கும். எக்ஸ்கதிர் சிகிச்சை, ஆஸ்பிரின், ஸ்டிராய்டுகள் ஓரளவு பலனளிக்கின்றன. இயன்முறை சிகிச்சை, வெப்ப சிகிச்சை, உடற் பயிற்சிகள், செயற்கை மூட்டு பொருத்துதல், தங்க உப்புக்கள் உட்கொள்ளல் ஆகியவையும் பலனளிக்கின்றன. (சமீபகாலமாக தங்கம், ஊசியாக அல்லாமல், மாத்திரையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

புற்றுநோய் வலி :

இந்த வலிதான் மிகவும் கொடுமையான வலியாகும். நாளடைவில் மரணமும் ஏற்படும். உலக சுகாதார நிறுவனம், உலகில் புற்று நோய் வலியால் தினமும் 35 லட்சம் பேர் அவதியுறுவதாகக் கணக்கிட்டுள்ளது. இதில் 25% மக்கள், எந்த நிவாரணமும் இன்றி மரணமடைகின்றனர். மருந்தடிமை ஆகி விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தால் டாக்டர்கள் வலி நீக்கி மருந்துகளைப் பயன்படுத்தத் தயங்குகின்றனர். புற்றுநோய் வலி, உடல் சார்ந்தும் உளஞ்சார்ந்தும்

இருக்கிறது புற்றுக்கட்டியே, அருகேயுள்ள நரம்புகளை அழுத்துவதன் மூலம் அல்லது எலும்புகளை அழுத்துவதன் மூலம் வலியை உண்டாக்குகிறது. புற்றுநோய் க்குச் செய்யப்படும் அறுவை சிகிச்சை, வேதியிய மருத்துவம், கதிர்வீச்சு முறை ஆகியவை, சிகிச்சையாக அமைவதுடன், வலியையும் உண்டாக்குகின்றன. அபிணையோ, கஞ்சாவையோ உட்கொள்வதன் மூலமும் வலி நீங்குகிறது. கானடா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில், ஹீராயின் (Heroin) என்ற மருந்து புற்றுநோய் வலிக்கு நல்ல பலன் அளிப்பதாக நம்பப்படுகிறது. மிட்செல்மாக்ஸ் என்ற அமெரிக்கர், ஹீராயினை விட மார்பின் (Morphine) மிகவும் சிறந்தது எனக் கருதுகிறார். ஏனெனில் ஹீராயினும், உடலின் உட்சென்றதும் மார்பினாக மாறி விடுகிறது. என நம்புகிறார். புற்று நோயாளிகளுக்கு மிக முக்கியப் பிரச்சனை என்னவெனில், சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட துயிலூட்டி, வலி நீக்கி மருந்துகளைப் பெறுவதாகும்.

நரம்பு பாதிப்பு வலி :

இதில் முக்கியமானது அக்கி (Herpeszoster) ஆகும். நரம்புகளின் மேல் தோன்றும் சருமப் பொரிப்புகள் தாங்கொணா வலியை உண்டாக்குகின்றன. இதற்குக் காரணமான வைரஸ், சின்னம்மையையும் உண்டாக்க வல்லது. வைரசுகள், தோலில் உள்ள நரம்பு நுணிகளைச் சேதப்படுத்துவதால் வலி அதிகமாக உணரப்பட்டு பல மாதங்கள் அல்லது ஆண்டுகள் நீடிக்கின்றன.

மூக்கிளை நரம்பு பாதிப்பில் (Trigeminal Neuralgia. இது ஐந்தாவது கபால நரம்பாகும். இதன் மூன்று கிளைகள் முகத்தில் (கண், மேந்தாடை, கீழ்த் தாடை) ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றன.) உண்டாகும் வலி, வினாடிகள் அளவில் நீடித்து, விட்டு விட்டு வரும். தாயின் அசைவுகளால் அல்லது தண்ணீர் கொண்டு முகத்தைக் கழுவும் போது அல்லது குளிர்ந்த காற்று வீசும் போது, இந்நோய் உண்டாகிறது. வலிப்புக்கு எதிர் மருந்தான (Anti Convulsant) கார்பமசெபின், இந்த நோய்க்கு இதமளிக்கிறது.

மேற்கூறிய முறைகளால் தீர்வு கிடைக்காத வலிகளுக்கு அலோபதி தவிர மாற்று சிகிச்சை முறைகளும் (Alternative Medicine) கையாளப்படுகின்றன. அவையாவன 1. வருமப்புள்ளிகளை அடையாளம் கொண்டு சுளுக்கு நீக்கிவிடுதல். (Chiropractic) விஞ்ஞான ரீதியான அடிப்படை எதுவும் கிடையாது. இத்தகைய சிகிச்சையாளர்கள், அமெரிக்காவின் 50 மாநிலங்களில், அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏற்பட்ட வலி, இருதய நோயாலோ அல்லது புற்று நோயாலோ அல்ல என்று டாக்டர் தீர்மானித்த பின்பே இந்த முறை அனுமதிக்கப்படுகிறது.

2. ஹிப்னோசிஸ் (Hypnosis) எனப்படும் துயிறாட்ட மயக்க நிலை (அறிதூயில் நிலை). இது எவ்விதம் வலியை நீக்குகிறது என இன்னும் தெரியவில்லை.

3. அக்குபஞ்சர் : (Acupuncture) எனப்படும் ஊசி துளை முறை. இம்முறை பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சீனாவில் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. பல நுண்ணிய ஊசிகள் உடலின் சில பகுதிகளில் (நோய்க்கு ஏற்ப) குத்தப்படுகிறது. 20-30 நிமிடம் கழித்து ஊசிகள் எடுக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இவ்விதம் 10-15 நாட்கள் பின்பற்றினால், வலிகள் நீங்குவதாகத் தெரிகிறது. சென்னை நகரில் ஸர்-ஜுவான் ஸ்டெட் போர்டு மருத்துவமனையில் இந்தச் சிகிச்சைக்கெனத் தனியான பிரிவு ஒன்று சென்ற 5 ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகிறது. அக்குபஞ்சர் மூலம், உடலின் இயற்கையான வலி சொல்லியான எண்டார்பின் (Endorphin) வெளிப்பட்டு வலியைக் குறைப்பதாகத் தெரிகிறது.

4. மசாஜ் செய்தல் :

இந்த முறையும் வலியை நீக்க பின்பற்றப்படுகிறது. இதனால் வலி நீங்குகிறதோ இல்லையோ, மசாஜின் போது ஏற்படும் சுகம் மிகவும் அருமையான ஒன்றாகும். ஜப்பானில் இந்தமுறை மிகவும் சூனரஞ்சகமாக உள்ளது.

5. டைமீதைல் சல்ஃபாக்ஸைடு

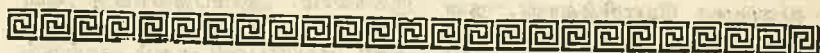
தொழிற்சாலைகளில் கரைப்பானாகவும், விலங்குகளின் சிகிச்சையாகவும் பயன்படும் இந்த மருந்து, நாட்டப்பட்டவலி நோய் நலகைகள் சிலவற்றில் இதமளிக்கிறது. இந்த மருந்தைப் பயன்படுத்தும்போது பக்க விளைவுகள் நிறையத் தோன்று

கின்றன. இந்த மருந்தை உபயோகிக்கும் போது கண்கள் பாதிக்கப்படலாம் எனவும், இரத்த ஓட்டத்தில் தீய விளைவுகளை உண்டாக்கலாம் எனவும் நம்பப்படுகிறது. இத்தகைய சிகிச்சைகளுக்காக அமெரிக்கர்கள், ஆண்டுதோறும் 1000 மில்லியன் டாலர் செலவழிப்பதாகத் தெரிகிறது.

“நாட்பட்ட வலி என்பது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனையாகும். மிகச் சிறந்த முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து திட்டமிட்ட சிகிச்சை அளிப்பது நல்லது. மேலும் ஒரு நோயாளிக்கு ஏற்படும் இதம், மற்றொருவருக்கு பெருத்த ஏமாற்றமாக இருக்கலாம் என்பதை நினைவில்

கொள்ள வேண்டும்.” என விசா. ஜே. மூர் என்பவர் சமீபத்தில் வெளியான “ஸ்பான்” என்ற அமெரிக்க சஞ்சிகையில் கூறுகிறார்.

இதுவரை வலி எவ்விதம் உண்டாகிறது. அதைத் தடுக்க, தீர்க்க செய்யப்பட்ட செய்யப்பட்டு நும் ஆராய்ச்சிகள், பல்வேறு வகையான சிகிச்சைகள் பற்றி கூறப்பட்டது வலியை முழுமையாக விஞ்ஞான பூர்வமாக அகற்றும் நாள், வெகு தூரத்தில் இல்லை. (வலி என்பது பற்றி ஏற்கனவே 1984 ஆகஸ்ட் தாமரை இதழில் எழுதியதைத் தொடர்ந்து, இதைப் படிக்கவும்.)

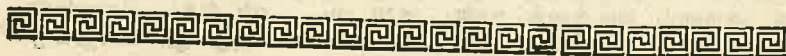
வயல்

நீரும்
விதையும்
நெருங்கிப்
புணர
பூமிவழங்கும்
சீதன மெத்தை.

மலர்

கிளை மகள்
தன் முகத்துக்குச்
குடிக்கொண்ட
முககுத்தி.

—குமரி அமுதன்

சீலந்தி வலை

எம். ஆர். வசந்தா

ஊர்ச்சந்தியில் சங்கக்கடை வந்து சிதம்பரம் மனேச்யராகிய பின் சுப்புக்கிழவன் கடை படுத்துக் கொண்டது. இந்தக் கடையை நம்பியே சங்கரியின் எதிர்காலத்தை நிர்மாணித்தவன். சங்கரி இப்பவும் சின்னஞ்சிறுமிபோல் கண் விழித்துக் கடை வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் முறை அவனுக்கு நம்பிக்கையளித்த போதும், சங்க கடையால் வியாபாரம் மந்தம்-கையில் கடித்தது.

வலுவாக யோசித்தான். தன் வயோதியம், அவனை மிஞ்சிக் குலைத்து விட்டதை உணர்ந்தான்.

அப்போது தான் அந்தச் செய்தி அவன் காது விழுந்தது.

‘ஊர் அம்மன் கோயில் கிழவியில் அம்மனே உருக்கொண்டு ஆடுது — அம்மன் சொல்றது எல்லாம் பவிக்குதாம் எல்லாம் அதிகாலையோடு சரி’

சுப்புக்கிழவனுக்கு அன்று புதுப்புது யோசனை, மகள் சங்கரி பற்றியைப் பற்றிய சிந்தனை.

சங்கரி தலைமாட்டில் கிடந்த விளக்கைக் தணித்துவிட்டு, வலது கையை மடித்துக் கண்ணப் பக்கமாய்த் திரும்பிப் படுத்

தான். காற்றுக்கு யன்னல் ஓரத்துப் பூவரசம் சருகுகள் சரசரத்தன. கொட்டில் பக்கமாய் ஆட்டு ஜலநெடி நாசியுள் என்னவோ செய்தது. பாயில் படுத்து ஒரு மணி நேரமாயிற்று நித்திரை இன்னும் வந்தபாடில்லை.

‘இதில கிடந்து கண்ணைத் திறந்து படுத்துக் கொண்டு முளையை அலைய விடுவதில் என்ன பிரயோசனம்? இன்னும் ரண்டு மணித்தியாலமெண்டாலும் கடையைத் திறந்து வச்சிருக்கலாம். ஆஸ்பத்திரிக்கு அவசரமாய் பட்டணம் போறதுகள் சீனி, மாப்பேணி ஏதும் வாங்குங்கள் அப்புவும் பாவம், அதில குந்திக்கொண்டு எத்தனை நேரமெண்டு இருக்கிறது. நாளைக்கு எதுவிதப்படும் பத்து மணி வரை கதவு திறந்து வைச்சிருக்க வேணும்!’

விடிய முதல் வேலையா கொட்டில இருந்து ஆட்டை மாற்றிக் கட்ட வேணும். பூவரசம் சருகு குவிஞ்ச ஒரு ஒரு கிழமையாய் கிடக்கு, அதையும் அள்ளினால் நாளு வாழைக்காவது தாக்கலாம்!

அவளுக்கு நித்திரை வரவில்லை. அப்பு கிடந்த பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். அவர் நல்ல நித்திரை, நிம்மதியாகக் குறட்டை விட்டுக் கொண்டு கிடக்கிறார். அறுபது வயதுக்கு

மிஞ்சிய முதுமை கூன் தட்டி விட்டது. நடப்பது பொல்லு - ன்.

‘நானாக்கு அப்புனைவப்பட்டினத்துக்கு விட்டு மைசூர் பறப்பும் நல்லெண்ணையும் வாங்குயிர்க்க வேணும். அயத்துப் போகாமல் விடியப்பறம் நாலு மணிக்கு எழுப்பவேணும். கடையில கிடக்கிறது இந்தக் கிழமை வாற சனத்துக்குக் காணும். திங்கட் கிழமைக்குத் தேவையானதை நாழத்து அண்ணை வண்டிலில் கொண்டு வந்து தரும்!’

அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளதுகள் சங்கக்கடையே இமயம், என்று நம்பினதுகள். அண்டண்டாடு அரிசி முடிஞ்சாலும், பட்டினி கிடந்து விடிய விடிய ஒன்பதுக்குப் பிறகுதான் வாய்க் கூத்த எதாவது வாங்குங்குங்கள். அவ்வளவு கட்டுச் சொட்டுச் சீவியம். சங்கரியின் கடைபைச் சுற்றி இருபதுக்குக் குறையாமல் பட்டியாய் இருக்குதுகள் ஒன்றாக கடைப்பக்கம் வருவதில்லை.

‘என்ன கண்ணம்மா எங்க போகுது உன்ர சின்னப் பெட்டை’

‘இல்வையடி விசாலாச்சி கிடந்த தேங்காயெல்லாம் முடிஞ்சு போச்சு என்ற பெரிய வன் கொழும்பில், ஆயியில் இருக்கிறவன். அந்த உயரச்சிவலையனை உனக்குத் தெரியும். நீ இப்ப அயத்துப் போனாய் போல கிடக்கு, அவனுக்கு அப்ப மெண்டா நல்ல பிடிப்பு. அதுதான் ஒரு தேங்காய் வேண்டச் சின்னப் பெட்டைய விட்டனான்.’

‘என்னடி பிள்ளை, கண்ணம்மா. இந்தக் கிழவனுக்கு ஆவல் எல்லாம் தெருப்பு விவல். சங்கத்து விவலக்கும் கிழவன்ரை விவலக்கு இருவது முப்பது சதத்துக்கு மேலையித்தியாசம் பெரிய விவலவிக்குது. சங்கரிப் பெட்டை நிண்டா ஒரு மாதிரி பார்த்து நாயமாத்தரும். நீ இப்ப பெட்டைய கூப்புடு. என்ற கிணத்து மரத்துப் பிள்ளை நல்ல குலைகட்டிக் காய்ச்சுக்கிடக்கு, நாலோட்டு பழுத்து வாய்க்கால் பக்கம் விழந்து கிடக்குது. இப்ப அதில ஒரு காயை எடன், சங்கம் திறந்த பிறகு வாங்கித்தாவன்.’

கிழவனும் மகள் சங்கரியும் ஒரு நேரத்துக் கஞ்சியை ஒருவாய்ச் சோறாக்கும் பணியில் இது நடுக்கட்டம். காலை ஐந்து மணியிலிருந்து ஒன்பது மணி வரை கண் விழித்திருந்தும், எண்ணி இரண்டு முன்று சனம் தான் அந்தக் கடை வாசலை நாடும், மிகுதி ‘புத்திசானிகள்’ அங்கு வருவதில்லை.

‘இந்தச் சனங்களுக்கு எப்ப புத்தி வருதோ அண்டைக்குத் தான் இந்த ஊர் ஒருவழியாய்த்திருந்தும். இஞ்சை நான் ஒரு சாமானுக்கு புத்திச் சைமேலாக மாக வச்சு விக்கிறன். என்ன பிள்ளை இது ஞாயம் தானே?’

அவள் பதில் சொல்லவில்லை.

‘சங்கக் கடையிலை ஒரு இறத்தல் மாவுக்கு முக்கா இருத்தல் நிறுப்பாங்கள். அதுகளைப் பற்றி இந்தச் சனங்களுக்கு என்ன தெரியப் போகுது.

மனேச்சர் சிதம்பரம் மூத்த வளுக்கு ஒரு வீடுகட்டி, பட்டினத்தில முடிச்சுக் கொடுத்திட்டான். இப்ப நடுவில் பெட்டைக்குப் புளிய மரத்தடி வளவிவை அத்திவாரம் போட்டுக்கிடக்கு.’’

ஏழையின் வயிற்றில் ஏழை அடிக்கக் கூடாதென்பதில் மிகக் கண்டிப்பு, நிறையில் ஒரு மணி பிசகில்லை. கிழவனின் பேச்சுக் களும் புலம்பலும் எல்லாம் சங்கரியுடன் தான். இதுகளைப் போய் ஆருக்குச் சொல்லுகிறது.

பாசி மாதத்து அம்மன் கோயில் கொடியேற்றத் தினத்தன்று அந்த ஊர்க்கிழவியொன்றில் அம்மன் வந்து உருக் கொண்டு எல்லாம் உண்மையாய் சாத்திரம் சொல்லுதாம். எல்லாக்குழந்தைகளும், குமருகளும், கிழடுகளும் விடிய விடிய அங்கு தான். பட்டினத்துக் கிரிதாவும், ‘முள்ளு மீசைகளும்’ ‘டயனா’க் கட்டுக்கள் — ஒரே கலகலப்பு, அந்த கிராமத்தில் எல்லோரும் தங்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றி அறிவதில் பெரும் மோகம், சங்கரியைத் தவிர எல்லோரும் பழிகிடந்தனர்.

சப்புக்கிழவன் ஒவ்வொரு நாளும் கோயிலுக்குப் போய் நன்றி செலுத்தக் காரணம் இருந்தது. உருவேறிய கிழவியின் கிருபையால் கிராமத்துச் சனங்கள் விடியப்புறம் நாலு மணிக்கு வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், குங்குமம், தேங்காய் வாங்குவதற்கு சங்கரி கடைக்கு வர வேண்டியிருந்தது. சிதம்பரம் மனேச்சரின் சங்கக் கடையில் வெற்றிலை, பாக்கு வழக்கமில்லை. மேலும் சங்கம் சட்டப்

படி ஒன்பது மணிக்குத்தான் திறக்கப்படும். அதன்பின் அரசனைப் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு கோயிலுக்குப் போவதில் பிரயோசனமில்லை. கிழவி அம்மன் கலையில் சாத்திரம் சொல்வது ஒன்பது மணிக்கு முன் முடிந்து விடும். அதனால் எல்லோரும் வெற்றிலை, பழம் ஐந்து ரூபாவிற்கு குறையாம சப்புக்கிழவன் கடையில் வாங்குவது இப்போ வழக்கமாகி விட்டது.

பெரிய கார்களில் வரும் மைனர்களும், வெள்ளை மினுக்கிகளும் மடிப்பு வேட்டி கட்டியவர்களும் பழங்களை வாங்கி, சில வேளை பத்து ரூபாவிற்கு மிகுதிச் சில்லறை வாங்காமல் பெருந்தன்மையுடன் சென்றார்கள். அவர்களுக்கு அம்மன் கிழவி ஏதோ எதிர்காலத்தில் புதையல் தோண்டும் திசையைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். பட்டு வேட்டிகள் அவ்வளவு பெரும் தன்மையுடன் நடந்து கொண்டனர்.

சப்புவின் இடைக்கால நட்படி வெற்றிப் பாதையை நோக்கியது. ஒரு நேரக் கஞ்சி இரண்டு வேளைச் சோறாகியதற்கு நன்றி செலுத்த, காலையில் கோயிலுக்கு செல்வது இந்த ஆறுமாத காலம் கிழவனுக்கு வழக்கமாகி விட்டது. இப்போது சப்புக்கிழவன் கடையில் ஒரே அமுறி. பட்டணத்திலிருந்து இரு கதிரைகள் வாங்கிப் போட்டிருக்கிறார். சங்கரிக்கும் வேலை அதிகம். அவள் காலையில் ஒரு கடகம் சாணி பொறுக்கி, மெழுகி, வாசலில் கோலம் போட்டு, கடைக்கு

வாறவைக்கு சில்லறை மாத்திக்
கொடுக்க வேணும்.

சுப்புவிற்ரு இப்போ புதிய
தொரு ஆசை மூளையில் கிளர்ந்
தது.

“எப்படியும் இந்த வாசக்
கடை வியாபாரத்தைக் கொண்டு
சங்கரிக்குக் கல்யாணம் செய்து

வைக்க வேணும், பிறகு நான்
எப்ப கண் முடினாலும் சரி.”

அந்தக் கிராமத்தில் கொஞ்சம்
எழுத்து வாசனையுள்ளவள்
சங்கரி. பக்கத்து வீட்டுச் சிறுசு
களும் அவளைக் கொண்டு தான்
கடிதம் வாசிப்பது. வெளியூரில்
யாரும் செத்ததென்று தந்தி கடி
தம் என்று வந்தால் இவளிடம்
வந்தே வாசிப்பித்து விசயம் அறி
யுங்கள். இருந்தும் அதுகள்
கடைக்கு வராததையிட்டுச்
சங்கரிக்கு கோபம் இல்லை.

“பிள்ளை இண்டைக்கு என்ர
வீட்டில் அம்மனுக்கு ரண்டரைக்
கொத்து அரிசியில் ஒரு அவியல்
வைச்சப் படைக்கப் போறன்.
நீ ஒருக்கால வந்து ஏதோனும்
ஒத்தாசை செய்து போட்டு,
அம்மனைக் கொண்டு, தண்ணி
தெளிச்ச ஒரு நூலோதிக் கையில்
கட்டன். என்ன பிள்ளை நான்
சொல்லுறது காதில் விழுந்தோ.
என்ர முத்தவளுக்கு இப்ப
பதின்முண்டு நடக்குது. அண்
கைக்குக் கொடியேற்றத்தண்டு
கற்பூரச் சட்டி எடுத்தவன்.
பிள்ளை நீ இருந்து பார். இந்த
வரிசத்தில் எப்படியும் உனக்குக்
கல்யாணம் சரிவரும். ஆன
படியா நீ ஒருக்கா வீட்டை
வந்திடு.

கோயிலுக்குப் போறது உனக்கு
பிடிக் காட்டிலும் இதென்ன ஒரு
வேலிதானே வீட்டை வா
மோளை.”

விசாலாச்சி இவள் எதுவும்
சொல்லவில்லை.

“சங்கரியிடம் கற்பூரமும் வேறு
பூசைச்சாமானும் விசாலாச்சி
மாயி வாங்கினா, ஒரு நேரத்து
சாப்பாட்டையே அகாலத்தில்
வைத்துச் சாப்பிடும் சீவன்கள்
உருக் கொண்ட அம்மன் கிழவி
யின் புலப்பலை நம்பிகற்பூரத்
திலையும் அன்னதானத்திலை
யும் வீணாய் காசைக் கரைக்குது
கள் இதை என்ன வெண்டு
சொல்லி இவர்களுக்கு விளக்கப்
படுத்துறது. எங்கட கடையிலை
கற்பூரம் வித்துத் தான் நான்
சோறு சாப்பிடுறதெண்டா முந்
திக்குடிச்ச அந்தக் கஞ்சியே எவ்
வளவுமேல்?

சங்கரி சோறுவாயில் போடும்
பொழுது புதிதாய் உப்பிய நீர்
கண்ணிலிருந்து வடியத் தொடங்
கியிருக்கு குற்றவுணர்வால் அவ
ளால் தொடர்ந்து அந்த
சோற்றை உண்ண முடிய
வில்லை. ஆனால் சுப்புக்கிழவன்
இரண்டு நேரம் கோயில்
பூசைக்கு போவது வழக்கமாகி
விட்டது. அவ்வளவு நம்பிக்கை.
ஒரு நாள் மாலை ஆறாமணி
யிருக்கும், ஜீப்புக்களும், கார்
களும் போலீஸ் சகிதம் வந்து
அம்மன் கோயிலில் உள்ள கிழவி
யைப் பிடித்துக் கொண்டது.
அங்கிருந்த இளவட்டங்களின்
தலைகளிலும் தடியடிகளும் கண்
ணீர்ப் புதைகளுமாய் எல்லா
இடமும் ஒரே ஒப்பாரிக் குரல்,

‘கிழவி என்னவோ பொய் சொல்லி சனங்களிட்டக் காசு பறிக்குதெண்டு போலீஸ் பிடிச்சுக் கொண்டு போட்டுது’

ஒரு கிழமையாக எல்லோர் வாயிலும் இதே பேச்சாகியிருந்தது. பழைய நிலைமைக்கு கிராமம் திரும்பியது. கோயில் தேங்காய் பொறுக்கித் தின்றும் சிறுவர்களுக்குப் படுதோல்வி எல்லா இடமும் அமைதியாய் இருந்தது.

சங்கரி இப்போது மாக்கோலம் போடுவதில்லை, மண்ணெண்ணை சீனி வாங்குவதற்கு மட்டும் ஒரு சிலர் வருவதுண்டு,

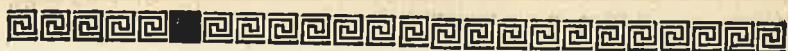
கிழவன் பழையபடி கஞ்சிப் பானைக்குத் தள்ளப்பட்டான். சங்கரி உப்பு நீர் கண்ணில் விழாமல் நிம்மதியாய் கஞ்சி குடித்தாள்.

மொத்தத்தில் உருவேறிய அம்மன் கிழவியைப் போலீஸ் பிடிச்சதில் பாதிக்கப்பட்டது சுப்புக் கிழவனின் இலட்சியம் நிறைவேறாமல் பிறவிப்பயனை முடிந்து கொண்டது.

இளம் ஜீவன் கடையில் தனியாக ஜீவனம் நடத்துகிறது (இந்தக் கதை பாரிசிலிருந்து தாமரைக்காக அனுப்பப்பட்டது.

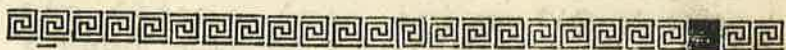
நேயர்களுக்கு ஒரு இனிய செய்தி :

தாமரை மாவட்ட மலர்களாக மலரவிருப்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். முதலில் குமரி மாவட்ட மலர் பூத்துப் பொலிய அம் மாவட்ட நேயர்கள் முனைப்பாகச் செயல்படுகின்றனர். மாவட்ட எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் ஆங்காங்குள்ள சிறப்புகள், வரலாற்று முக்கியத்துவம் கலைஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் முதலிடம் பெறவேண்டும் அந்தந்த மாவட்ட கலை இலக்கியப் பொறுப்பாளர்கள் தொடர்பு கொள்ள முன் வருவது அவசரம். (பொ. ஆ.)

பாரதியார் உரைநடைக் கலையில் சில சிறப்புக் கூறுகள்

டாக்டர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்

“உரை நடை பாரதியாரின் திறமை முழுவதையும் வெளிக்
கொணராத ஒர் இலக்கிய உருவமாகும். கவிதையே அவர்
வெளிப்பாட்டுச் சாதனம்.”

என்பது கா. சிவத்தம்பி கருத்து.¹ இதற்கு நேர் மாறாக

“கவிதையை மட்டும் கவனித்தால் பாரதியார் தமிழுக்குச்
செய்த சேவையை முழுமையாக அறிய இயலாது.”

எனப் பாரதி ஆய்வாளராகப் புகழ்பெற்ற பெ. தூரன் கருத்துரைக்
கின்றார்.²

தமிழ் உரைநடையின் வளர்ச்சியையும் வரலாற்றையும்
கூர்ந்து ஆராய்வோருக்குப் பாரதியார் இத்துறைக்குத் தந்துள்ள
பங்களிப்பு தனித்தன்மை உடையது என்பது புலனாகாமல்
போகாது. தமிழ் உரைநடை இந்த நூற்றாண்டின் முதல் இருப
தாண்டுக் காலத்தில் வளமும் செறிவும் பெறப் பாரதியார் இடைய
றாத பயிற்சிக்களமாக விளங்கினார்.

நவீன உரைநடை ஆக்கத்துக்கு அவர் செய்த பரிசோதனை
கள், கலைச் சொல்லாக்கங்கள், நடை மாற்றங்கள் ஒவ்வொன்றும்
கவனமான சிந்தனைக்கு உரியவை. விரிவான ஆய்வுக்கும்
நுட்பமான பகுத்துணர்வுக்கும் உரிய பாரதியாரின் உரைநடைக்
கலையில் ஒரு சில சிறப்புக் கூறுகளை மட்டும் இக்கட்டுரை
எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

1. உரைநடைக் கோட்பாடு

பாரதியாருக்கு உரைநடை குறித்து ஒரு தெளிந்த கோட்பாடு இருந்தது. சுற்றி வளைக்காமலும், கோணல் திருகல் இல்லாமலும் நடை நேராக அமைய வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து.

“தமிழ் வசனநடை இப்போது தான் பிறந்தது. பல வருஷமாக வில்லை தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும். ஆதலால், இப்போது நமது வசனம் உலகத்தில் எந்த பாஷையைக் காட்டிலும் தெளிவாக இருக்கும்படி முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். கூடியவரை பேசுவது போலவே எழுதுவதுதான் உத்தமமென்பது என் கட்சி. எந்த விஷயம் எழுதினாலும் சரி, ஒரு கதை அல்லது தர்க்கம், ஒரு சாஸ்திரம், ஒரு பத்திரிகை விஷயம் எதை எழுதினாலும் வார்த்தை சொல்லுகிற மாதிரியாகவே அமைந்துவிட்டால் நல்லது.”³

இவ்வாறு உரைநடைக் கலையின் அடித்தளத்தை வகுத்துக் கொண்ட பாரதியார், கவிதை குறித்துக் கம்பர் கூறியுள்ள தெளிவு, ஒளி, தண்மை, தடையில்லாத ஒட்டம் ஆகிய பண்புகளும் உரைநடைக்கு இன்றியமையாதவை என்று சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.⁴

பேச்சு நடையை ஒட்டியே எழுத்து நடை அமைய வேண்டும் என்பது பாரதியாரின் ஆதாரமான கோட்பாடு என்று கொள்ளலாம்.

2. பேச்சு நடைப் புண்புகள் :

தன் கோட்பாட்டுக்கு ஏற்ப பாரதியார் பேச்சு நடைக்கு இசைவாக எழுத்து நடையை அமைத்துக் கொண்டமைக்குப் பல சான்றுகளைக் காட்டலாம்.

(அ) தமிழ்ச் சொற்கள் பத்திரிகைத் தேவைக்கேற்ப உருவாகாத தொடக்க நாட்களில் (இந்தியா: 1906) ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே பாரதியார் எடுத்தாண்டார்.

1919-ல் 'பொது ஜனசபை' என காங்கிரஸ் நிறுவனத்தை அழைத்த பாரதியார் 1906-ல் 'காங்கிரஸ்' என்றே அழைத்தார். மன்னராட்சி நிலவிய திருவாங்கூரை 'நேடிவ் ஸ்டேட்டாகிய திருவாங்கூர்' எனவும் தொடக்கக் கல்வியை 'பிரைமரி கல்வீ' எனவும் குறிப்பிட்டார். இது போலவே 'சோல்ஜர்கள்', 'சிவிலியன்', 'பிராசிகியூட் செய்ய', 'கமிட்டி' 'கவின் மெண்டர்' போன்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் நடைமுறை வழக்கில் இருந்தவாறே கையாளப்பட்டுள்ளன. 5

தமிழை விடவும் ஆங்கிலமே அன்றைய வாசகர்களுக்கு மிகுதியும் பழக்கமானது என்பதால் கட்டுரைகளுக்கு ஆங்கிலத் தலைப்புக்களும் 'இந்தியா' இதழில் கொடுக்கப்பட்டன. எடுத்துக் காட்டுக்கள்:

(அ) A Plain Moral

ஒரு தெளிவான படிப்பினை

(ஆ) Tilak's Gospel

திலகரின் உபதேசம்

(இ) To be or not to be? That is the Question

நாம் ஜீவிக்க வேண்டுமா?

அல்லது மடிந்துவிட வேண்டுமா?

எனினும் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலத் தலைப்புகளைப் பயன்படுத்திய முறையைப் பிற்காலத்தில் அவரே வெறுத்ததோடன்றிக் கேலியும் செய்தார். 1918-ல் 'சுதேசமித்திரன்' இதழில் "இவ்வாறு தமிழ்த் தலைப்புடன் ஆங்கிலத் தலைப்பும் அமைப்பதை (காயிதப் பஞ்சகாலம்; என்ன அநாவசியம் பார்த்தீர்களா?' என்று கடிகின்றார். 17

(ஆ) வடசொற்களைக் கலந்து எழுதுவது பாரதியார் இயல்பு. அதிலும் கூட உச்சரிப்புக்கு மிக நெருக்கமாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துடன் கிரந்த எழுத்துக்களை உரிய இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். எடுத்துக் காட்டுக்கள்:

ஸந்தோஷம், பக்ஷி, ப்ரஹ்மம், வாஹனம், பஹிரங்கம், ஸஹோதரத்வம், போஜனம், ஸ்வராஜ்யம் ராக்ஷஸர், ஸமுஹம், மனுஷ்யர், ஸ்ருஷ்டி. 6

(இ) தமிழில் இல்லாத ஒலிகளைப் புலப்படுத்திக் காட்டும் பொருட்டு ஆங்கில எழுத்துக்களைத் துணையாக அமைக்கும் பரிசோதனையிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். எடுத்துக் காட்டுக்கள்.°

1. மிஸ்டர் ஆர்தர் (g) கீரி (f) பித்ஸ்
2. மிஸ்டர் பா (f) ஸ்ட்
3. மிஸ்டர் எசி. இ. (g) கிய்யோம்
4. வெஸ்ட் (f) பானியர்
5. (b) பூர் (b) போன்
6. (f) பீனியன்
7. எயீர் (f) பெய்ஸூல்
8. (d) டார்வின்

பிரெஞ்சு மொழிப் பயிற்சி காரணமாக சரியான உச்சரிப்பு ஒலிகளையும் வாசகன் உணருமாறு எழுதியுள்ள இடங்களும் உண்டு.

1. ப்ரதெய் (Bretehil)¹⁰
2. போல் ரிஷார் (Paul Richad)¹¹

(ஈ) பேச்சு நடைக்கு இசைவாக உணர்ச்சிச் சொற்களை இடை கலந்து எழுதும் பண்பும் பாரதியாரிடம் உண்டு. எடுத்துக் காட்டாகச் சில வாக்கியங்கள்:

1. “அட போ. பழமொழிகளை நம்பி ஒழுக்கத்தை நடத்துவோமென்று நினைப்பதும் பயனில்லை.”¹²

2. “கிராமந்தோறும் சபைகள் கூடி ‘கூ! கூ!’ என்று பெரிய சப்தம் போட வேண்டும்.”¹³

3. “ஹோ! ஹோ! அடுத்த தடவை இங்கிருந்து காங்கிரஸ் காரர் இங்கிலாந்திற்கு ஸ்வராஜ்யம் கேட்கப் போகும் போது அங்குள்ள புருஷரைக் கெஞ்சினால் போதாது.”¹⁴

4. “ஆஹா! ஸ்வாமி விவேகாநந்தரைப் போலே பத்துப் பேர் இப்போதிருந்தால் இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்குள் ஹிந்து தர்மத்தின் வெற்றிக் கொடியை உலகமெங்கும் நாட்டலாம்.”¹⁵

(உ) தன்னை ஒரு குரு ஸ்தானத்திலே இருத்திக் கொண்டு உபதேசம் அல்லது கட்டளைப் பாணியிலே எழுதுவதும் பாரதியார் நடைப் போக்காகும்.

1. “வாரீர் நண்பர்களே, ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் ஹிந்து தர்மத்தைப் பரவும்படி செய்ய வேண்டுமானால் அதற்கு இதுவே மிகவும் ஏற்ற தருணம்.”¹⁶

2. கவனி! நல்ல பச்சைத் தமிழில் சொல்லுகிறேன்.”¹⁷

3. “வாருங்கள், மக்களே! வாருங்கள், அண்ணன் தம்பி மார்களே! வாருங்கள். உலகத்தீரே! கூட்டங்கூட்டமாக நேர்மை வழியில் புகுவோம்.”¹⁸

(ஊ) பேச்சு நடையின் மற்றும் இரு கூறுகளாகப் பழமொழிகளைக் கையாளுவதையும், அடுக்கிக் கூறுவதையும் குறிப்பிடலாம். எளிதாகக் கருத்துக்களைப் பழச்சுளை போல உரித்துக் கொடுப்பதற்குப் பழமொழிகளை ஏராளமாகப் பாரதியார் பயன்படுத்தக் காணலாம்.

1. “இந்த விதிகளிலே மனித ஜாதியார் இன்றுவரை ‘கற்றது கைம் மண்ணளவு, கல்லாததுலகளவு.”¹⁹

2. “முழுக்கக் குளித்தால் பிறகு குளிரில்லை என்பது தமிழ் வசனம்.”²⁰

3. “ஊரிரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம். கூத்தாடிகளுக்குள்ளே கஷிபேதங்கள் மிகுதிப்பட்டால் ஊராருக்கு நல்லது.”²¹

4. “நாம் எத்தனை பெரிய வல்லரசாக இருப்பினும், நாம் ஒன்று நினைக்க, தெய்வமொன்று நினைக்கும் என்ற பழமொழியை மீறிச் செல்லுதல் இயலாது.”²²

இது போலவே, ‘பிறவிக் குணத்துக்கு மட்டை வைத்துக் கட்டினால் போதுமா?’, ‘சூடு கண்ட பூனை அடுப்பங்கரை அணுகாது’, ‘பொறுத்தாரன்றோ பூமியாள்வார்’ போன்ற பழகு தமிழ்த் தொடர்களை பூத்தொடுத்தாற் போல விரவி எழுதும் பாங்கு பாரதியாரிடம் மிகுதி.

(எ) ‘எதையும் மூன்று அல்லது நான்கு முறை அடுக்கிக் கூறுவதிலே பாரதியாருக்கு விருப்பம் மிகுதி’ என்று ‘பாரதியார்

உரை நடைத்திறன்' குறித்து ஆய்வாளர் இரா. மோகன் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.²³ பேச்சு நடையின் ஓர் இயல்பே அடுக்கிக் கூறும் போக்கு. இதனை அழுத்தமும் செறிவும் நிரம்பப் பராதியார் கையாளுகின்றார்.

'மஹா' என்ற சொல்லை எவ்வாறு அடுக்கித் தருகிறார் என்பதற்கு இரண்டு எடுத்துக் காட்டுக்களைக் காணலாம்.

'முகம்மது நபி மஹா சுந்தர புருஷர், மஹாகூர், மஹா ஞானி, மஹா பண்டிதர், மஹா பக்தர், மஹா லௌகீக தந்திரி...' ²⁴

'ஸ்தூல அணுக்களும், ஸூக்ஷ்ம அணுக்களும் ஸதா மஹா வேகத்துடன், மஹா மஹா மஹா மஹா வேகத்துடன் இயங்கிய வண்ணமாகவே உள்ளன.' ²⁵

எந்தக் கருத்துக்கும் வலிமை சேர்க்க இந்த உத்தியைப் பராதியார் திறமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளமைக்கு வேறு பல சான்றுகளையும் காட்டலாம்.

1. 'ராமகிருஷ்ணர் 'நீயுண்டு, நீயுண்டு, நீயுண்டு,' நானில்லை, நானில்லை, நானில்லை' என்று ஜபம் பண்ணினார். அவர் சோம்பேறியா?...உழைப்பு எப்போதும் உண்டு. தெய்வமே சரணென்றிருப்பார் உள்ளத்திலே தாபயில்லாமல் உழைப்பவர்கள் ஆனபடியால், அவர்களுடைய செய்கைக்கு வலிமை அதிகம், வேகம் அதிகம், உயர்வு அதிகம், அழகு அதிகம், பயன் அதிகம் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.' ²⁶

2. 'இந்தக் குருவி என்ன சொல்லுகிறது? 'விடு', 'விடு விடு' என்று கத்துகிறது. இஃது நான் விரும்பிய இன்பத்துக்கு வழி இன்னதென்று தெய்வம் குருவித் தமிழிலே எனக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது போலிருக்கிறது...விடு, விடு, விடு-தொழிலை விடாதே. குஞ்சை விடாதே. உள்ளக் கட்டை அவிழ்த்து விடு. வீண்யோசனையை விடு. துன்பத்தை விடு.' ²⁷

3. 'தமிழ் நாட்டு ஜனங்களுக்கு இரும்புக் காதாக இருப்பதால், திரும்பத் திரும்பத் திரும்ப திரும்ப ஏழெட்டுப் பாட்டுக் களை வருஷக் கணக்காகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.' ²⁸

4. “சொந்த பாஷையை நேரே பேசத் தெரியாதவர்கள் சாஸ்திர பாடங்கள் நடத்தும் விநோதத்தை இந்தத் தேசத்திலே தான் பார்த்தோம். புதுமை! புதுமை! புதுமை!” 29 சில வேளைகளில் ஒரே பொருளமைந்த பல சொற்களை அடுக்கிக் கூறுதலும் உண்டு.

“இது பெரிய தொல்லை, உபத்திரவம், தொந்தரவு, கஷ்டம், ஸங்கடம், துரிம்மை, தலைநோவு.” 30

3. சொற் பொருள் விளக்கம் :

வாசகனை மன்திலே இருந்தி அவனுக்கு எழுதும் பொருள் விளங்கும்படி உரைநடை அமைய வேண்டும் என்று பாரதியார் கருதினார். அவர் கருத்துப்படி,

“பழக்கமில்லாத ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து, அதாவது ஜனங்களுக்குச் சற்றேனும் பழக்கமில்லாமல் தனக்கும் அதிக பழக்கமில்லாத ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து எழுத ஆரம்பித்தால் வாக்கியம் தத்தளிக்கத்தான் செய்யும் சந்தேகமில்லை. ஆனாலும் ஒரு வழியாக முடிக்கும்போது, வாய்க்கு வழங்கு கிறதா என்று வாசித்துப் பார்த்துக் கொள்ளுதல் நல்லது.” 31 இத்தனை அக்கறை வாக்கியத் தெளிவிலும் பொருள் தெளிவிலும் கொண்டவராதலால் அவரது கட்டுரைகளில் பல இடங்களில் சொற் பொருள் விளக்கம் செய்யும் வழக்கத்தை அவர் மேற் கொண்டிருக்கப் பார்க்கலாம். 32

1. தைரியம்—தீரனுடைய இயற்கை தைரியம்.

2. அல்லா — அராபி பாஷையில் அல்லா என்ற பதத்திற்குக் கடவுள் என்று அர்த்தம்.

3. அந்தர்யாமி — ‘உள்ளே செல்வோன்’ என்பது தாதுப் பொருள். ‘உள்ளே நிற்போன்’ என்பது வழக்கப் பொருள்.

4. கொள்கை — ஒரு கொள்கையாவது, ‘பகுத்தறிவின் துணையால் செய்யத் தக்கது இது, செய்யத் தகாதது இது’ என்று ஒருவன் அறிந்து முன் பின் யோசித்துத் தன் வாழ்நாளில் நீடித்துச் செய்ய மனத்தால் ஒப்புக் கொள்ளும் கருமத் தொடரின் அஸ்திவாரமாகிய கருத்தாம்.

5. நம்பூரி — நம்பூரி என்றால் நம்பி ஸ்ரீ என்ற பட்டத்தின் திரிதல் விகாரம்.

6. உருது — உருது என்றால் கூடார பாஷை என்று அர்த்தம்.

7. தேவர் — தேவர் என்ற மொழி ‘திவ்’ என்னும் பகுதியினின்றும் தோன்றியது. ‘திவ்’ என்றால் ‘ஒளி வீசு’ என்பது பொருள். 33

4. சொல்லாக்கங்கள் :

புதிய சொல்லாக்கங்களைப் படைத்துத் தமிழ் உரை நடையை வளம் செய்தவர் பாரதியார். தொடக்கத்தில் சொல்

லாக்கங்களுக்குக் காத்திராமல் ஆங்கிலச் சொற்களையே வழங்க முற்பட்ட பாரதியார் விரைவில் புதிய சொற்களை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தினார். அசல் தமிழ்ச்சொல் அகப்படாத போது வட சொற்களைப் பயன்படுத்தினார்.

“தமிழ்ச் சொற்கள் அகப்படா விட்டால் ஸம்ஸ்கிருத பதங்களை வழங்கலாம். யதார்த்தங்களுக்கு மட்டுமே யன்றிக் கிரியைகளுக்கும் அவஸ்தைகளுக்கும் (நிலைமைகளுக்கும்) தமிழ் ஸம்ஸ்கிருத மொழிகளையே வழங்குதல் பொருந்தும். அந்த இரண்டு பாஷைகளிலும் பெயர்கள் அகப்படாத இடத்தில் இங்கிலீஷ் பதங்களையே உபயோகப்படுத்தலாம். இனால் குணங்கள், செயல்கள், நிலைமைகள் இவற்றுக்கு இங்கிலீஷ் பதங்களை ஒரு போதும் வழங்கக் கூடாது. பதார்த்தங்களின் பெயர்களை மாத்திரமே இங்கிலீஷில் சொல்லலாம், வேறு வகையால் உணர்த்த இயலாவிடின்.”³⁴

இத்தனை திருத்தமாகவும் நுட்பமாகவும் கலைச் சொல்லக் கங்கள் குறித்துப் பாரதியார் தெளிவாகச் சிந்தித்திருப்பது வியப்பூட்டுகின்றது.

சிறிய சிறிய சொற்களுக்குக் கூடத் தமிழாக்கம் காண்பாரதியார் கடும் முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளமைக்கு ‘மெம்பர்’ என்ற சொல்லுடன் அவர் நடத்திய மலயுத்தம் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

“‘அவய’ சரியான வார்த்தையில்லை. ‘அங்கத்தான்’ கட்டி வராது ‘சபிகன்’ சரியான பதந்தான். ஆனால் பொது ஜனங்களுக்குத் தெரியாது—‘உறுப்பாளி?’ ஏதெல்லாமோ நினைத்தேன், ஒன்றும் மனதிற்குப் பொருந்த வில்லை. என்ன செய்வேன்? கடைசியாக ‘மெம்பர்’ என்று எழுதி விட்டேன்.”³⁵

இவ்வாறு ஒரு சொல்லாக்கத்துக்காகப் போராடிய பாரதியார் பிற்காலத்தில் பழக்கத்துக்கு வந்த அங்கத்தினர், உறுப்பினர் என்னும் சொற்களையும் தொட்டுப் பார்த்து விட்டார் என்பதைக் காண முடிகின்றது.

இது போலவே ‘vote’ என்ற சொல்லை முதலில் ‘வோட்’ என்றே குறிக்கின்றார்.³⁶ ஆயினும் 1906-ல் இவ்வாறு எழுதிய பாரதியார் 1919-ல் வெளியிட்ட காங்கிரஸ் வரலாறாகிய ‘பாரத ஜனசபை’ என்ற நூலில் ‘வாக்குச் சீட்டு’ என இன்று பழக்கத்தில் வந்துள்ள புதுச் சொல்லை உருவாக்கி அளித்தார். வாக்காளர்களைச் ‘சீட்டாளிகள்’ என்றும் குறித்துள்ளார்.³⁷ இதே காலகட்டத்தில் வெளிவந்த சுடுதமிழ்திரை கட்டுரைகளிலும் ‘வாக்குச் சீட்டு’ என்ற சொல்லை அறிமுகம் செய்துள்ளார். (12, ஜூன் 1917),³⁸ இதற்கு முன்னதாக வெளிவந்த (19 ஜனவரி 1917), ‘பழைய உலகம்’ என்ற கட்டுரையிலேயே இச்சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது.³⁹

கலைச் சொல்லாக்கத்தை 'சாஸ்திர பரிபாஷை' என்று குறிப்பிடும் பாரதியார், "பரிபாஷை, ஸங்கேதம், குழுவுக்குறி" என்ற மூன்றும் ஒரே பொருளைக் குறிப்பன என்றும் கூறுவார். 40 அவரது சொல்லாக்கங்களில் சில வருமாறு!

1. நில நூல் — பூமி சாஸ்திரம்
2. அரசியல் நூல் — ராஜ்ய சாஸ்திரம்
3. பொருளியல் நூல் — பொருள் நூல்
4. இயற்பியல் — பௌதிக சாஸ்திரம்
5. வேதியியல் — ரஸாயன சாஸ்திரம். 41

அரசியல், பொருளாதாரம், நிர்வாகம் குறிக்கும் சொல்வாக்கங்களிலும் அவரது கவனம் ஊன்றி நின்றது. 'பாரத ஜனசபை' என்னும் நூலில் பலப்பல பதுச் சொற்களைப் படைத்துத் தந்துள்ளார்.

ப்ரேரணை (Proposal); ராஜ விசாரணைக் கூட்டம் (Royal Commission); காப்புப்படை (Volunteers), வருமானத் தீர்வை) Income Tax); வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கை (Budget); சுற்றுத் தரவு (Circular); துணைப் பொதுப் பரிசோதகர் (Sub Inspector); அனுமதி யுத்தரவு (License); இனாம் சம்பளம் (Pension); கணம் (Committee); உபசார கணம் (Host Committee); அரசிறை (Revenue) சிறையோலை (Warrant); பதீற்றாண்டு (Decade). 42

இச் சொல்லாக்கங்களில் வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கை, சுற்றுத்தரவு, அரசிறை, சிறையோலை (சிறைச் சீட்டு), பதீற்றாண்டு ஆகியன நினைத்து நினைத்து மகிழத் தக்கன.

5. புரட்சியும் பொது உடைமையும் :

புரட்சி, பொது உடைமை ஆகிய இரு புதுச் சொற்களையும் பாரதியாரே படைத்துத் தந்தார் என்று பொதுவாக நம்பப் படுகிறது.

"தமிழில் அதற்கு முன் இந்தச் சொல் இல்லை" என்று பாரதிப் பித்தன் பாரத சமுதாயப் பாடலில் 'முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை' என்ற வரியில் உள்ள 'பொது உடைமை' என்ற சொல்லைக் குறிக்கின்றார். 43

1920 டிசம்பர் 3-ம் நாள் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் "கம்பூனிஸம் என்றும் போல்ஷ்விஸம் என்றும் பலவாறாகக் கூறப்படும் நவீன ருஷ்யக் குடியரசின் ஹுமுறு உடைமைக் கொள்கை" எனப் பாரதியார் குறிப்பதால் அதுவரை 'பொது உடைமை' என்ற சொல் உருவாகவில்லை எனக் கருதலாம். 44

1921 மார்ச் 15-ம் நாள் 'காலக் கண்ணாடி' என்ற கட்டுரையில் தான் இச்சொல் முதன் முறையாகக் காணப்படுகிறது.

"எனவே பொது உடைமைக் கஷி என்ற காட்டுத் தீ ஜேரோப்பா என்ற மனுஷ்பவனத்தில் ருஷ்யா முழுவதை

யும் சூழ்ந்து கொண்டதுமன்றி மற்ற இடங்களிலும் அங்கங்கே திடீர் திடீரென்று வெடித்துத் தழல் வீசி வருவது காண்கின்றோம்.”⁴⁵

இக்குறிப்பால் 1921-ம் ஆண்டில் ‘கம்பூனிசம்’ என்ற சொல்லை ‘பொது உடைமை’ எனக் குறித்தார் என்பதையும் அதே கருத்தில் தான் அதே ஆண்டில் ‘முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக்கும் பொது உடைமை’ எனக் கவிதையிலும் எழுதி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் ஊக்கிக்கலாம்

‘புரட்சி’ என்ற சொல்லின் கதை வேறு. “புரள் என்ற பகுதியையும் சி என்ற தொழிற் பெயர் விசுவயையும் இணைத்துத் தான் பாரதி ‘புரட்சி’ என்ற சொல்லை உருவாக்கினார்” என்பார் பாரதிப் பித்தன்.⁴⁶ ‘வினைச்சி’, ‘இதழ்ச்சி’, ‘தாழ்ச்சி’ என்ற சொற்களைப் படைத்தது போல் இச்சொல்லும் அமைக்கப்பட்டது என்ற அவர் கருத்து சரியானது.⁴⁷ இதுபோலவே ‘உயர்ச்சி’, ‘திகழ்ச்சி’ என்ற சொற்களையும் பாரதி இலக்கியத்தில் பார்க்க முடியும்.⁴⁸

இச்சொல்லையும் கூட ‘புதிய ருஷ்யா’ என்னும் கவிதையில் (1917-ல் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படுவது. மார்ச் புரட்சியையா, நவம்பர் புரட்சியையா இப்பாடல் குறிக்கிறது என்ற விவாதம் இருக்கட்டும்!) வரும் ‘யுகப் புரட்சி’ என்ற சொல்லாகத்தோடு இணைப்பது வழக்கமாக உள்ளது ஆவால் ‘புரட்சி’ என்ற சொல்லை 1910-ல் வெளியானதாகக் கருதப்படும் ‘ஆறில் ஒரு பங்கு’ குறுநாவலில் காண முடிகிறது.⁴⁹

அதற்கும் முன்னதாக 1906-ல் பாரதியாரின் ‘இந்தியா’ இதழில் ருஷ்ய நாட்டைப் பற்றிய குறிப்புக்களில் இச்சொல்லைப் பார்க்க முடிகிறது.⁵⁰

(அ) “ருஷ்யாவில் மறுபடியும் ராஜாங்கப் புரட்சிச் சின்னங்கள்.” (30.6.1906).

(ஆ) “சென்ற வாரம் ருஷ்யாவைப் பற்றி எழுதி 3 குறிப்பிலே அத்தேசமானது ஓர் பெரிய ராஜாங்கப் புரட்சியேற்படும் (நிலையிலுள்ளது) என்று தெரிவித்தோம்.” (7.7.1906)

(இ) “ருஷ்யாவிலே ராஜாங்கப் புரட்சி.” (1.9.1906)

ஏறத்தாழப் பாரதியாரின் பத்திரிகைப் பணியும் இலக்கியப் பணியும் தொடங்கிய ஓராண்டுப் பயிற்சிக்குப் பிறகு இரண்டாம் ஆண்டில் ‘புரட்சி’ என்ற சொல்லின் பூப்பு நிகழ்ந்துள்ளது. தமிழ் மொழிக்கு இருபதாம் நூற்றாண்டின் நற்பரிசாக இச்சொல்லாக்கம் திகழ்கிறது என்று கூறலாம்.

6. உரைநடைக் கலையில் விந்தைகள் :

மிகக் குறுகிய காலத்துக்கு உள்ளாகவே உரைநடைக் கலையின் நாடிபிடித்தறிய பாரதியாரால் முடிந்தது.

சின்னஞ் சிறு வாக்கியங்களிலும் அவர் நடைத்திறன் பொலிவுற்றது.

“வஸந்த காலம், நள்ளிரவு நேரம். புரசைபாக்கம் முழுவதும் நித்திரையிலிருந்தது. இரண்டு ஜீவன்கள் தான் விழித்திருந்தன. நான் ஒன்று. மற்றொன்று அவள். 51

நெடிய வாக்கியங்களிலும் அவரது தெளிவும், ஓட்டமும் சிறப்புற்றமைந்தன. ‘சிதம்பரம்’ என்ற கட்டுரையில் தெருவின் ஓசைகளைப் பட்டியலிடும் ஒரு நீண்ட வாக்கியம் இதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

“வண்டிச் சப்தம், பக்கத்து வீட்டு வாசலில் விறகு பிளக்கிற சப்தம், நான்கு புறத்திலும் காக்கைகளின் குரல், இடையிடையே குயில், கிளி, புறாக்களின் ஓசை, வாசலிலே காஷ்டி கொண்டுபோகும் மணியோசை, தொலையிலிருந்து வரும் கோயிற் சங்கின் நாதம், தெருவிலே சேவலின் கொக்கரிப்பு, இடையிடையே தெருவில் போகும் ஸ்திரீகளின் பேச்சொலி, அண்டை வீடுகளில் குழந்தை அழும் சப்தம், ‘நாராயணா’ கோபாலா! என்று ஒரு பிச்சைக்காரனின் சப்தம், நாய் குலைக்கும் சப்தம், கதவுகள் அடைத்துத் திறக்கும் ஒலி, வீதியில் ஒருவன் ‘ஹூகும்’ என்று தொண்டையை லேசாக்கி இரும்புத் திருத்திக் கொள்ளும் சப்தம், தொலையிலே காக்கறி விற்பவன் சப்தம், ‘அரிசி அரிசி’ என்று அரிசி விற்றுக்கொண்டு போகிற ஒலி—இப்படிப் பலவிதமான ஒலிகள் ஒன்றன் பின் மற்றொன்றாக வந்து செவியில் படுகின்றன.” 52

பிரமிப் பூட்டும் இந்த வித்தகரின் உரைநடைக் கலை இன்னும் எத்தனையோ ஆய்வுகளை எதிர் நோக்கிக் காத்திருக்கிறது.

துணை நூல் குறிப்புகள் :

1. கா. சிவத்தம்பி, தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும். பாரி நிலையம் சென்னை, 1987—ப. 19.
2. பெ. தூரன்; பாரதி நூல்கள்—ஒரு திறனாய்வு, வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1982—ப. viii
3. பாரதியார் கட்டுரைகள், பூம்புகார், சென்னை, 1977, ப. 252.
4. மேற்படி, ப. 253.
5. பாரதி தரிசனம் I, NCBH, சென்னை, 1975, ப. 12, 20, 66, 67, 72, 76, 103, 104, 226.
6. மேற்படி ப. 40, 44, 223.
7. பாரதியார் கட்டுரைகள், ப. 267.
8. பெ. தூரன் பாரதி தமிழ், அழக நிலையம், சென்னை, 1953—ப. 234—238, 245, 292, 340, 343, 459, 489.
9. மேற்படி, ப. 309, 350, 362, 436, 450, 453, 455, 450.
10. மேற்படி, ப. 362.

11. பாரதியார் கட்டுரைகள், ப, 226.
12. 13, 14. மேற்படி, ப, 43, 83, 147.
15. பாரதி தமிழ், ப, 240.
16. மேற்படி, ப, 240.
17. 18. பாரதியார் கட்டுரைகள், ப, 10, 39.
19. 20, 21, 22. பாரதி தமிழ், ப, 138, 321, 325, 350.
23. இரா, மோகன், பாரதி இயல், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1982 ப. 146.
24. 25, பாரதியார் கட்டுரைகள், ப. 70, 72.
26. 27, 28. மேற்படி, ப. 110, 205, 272.
29. பாரதி தமிழ் வசனத் திரட்டு, நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், புதுடில்லி, 1978, ப. 125.
30. மேற்படி, ப. 75.
31. பாரதியார் கட்டுரைகள், ப. 252.
32. மேற்படி, ப. 48, 68, 79, 118, 238, 179.
33. மகாகவி பாரதியின் சக்ரவர்த்தினி கட்டுரைகள், வானவில் பிரசுரம், சென்னை, 1979, ப. 27.
34. பாரதியார் கட்டுரைகள், ப. 305.
35. மேற்படி, ப. 192.
36. பாரதி தரிசனம், ப. 249, 302, 303.
37. பாரத ஜனசபை, பாரதி மண்டலம், சிவகங்கை, 1985, ப. 70, 130.
38. பாரதியார் கட்டுரைகள், ப. 125, 126.
39. மேற்படி, ப. 394.
40. மேற்படி, ப. 268.
41. மேற்படி, ப. 299, 302, 303, 304, 306.
42. பாரத ஜனசபை, ப. 5, 10, 43, 75, 90, 107, 123, 155, 35, 41, 36, 23, 121, 122, 103.
43. பாரதிப் பித்தன், பாரதியின் சொல்லாட்சி, NCBH சென்னை 1982, ப. 21.
44. பாரதி தமிழ், ப. 343.
45. மேற்படி, ப. 459.
46. பாரதியின் சொல்லாட்சி, ப. 15.
47. மேற்படி, ப. 25, 26.
48. பாரதியார் கவிதைகள், ப. 541.
பாரதி தமிழ், ப. 390.
49. பாரதி தமிழ் வசனத் திரட்டு, ப. 10.
50. பாரதி தரிசனம், ப. 231, 232, 234.
51. பாரதி தமிழ் வசனத் திரட்டு, ப. 2
52. பாரதியார் கட்டுரைகள், ப. 23-24.

எனும் கிராமத்தில் போக்கரசதி என்ற பிராமணன் வசித்து வந்தான். எல்லா வளங்களுமுடைய அக்கிராமம் கோசல மன்னன் பிரசேனனால் அவர்கட்கு தானமாக அளிக்கப்பட்டது. போக்கரசதி, புத்தருடைய நீதி நெறி, கல்வி, ஒழுக்கம் முதலிய எல்லா பண்பு நலன்களையும் கேள்விப்பட்டிருந்தார்.

போக்கரசதிக்கு அப்போது சீடனாக அம்பட்டன் (அம்பர்ஷன்) என்ற இளைஞன் பணிவிடை செய்து வந்தான். அவன் குருவைப் போன்றே கல்வி-கேள்விகளிலும், சிறந்தவனாகத் திகழ்ந்திருந்தான்.

அவனை ஒரு நாள் அழைத்து “குழந்தாய் சாக்கிய குலத்தவனான புத்தன் (ஷுத்திரியர்) துறவியாகி, மகானாய்த்திகழ்ந்து, இப்போது இச்சாமங்கலம் கிராமத்திற்கு வந்தருளியிருக்கிறார். நீ அங்கு சென்று, அவரைத் தரிசித்து கௌதம புத்தர் மக்கள் சொல்வதைப் போல இருக்கிறாரா? அவர் உனக்கு எவ்வாறு தென்படுகிறார் என்பதைக் கண்டுணர்ந்து என்னிடம் வந்து சொல். உன் மூலமாக நான் அவரைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள விழைகின்றேன்” என்று அவனை அனுப்பிவைத்தார் போக்கரசதி.

சில பிராமணர்கள் புடைகுழ அம்பட்ட பிராமணன் கால்நடையாகப் பயணம் செய்து, புத்தர் தங்கியிருக்கும் ஆசிரமத்திற்கு கருகில் வந்தான்.

ஆசிரமத்திற்கு கருகில் அங்குமிங்கும் தென்பட்ட புத்த பிச்சுக்

களை அம்பட்டன் அணுகி இங்கே புத்தர் எங்கிருக்கிறார்? எனக் கேட்டு “அவரை நாங்கள் தரிசிக்க வேண்டும்” என்றான்.

வந்திருப்பவன் யார் என்பதை பிட்சுக்கள் உணர்ந்து, “அம்பட்ட! ஓசையின்றிச் சென்று, அதோ வாயிற்கதவு மூடியுள்ள ஆசிரமத்தின் அருகே முற்றத்தையடைந்து, கதவை மெல்லத் தட்டி, மெதுவாக இருமுக்” என்றனர்.

பிட்சு சொன்னபடி செய்ததும், புத்தர் வாயிலைத் திறந்தார். உடன் வந்த பிராமணர்கள் பகவானைக் கண்டதும் மரியாதை செலுத்தி வணக்கம் கூறி அமர்ந்தனர். உள்ளே சென்ற அம்பட்டன் சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கொண்டே, புத்தரிடம் ஏதேதோ கேட்டபடி புனுகுப் பூனை போல அங்குமிங்கும் திரிந்தவாறு அவர் அருகில் நின்றான்.

மெல்லிய புன்னகையுடன் புத்தர் “அம்பட்ட நான் அமர்ந்திருக்கும் போது, நீயேன் அங்குமிங்கும் திரிந்து ஏதேதோ பேசுகிறாயே? இப்படித் தான் பெரியோர்களிடம், பிராமணர்களிடம், ஆச்சார்யர்களிடம் நடந்து கொள்வாயா?

அவன் அலட்சியமுடன் “இல்லை கௌதம, நிச்சயமாக இல்லை. யார் யாரிடம் எப்படி நடந்து கொள்வதென்பது எனக்குத் தெரியும். மொட்டையடித்த சமணரிடமோ, கருப்பர்களிடமோ, பாதத்தில் பிறந்த குத்திரரிடமோ, அவரைப்

போன்ற உன்னிடமோ, எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமோ அப்படியே நடந்து கொள்வேன். அது தானே முறை!

‘மாணாக்கனாகிய நீ இன்னும் சரியான நடவடிக்கைகளைக் கற்க வில்லை போலும். என்னிடம் எதையோ நாடி வந்திருக்கிறாய். ஆரம்பமே சரியில்லையே. அது சரி! உன்னிடம் வேறென்ன எதிர் பார்க்க முடியும்?’

இத்தகைய சொற்களால் அம்பட்டன் சினம் அடைந்தான். அவரைக் கண்டிக்க வேண்டுமென நினைத்து, ‘ஓ... புத்தரே. சாக்கியர் குலம் (ஷுத்திரியர்) மிகவும் கெட்டது. அநாகரி உமான உணர்ச்சி வசப்பட்டு, பிறரைத் துன்புறுத்தும் தீய நோக்க முடையது. ஒரு வேலைக்காரனாக இருக்கவும் தகுதியற்ற ஷுத்திரியர்கள், பிராமணர்களை மதிப்பதோ, பாராட்டுவதோ, உபசரிப்பதோ இல்லை. அவர்களின் தோன்றலான புத்தரும் அப்படித் தான் நடந்து கொள்கிறார். ஒரு வேலைக்காரனாயிருக்கக் கூடிய தகுதி தான் உமக்கிருக்கிறது.’ என்று கடகட வென பேசி முடித்தான்.

புத்தர் நிதானமுடன் ‘அம்பட்ட, ஷுத்திரியர் உனக்கு என்ன தீங்கு செய்தனர்?’

‘அப்படிக்கேள் கௌதமா! ஒரு சமயம் என் ஆசான் போக்கரசதி விசயமாக கபிலவஸ்துவக்குச் சென்றேன். அங்குள்ள பொது மண்டபத்திற்குள் நான் சென்ற போது, பல ஷுத்திரியர்

கள், அவர்களது குமாரர்கள், அவர்களுக்குள் கேலி பேசிக்கொண்டும், நகைத்துக்கொண்டு மிருந்தனர்.

நான் வந்ததைக் கூடக் கவனிக்காமல், ஒரு மரியாதை, உபசரிப்பில்லாமல் அவர்கள் நடந்து கொண்ட விதத்தில், என்னைக் கண்டு தான் நகைக்கிறார்களோவென நினைத்தேன். அதனால் தான் சொல்கிறேன். அவர்கள் வேலைக்காரனாயிருக்க வேண்டியவர்களென்று.’ என்று இறுமாப்புடன் அம்பட்டன் புத்தரை இகழ்ந்துரைத்தான்.

‘அம்பட்ட! தன் கூட்டிலிருந்து கொண்டு ஒரு குருவியோ, பறவையோ, தன்னிச்சைப்படி கூவலாம் அல்லவா? அதுபோல அன்று அவர்கள் சுதந்திரமாக ஏதேனும் பேசி மகிழ்ந்திருக்கக் கூடும். அந்தச் சின்ன விசயத்தையெண்ணி நீ உணர்ச்சி வசப்படலாமா?’

‘கௌதமா! வருணங்கள் நான்கு. ஷுத்திரிய, பிராமண, வைசிய, சூத்திர, இந் நான்கு பிரிவினர்களுள் பிராமணர்கட்கு மற்ற மூன்று பிரிவினரும் சேவை செய்யத் தக்கவர்கள், அப்படியிருக்க சேவர்களாகத் தகுந்த ஷுத்திரியர்கள் பிராமணர்களை மதியாமல், உபசரியாமலிருப்பது மதியன்மாமும்’ என்று செருக்குடன் புத்தரை நோக்கி இகழ்ந்துரைத்தான்.

பின்னர், அம்பட்டன் அறிவு ழர்வமாக சிந்திப்பதற்குரிய வகையில், நால்வகைப் பிரிவு

களைப் பற்றி, பிறப்பு என்பதென்ன என்பதைப் பற்றியும், உயர்வு தாழ்வுகளைப் பற்றியும், தூய நடவடிக் கைகளும், மேன்மையான ஒழுக்கமுமே பிராமணனுக்கு உயர்வு தருமெனவும், பாண்டித்யத்தால் மட்டும், உயர்வில்லை என்பதை உணரவைத்தார்.

மேலும், உலகில் கல்வி, ஒழுக்கங்களைப் பற்றிக் கேட்காமல் குலம், கோத்திரம், ஜாதிகளைக் குறித்தே இவர் நமக்கு ஏற்றவர், ஏற்பில்லாதவரென ஒதுக்குகின்றனர். ஏன் திருமணம் முடிக்கும் போது கூட பலர் இவ்வாறு தான் கருதுகிறார்களே தவிர, கல்வி, ஒழுக்கங்களைப் பற்றி சிந்திப்பதே யில்லை. இவைகளை கைக் கொள்ளும் பண்பை ஏற்று ஒழுக்கினால் மக்கள் யேன்மையுறுவது திண்ணம்,

இதைப் பேணுவதற்கு இடையூறுகள் நான்கு உள்ளன.

ஒரு சமணனோ, பிராமணனோ, இணையற்ற கல்வி, ஒழுக்கங்களைப் பெற முற்படும் போதே, தோளில் காவடியைச் சமந்து கொண்டு “கீழே விழு கின்ற கனிகளை மட்டுமே தின்று வாழ்வேன் என்று சொல்லி காட்டுக்குச் செல்வானாகில், அவன் கல்வி, ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவனுக்கு தொண்டுழியம் செய்வதற்கு மட்டும் உரியவனாகின்றான்.

வேறொரு சமணனோ, பிராமணனோ, வீழ்ந்தகனிகளை மட்டுமே உண்டு வாழ இயலாமற்போனால், தோளில் கூடை பெட்டிகளைச் சமந்து கொண்டு, இனிமேல் கிழங்குகளையே

தின்று வாழ்வேன் என்று காட்டுக்குச் செல்வானாகில், அவன் தொண்டுழியம் செய்வதற்கு லாயக்குள்ளவனாகின்றான்.

அவனே தீயை வணங்கத் தொடங்கினால் மூன்றாவது இடையூறாகும்.

அம்பட்ட, இம் மூன்றிலும் வாழ இடையூறு போது, நான்கு தெருக்கள் சந்திக்கும் முகப்பில், நான்கு வாசல்களை உடைய வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டு, சமணனோ, பிராமணனோ, யாராயிருந்தாலும் வருக! அவர்களுக்கு இயன்றளவு உதவுவேன் என்று நினைத்திருந்தால் அவனும் தொண்டு செய்வதற்கே உரியவனாகின்றான். இது நான்காவது இடையூறு.

“ஆமா, இந்த இணையற்ற கல்வி ஒழுக்கங்களை உனது குரு விடமிருந்து பெற்று கற்றிருக்கிறாயா?”

அம்பட்டனின் ஆணவம் கொஞ்சம் விலகியது.

“கௌதம இணையற்ற கல்வி ஒழுக்கங்களைப் பெறுவதற்கு கொஞ்சம் தான் கற்றிருக்கிறேன்.”

“அதுபோகட்டும்! அதைப் பெறுவதற்கு இடையூறானவை எவை என்பதை யாவது அறிந்திருக்கிறாயா?”

“இல்லை கௌதம!”

“இது குறித்து, இதுவரை உன் ஆசிரியரான போக்கரசுதியிடமிருந்து நீ கேட்டதேயில்லை அல்லவா? அவரே தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்யவில்லையே பார்! உனக்கேற்பட்ட பெரிய தவற்றினை உணர்ந்தாயா?”

கோசல மன்னன் புரட்சேன ஜித்து கொடுக்கும் மான்யத்தில்

வாழ்ந்து வருபவன் உன் ஆசான். அப்பிராமணனை

‘அவையில் சேர்ப்பதில்லை. மந்திராலோசனை கேட்டாலும் இடையில் திரையைப் போட்டுத் தான் கேட்கிறான். தான் கொடுத்த தானத்தை ஏற்றுள்ள உன் குருவை மன்னன் ஏன் எதிரில் சேர்ப்பதில்லை. சிந்தித்துப் பாரி போக்கரசதி பிராமணனால் உனக்குண்டான பெரிய தவறை?’

மன்னனாயிருந்தாலும், ஆச்சார்யனாயிருந்தாலும், பிராமணனாயிருந்தாலும், அவரவரின் ஸ்தானத்திற்குத் தானே மதிப்பு இல்லையா?’

‘ஆம் கௌதம.’

‘அதுபோல முந்தைய ரிஷிகளும், மந்திரகர்த்தர்களும், எவ்விதம் கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினார்களோ, அப்படியே இன்றைய பிராமணரும், படித்தவரும், பாடுபவரும், படித்து விளங்க முடியுமோ?’

‘அம்பட்ட! முன்னையரிஷிகள் உன்னைப் போலவோ உன் குருவைப் போலவோ முடிவளர்த்து, சந்தனம் பூசி, மணிகுண்டலங்கள் தரித்து வெள்ளாடையணிந்து, ஐந்து காமகுணங்களைச் சுவைத்து திரிந்திருந்தனர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா?’

‘இல்லை கௌதம!’

‘நீயும் உன் குருவும் தற்போது செஞ்சாவி நெல்லரிசி உணவும், பல்வகையான கறி வகைகளும், ரசங்களும் உண்டு மகிழ்வதைப் போல முன்னைய ரிஷிகள் தின்று கொண்டிருந்தனரோ?’

‘இல்லை கௌதம!’

‘நீயும், உன் குருவும், இப்போ

அழகான மங்கையை ஊழியம் செய்ய அமர்த்தியிருப்பது போல் அவர்களும் செய்தனரோ?

‘இல்லை கௌதம!’

‘நீயும் உன் குருவும் தற்போது அழகிய குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் அமர்ந்து செல்வதுபோல அவர்களும் செய்தனரோ?’

‘நீயும் உன் குருவும் இரும்பு பூட்டுக்களுடைய வாசல்களில் கூறிய வாளை ஏந்திய காவல் புரியும் வீரர்களால் பாதுகாக்கப்பட்ட நகரங்களில் வசிப்பது போலவே அவர்களும் இருந்தனரா?’

‘இல்லை கௌதம!’

அப்படியானால் நீயும், உன் குருவும் ரிஷிகளும் இல்லை. அவர்களைப் போல வாழவும் இல்லை. என்னைக் குறித்து உனக்கேதாவது சந்தேகமிருந்தால் கேள் விவரிக்கிறேன்.

அம்பட்டன் முழு மனிதனாகித் தெளிந்து விடைபெற்றான்.

இவ்வாறு அம்பட்டன் (அம்பர்சன்) வாயிலாக, புத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த பிராமணர்களிடம் எத்துணை மமதை அகங்காரம், ஆணவம் இருந்தது அதை எவ்வாறு புத்தர் ஏற்று உபதேசித்து பக்குவமாக எக்காலமும், எவரும், என்றும் ஏற்கும் விதத்தில் பொருந்தும்படியாக குல, ஜாதி, இள துவேசத்தை நீக்குவதற்கு ஏற்ற கருத்துக்களைக் கூறி, உவமான நயம் கலந்த உரையாடல்களினால் நமக்கு விவரித்து தெளிவாக்குகிறார் என்பதை எண்ணும் போதெல்லாம் அவர் பெருமை நன்கு புலனாகிறது.

‘திகரிசாயம் ஒவ்வொருவரும் படித்து புத்தரின் பொன்னுரைகள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். ●

பந்தயப் புறா

★

ஒரு பெண் நோக்கு
மதிப்பீடு

★

நா. நளினிதேவி

சமுதாய முகிழ்ப்பான புதினம், அதன் சிக்கல்களைத் தொட்டு அவற்றைத் தீர்க்கும் வழி முறைகளைக் கண்டறிந்து கூற வேண்டும் என்பது இன்றைய திறனாய்வுவகு கண்டுள்ள வளர்ச்சி. சராசரி மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள படைப்பாளரின் சமுதாயப் புதினங்கள் இந்த அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்யப் படுவது இன்றியமையாதது ஆகி விடுகின்றது. சமுதாயச் சிக்கல்களைத் தொடும் புதினங்கள் அவற்றை மேலும் சிக்கலுடையதாக்கித் தவறான தீர்வுகளையும் வழிகளையும் கூற முற்படும் போது விளையும் கேடுகள் மிகவும் ஆபத்தானவை. இத்தகைய 'ஜனரஞ்சக'ப் படைப்பாளர்களின் பேனா முனைகள் பொய்யை மெய்யாக்கி உள்ளதை இல்லதாக்கி, இல்லதை உள்ளதாக்கி நிலைக்கச் செய்ய வல்லவை என்னும் போது இத்தகு மதிப்பீடுகளின் தேவை இன்னும் இன்றியமையாததாகின்றது.

பெண் கல்வி பெற விரும்புவதும், வேலை பார்க்க முனைவதும், தனது நிலை பற்றிய மரபுக் கண்ணோட்டம் மறு மதிப்பீடு செய்யப் பட வேண்டும் என்று சிந்திப்பதும் காலத்தின் கட்டாயம். இச் சமுதாய நிகழ்வுகளைப் புறக்கணித்து விட்டு இலக்கியம் படைப்பது இயலாது. ஆகையால் இவற்றைப் படம் பிடித்துக் காட்டும்போதே அவற்றுக்கு எதிரான கருத்துக்கள், கதைப் போக்கில் அமைந்துள்ளது போன்று கதையுறுப்பினர் வாயிலாகப் பதிய வைக்கப்படுகின்றன.

பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த திரு நிறை செல்வி வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற பேரவாவினால் தம் குடும்ப மரபுக் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி பெறுவதே கதை. இவளது இப் போராட்டத் திற்கு “மீன் அரிதலும் மிளகு ரசம் வைப்பதும் மட்டும் வாழ்க்கை இல்லை” என்று அவள் புரிந்து கொண்டது தான் காரணம் என்று முன்னுரையில் கூறப்படுகின்றது (பிற்பட்ட வகுப்பு என்றாலே ஆடும், மீனும் தான் உணவு போல) ஆனால் மீன் அரிய மிளகு ரசம் வைக்கத் தெரியாமலும் அல்லது வைக்காமலும் இருந்தால் பெண் பிறப்பால் பயன் இல்லை என்றே முடிக்கப் படுகின்றது. சிறகுள் முடக்கப்பட்டுக் கொழுக்க வைத்த பந்தயப்புறா இலக்கின்றிப் பறந்து திசை மாறிச் செல்வது போலவும் அல்லது பறக்கும் இச்சை தீர்ந்த பின்னர் கூண்டிற்கே மீண்டு விடுவது போலவும் செல்வி இலக்கின்றிப் பறந்து கூண்டே சுகம் என எதிர்பார்த்து நிற்கின்றாள்.

சமையல், திருமணம், குழந்தைப் பேறு என்ற பெண்ணுக்குரிய ஒரு சாரான சமுதாயக் கட்டாயத்திலிருந்து விடுபடுதல் தான் பெண் சமன்மைக்கு அடிப்படை என்பது லெனின் போன்ற உலகச் சான்றோரின் கருத்து. திருமணமும் குழந்தைப் பேறும் அவளது மனித மதிப்புக்கே அளவு கோல்களாகும் வரை பெண் குழந்தைப் பேற்றுக்கும், பாலுணர்வுக்குமான போகக் கருவி என்ற இழி நிலையி

லிருந்து மீள் இயலாது. ஆனால் இவையே பெண்மையின் சிறப்புக்களாகப் புதினத்தில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

காலத்தின் கட்டாயமான பெண்களின் புதிய சிந்தனையும், போராட்ட உணர்வும் நியாயப் படுத்த வேண்டிய சூழலில் ‘அவள் ஆணுக்குள் அடக்கம்’ என்ற அடிக்கல் அசைந்து விடாதபடி காக்கும் எச்சரிக்கை உணர்வும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. பெண்ணின் அறிவு சார்ந்த சிறப்புகள் இயல்பாக்கப்படாமல் அசாதாரணமாக்கப்பட்டு “வெள்ளையும், வெட்டையும், இரத்தப் போக்கும், ஆணுடன் படுத்தலும், அவன் தொடலில் கிண கிணப் படைதலும், மறைத்து வைத்துக் கவர்ச்சி குறையாமல் காப்பதுமே” “(98) அவளது இயல்பான சிறப்புக்களாக்கப்படுகின்றன. அவளும் “மல முந்திர தாரி தான்” என்ற மரபுறம் உண்மைப்பறை சாற்றப் படுகின்றது (இத்தகு கொச்சையும், பச்சையும் முன்னணி எழுத்தாளரின் இயல்புகளாகி வருவது வருந்துதற் குரியது.)

உடம்பால் மட்டுமன்றி அறிவாலும் ஒருவருக்கு ஒருவர் சம மதிப்புடனும், இரண்டு பக்கமும் அன்புடனும் தனித்தன்மையுடைய ஈர் அலகுகளாக வேண்டிய கணவன், மனைவி உறவு வெறும் பால் உணர்வுக் கோணத்தில் “கணவனைக் கைக்குள் போடும் திறமையிலும், கணவன் பாவாடைபுடன் பாத்தும் வாசலில் திற்பதிலும்” மூன்று நாள் நோவில் கணவன் அன்பாக

வும், அட்டலாகவும் தனிப்பதி
லும் தான் இருப்பதாகக் காட்டு
வது (79) இந்த நூற்றாண்டுக்
குச் சிறிதும் பொருந்தாதவை.
குழந்தைப் பேறு இல்லை என்
றால் மனிதமதிப்பே இல்லை
என்பது போல் “இனி புள்ள
பெக்க முடியாது; படுக்கைக்கும்
உபயோகமில்ல எதுக்குப் பொறந்
தேன்னு அதுவே சாகடிச்சிடும்”
(72) என்பதோடு குழந்தையற்ற
பெண் மனிதப் பண்புகளையும்
இழந்து விடுவதாகப் படைப்பது
எந்த நோக்கிலும் சரியானது
ஆகாது. அறிவு ரீதியிலான
செய்திகள், உறவுகள் கணவன்
மனைவிக்கு இடையே இல்லை
என்ற மாயை தோற்றுவிக்கப்
படுகின்றது.

பெண்ணின் சார்பின்மைக்கும்,
விடுதலைக்கும் அடிப்படையான
வேலை வாப்பு ஓபாஷனாக
வும், புடவை வாங்குவதற்கும்,
வாங்கிய புடவைகளை அடுக்கி
வைக்க பிரோ வாங்குவதற்குமே
(148) எனக் கூறுவது தவறான
கருத்துப் பரப்பல். வேலைக்குச்
செல்லப் போராடும் செல்வியின்
நோக்கம் கூட, ஸ்கூட்டர், பெட்
ரும்-டைனிங்ரூம், ஹால் கிச்
சன், டபுள் காட் என்ற இலக்கில்
தான் உள்ளது. (79)

மாடியார், மருமகள், சிற்
றன்னை, நாத்தனார் என்னும்
உறவுப் பகை ஆணாதிக்கத்தின்
பிரித்தானும் சூழ்ச்சி என்பதைச்
சராசரிப் பெண்கள் உணர்ந்து
கொள்ளாமலிருக்கும் வகையில்
பெண்களே கவிழ்க்கும் நாடகமும்
தந்திரக் கணக்கும், எலிப்
பொறிப் புத்தியும் கொண்டு புரு
ஷனையும், பையனையும் தனித்
தனியாக மயக்கி வைப்ப

தாகத் தத்துவம் பேசுவதை என்
னென்று சொல்வது அப்
படியே மயக்கி வைப்பது
உண்மை என்றாலும் அதற்குரிய
அடிப்படைக் காரணமும், அது
களையப்பட வேண்டிய முறையு
ம் அல்லவா காலத்தின்
தேவை! பெண்களைச் சார்பு
கள், ஓட்டுண்ணிகள் என்று உரு
வகித்துக் கொண்டே சார்பாக
வும், ஓட்டுண்ணியாகவும்
வாழும் சுகம்தான் பெண்ணுக்
குரியது என்று சிலாகிப்பதும்
முழுமையான முரண்பாடுகள்!
செல்வியின் வளர்ச்சிக்கு அவள்
அண்ணியே தடையாக இருப்ப
தாகக் காட்டுவது செல்லரித்ததுப்
போன மரபு!

மீன் அரிதலும், மிளகு ரசம்
வைப்பதும் தான் வாழ்க்கையா
என்ற சிந்தனையே தவறானது,
ஆண் அவ்வாறு தன் கடமைகள்
பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை என்று
ஓப்புமை காட்டப்படுகின்றது.
(77) ஆணின் கடமைகள் அவ
னது தனித்தன்மையை, உரிமை
யைப் பறிக்கவில்லை என்பது
ஏன் சுட்டிக் காட்டப்பட
வில்லை? வீட்டை மாட்டு
மந்தையாகவும், தந்தையை
மேய்ப்பனாகவும் கொண்ட
நிலையில் (161) அரிதலுக்கு
இடமின்றி அடங்குதலே முற்றும்
முடிவுமானது என்று உணரும்
செல்வி தான் ஒரு கதையில்
கண்ட சிவசு என்ற ஆணைப்
போன்ற கணவனை எதிர்பார்ச்
கின்றாள்! வேலைக்குச் செல்
வதையும் கல்வி பயில்வதையும்
தன் குறிக்கோளாகவும் வேட்கை
யாகவும் கொண்டு போராடும்
செல்வி, எதிர் வீட்டுக் கணவன்
'எச்சில்' என்ற பொருளில் தன்

மனைவியை 'எச்சே' என்று அழைப்பதையும், முதுகு சொறிந்துவிடச் சொல்வதையும் வெறுத்து 'நானே நான் எனது பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் நானே கட்டளைக் கல்' (161) என்று கூறும் செல்வி, பெண் உரிமை பெறும் முயற்சியின் முதற்படியிலேயே நிறைவு பெற்று விடுகிறது. அதற்கு மேல் அவள் சிந்தனை வளராதபடி, மீட்சி நோக்கித் திருப்பப்படுகின்றது எப்படி?

வேலைக்குச் சென்றாலும் உயர் கல்வி பயின்றாலும் 'கல்யாணம் வேண்டாம் என்று இருக்க முடியாது; புருஷனோடு தெருவில் உரசி நடந்து போவது சுகம் இரண்டு குழந்தைகள் புருஷனோடு போட்டோ எடுத்து மாட்டிக் கொள்வது பெருமை அவனுக்கு எது பிடிக்கும் என்று கேட்டறிந்து சமையல் செய்வது குஷி' (79) என்று விரும்புவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

எனவே வீட்டில் பெற்றோருக்கு அடங்குவது அடிமைத்தனம். ஆனால் கணவன் வீட்டில் தானே அடங்குவது பெண்ணுக்கு அழகு. கணவரின் சிறுமைகளுக்கும், கட்டாயத்துக்கும் கட்டுப்படுவது அடிமை. ஆனால் தானே விரும்பி அன்பு என்ற பெயரில் குற்றேவல் செய்வதும், அவன் இச்சைகளை நிறைவேற்றுவதும், கோபப்பட்டு நடுத்தெருவில் நின்று கூச்சல் போடாத கணவனுக்கு வளைந்து கொண்டு அமனால் வெளியேற்றப்படாமல் வாழ்வதும், குழந்தை பெற்று, கல்வியையும்

வேலையையும் விட்டு விட்டு அது வளர்ந்த பின்பு மறுபடியும் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதும் 'ஆம்பிளையைத் தொந்தரவுபண்ணாமல்தானேமனிகை, காங்கறி வாங்கி வந்து சேவை செய்வது (142) பெண்ணின் பெருமை! செல்வி ஒரு துறை மட்டுமல்ல இலக்கியம், இதழியல் போன்ற எண்ணற்ற துறைகளில் மேற்படி சேவைகள் செய்து கொண்டே ஈடுபட்டுத் திறமை வளர்க்கப் போகின்றாளாம்! இன்றைய மகளிர் சமுதாயத்தின் சிக்கலே அது தான்! மரபிலிருந்து விடுபட்டுப் புத்தொளி பெறுவது எப்படி என்பது! புதிய சிந்தனைப் பெண்களைப் புகழ்ந்து கொண்டே அவளை மீட்சிக்கு அழைத்துச் செல்வது நீராட்டிப் பொட்டிட்டு பூவிட்டுப் பட்டுக் கட்டிக் கொட்டுக் கொட்டிப் பவிக்களத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் ஆட்டின் கதையில்லாமல் வேறென்ன?

போன தலைமுறையில் கணவன் பின்னே மனைவி, இந்தத் தலைமுறையில் கணவனுடன் மனைவி; வரும் தலைமுறையில் மனைவியின் பின்னால் கணவன் (352) என்று கூறுவதும் இமாலயத்தவறு! ஆண் பெண் சமன்மைதான் தேவையே தவிர. ஆணைப் பெண்ணுக்குப் பின்னால் தள்ளுவது பல புதிய சிக்கல்களுக்கு வழி வகுக்கும். பழையவற்றிலிருந்து மீள முடியாத நிலையில் இத்தகைய புதியவை வேறு நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு ஆண்கள் நல்லவர்கள் என்றும் அதை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பில்லை (41)

என்று கூறும் அதே சமயம் பெண்களின் சமுதாயமரபுச் சூழ்நிலைத் தவறுகளை, குறைகளை மட்டும் இழிவாகவும் மனிதவாகவும் விளக்குவது எந்த நெறியின்பால்படும்?

பெண் அறிவு சார்ந்த திறமைகள் பல பெற்றிருப்பினும் அவளுக்குச் சுவையாகச் சமைக்கத் தெரியவில்லை என்றால் கணவனால் விரட்டப்படுவாள்; அடித்தே சாகடிக்கப்படுவாள் என்று வேடிக்கையாகக் கூறுவது கூட (355) மிகவும் பிற்போக்கான ஒரு கருத்தாகும். ஊறவைத்து, ஆட்டி, வேகவைக்கும் நீண்ட நேரச் சமையல் முறையே பெண்களை அதற்குப்பால் வரவிடாத உள் நோக்குடையது என்பது இந்நாளைய கருத்து. ஆசிரியர் இவை பற்றி எல்லாம் கவலைப்படாது புதுமைப் பெண்களைப் படைப்பது “குடுகுடுப்பைப் பண்டிதனுக்குக் கோட்டும் குட்டும் மாட்டும்” மேற்பூச்சுத்தான். செல்லரித்துப் போன மரபுகள் புதுமை நோக்கிலும் சரியானவை எனச் சாதிக்கப்படுகின்றன.

ஆண்களுக்கு மேற்கொள்ளப் படாத அழகியல் கோட்பாடும்,

பெண் நோக்கு நிலையும் போலப் பெண்களுக்கும் அழகியல், சமையலியல் (மனை இயல்), குழந்தைப் பேற்றியல், மனைவியியல் கோட்பாடுகள் முற்றிலும் அகற்றப்பட வேண்டும். பெண் படைப்புகள் பெண் நோக்கு நிலையில் படைக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் பாலகுமாரன் போன்ற எழுத்தாளர்களின் உயிரோட்டமும், உணர்ச்சியும் ததும்பும் படைப்பாற்றல் முழுமை அடையும். பழங்குப்பைகளை உள் வைத்து மேற்பூச்சு வேலைகள் நாளை நிலைத்து நிற்கா.

பெண்களின் காலத்துக்கேற்ற மாற்றத்தைப் படம் பிடித்து வர வேற்பது போல் எழுதப்பட்டு ஆனால் அம் மாற்றங்கள் தேவையற்றவை என்று முடிக்கப்படுவதால், கதையில் இடம் பெற்றுள்ள மணக் கொடை மறுப்புப் போன்ற கருத்துக்கள் நம்பிக்கையூட்டும் திறன் அற்றுப் போய் விடுகின்றன! சிந்திக்க மறுத்துப் படிப்பையும், பட்டத்தைப் பொருளற்றதாக்கும் பெண்களின் செயலின்மையப் ‘பந்தயப் புறா’ போன்ற கதைகள் உரமிட்டு வளர்க்கும் என்பது கசப்பான உண்மை.

வானம்

உனக்கும் கீழே

அல்லவா

மழை பெய்கிறது:

நீ யாருக்குக்

குடையாய் நிற்கிறாய்?

—குமரி அமுதன்

பரணரின் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் அரசியல் செய்தி

—டாக்டர் தா. வே. வீராசாமி

அகநானூற்றுப் பாடல்கள் சிறப்பாக அகச் செய்திகளைக் கூறும். ஆயினும் சிற்சில இடங்களில் அகச் செய்திகளின் பொருள் விளக்கம் பெறும் வகையில் புறத்திணைச் செய்திகளைப் புலவர் பெருமக்கள் பின்னணியாகப் புனைந்துள்ளதைக் காணும் போது பொன்னும் மணியும் பொருந்தியது போலப் பொலிவு பெறும் அழகைச் சுவைக்கின்றோம். அகநானூற்றிலுள்ள எல்லாப் பாடல்களிலும் காணும் புறப் பொருட் செய்திகளைத் தொகுத்துக் காணின் தமிழக வரலாற்றின் ஒரு பகுதி நன்கு புலப்படும். இங்கு அகநானூற்றில் காணும் பரணர் பாடிய 34 பாடல்களின் செய்திகளை மட்டும் காண்கிறோம். அவர் பாடிய பாடல்களில் அரசியல் செய்திகளின் மணம் வீசும் என்பதைச் சங்கப் பாடல்களைப் பயின்றவர்கள் நன்கு அறிவர்.

பரணர் பாடிய அகநானூற்றுப் பாடல்களில் மருதத் திணை பற்றிய பாடல்கள் 15 உள்ளன. அதே அளவில் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. பாலைத் திணை பற்றிய பாடல்கள் 4 மட்டுமே உள்ளன. முல்லைத் திணை நெய்தல் திணைப் பாடல்களாகப்

பரணர் பாடியவை அகநானூற்றில் காணப்படவில்லை. எனவே இதனடிப்படையில் எண்ணிப் பார்த்தால் மருதமும் குறிஞ்சியுமே பரணரின் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் பெருநிலை பெற்று விளங்குகின்றன எனலாம்.

பரணரின் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் குறிஞ்சித் திணை பற்றிய பாடலில் (178) புல செய்திகளை உவமை மாலை யாகத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். சான்றாக, வயிர்த்தன்ன மருப்பு, வெதிர் வேரன்ன பருஉ மயிர் (ப்பன்றி), பறைக் கண் அன்ன நிறைச் சனை, நீலத்தன்ன அகலிலைச் சேம்பு, பிண்டமன்ன கொழுங்கிழங்கு, பிடி மடித்தன்ன கல், யாறு சேர்ந்தன்ன ஊறு தீர்ப் படாஅர், குருகு இருந்தன்ன வெண் கூதாள மலர், பூம்பொடி உதிர்ப் பொன்னுரை கட்டளைக் கல் போல வரும் பன்றி என உவமைகள் இயற்கைப் பொருள்களின் அடிப்படையில் உருவாகியுள்ளதை யாரும் மறைக்க இயலாது. இங்ஙனம் இயற்கையைக் கையாளும் ஆற்றல் கொண்ட புலவர் அரசியல் செய்திகளைப் பல வகையிலும் அகச் செய்தி விளக்கம் பெறுவதற்காக உவமை யாகக் கையாண்டுள்ள சிறப்பை

நன்கு ஆராய்வதற்கு இடமுள்
ளது.

இப்பாடல்களில் காணும் செய்
தியை மூன்று வகையாகப்
பகுத்துக் கொள்ளலாம். அவை
யாவன :

1. பொதுச் செய்திகள்.
2. கருத்தைக் கவரும்
நிகழ்ச்சிகள்.
3. அகத்திணை மாந்தர்
வாயிலாகப் புலனாகும்
செய்திகள்.

பொதுச் செய்திகள் என்ற
தலைப்பில் அரசனின் செங்கோல்,
கொடிச் சிறப்பு, கடமை
ஆற்றும் பண்பு, பகை நிலத்துத்
தன் வலியை நிலை நாட்டும்
ஆற்றல், வீரரின் துடி நிலை,
நாட்டின் நீர்வளம் இவை பற்றி
அறிய முடிகிறது.

ஐயை என்பாளின் தந்தை
தித்தன் செலுத்திய செங்கோ
லால் மழை வளம் குன்றாம
விரும்புது. அதனால் அவனது
உறையூரில் நெற்குவியல்கள்
நிறைந்திருந்தன. காவிநீர்
பெருக்கும் கரை கடந்து சென்
றது எனப் பரணர் பாடும் போது
(அகம் 6) அரசனின் செங்கோல்
ஆற்றலால் மழை வளமும் மற்ற
வளமும் பெருகும் என்ற அக்கால
நம்பிக்கையைச் சுட்டும்.

வாய்மையும் இரவலர்க்களிக்
கும் கொடையும் உடைய கழல்
கொடி அணிந்த அதிகனின்

மலையிடம் பொலிவுற அருவிகள்
பசும் பூண் பாண்டியனின்
யானை மீது எடுத்த கொடியைப்
போல விளங்குவதையும் பரணர்
சுட்டுவார் (அகம் 162). இத
னால் வளமிக்க அதிகனின் மலை
பசும்பூண்பாண்டியனின் உரிமை
யாக இருந்ததோ என்ற ஐயத்
தைத் தோற்றுவிக்கும்.

நன்னன் புன்னாடு கடயச்
சென்ற போது பாழி என்ற நக
ரில் நின்று 'அஞ்சாதீர்' எனக்
கூறிய ஆய் எயினன் தன் சொல்
பிழையாவகை மிஞ்ஞியுடன்
போரிட்டு உயிர் கொடுத்த செய்
தியைப் பலரும் போற்றினர்.
(அகம் 396). தோல்வியிலும்
தன் கடமையை ஆற்றிய வீர
னைப் போற்றும் உள்ளம் வெளிப்
பட்டு அத்தகைய நல்லுள்ளம்
அகத்துறையிலும் வேண்டத்
தக்கது என்பர்.

வெகுண்டெழுந்த ஆரியரை
அலறத் தாக்கிப் பெரும் புகழ்
கொண்டு இமயமலை மீது விற
பொறி பொறித்துப் பகை வேந்த
ரைப் பிணித்து வந்த சேரன் புக
ழையும் செப்பும் (அகம் 396).

அரசனின் வீரர் நிலைபற்றியும்
பொதுவாக அறியலாம். நீண்ட
வழியுடைய குதிரை மலைக்குத்
தலைவனாகிய கூர்வேல் அஞ்சி
என்பவனின் வீரர்கள் பகை
வரின் ஆநிரைகளைக் கவரும்
போரில் அடிக்கும் பெருந்துடி
யின் வார் செறிந்தும் நெகிழ்ந்
தும் விளங்குவதை உள்ளம்
வாடும் நிலையைப் பரணர் காட்
டுவார் (அகம் 372).

பொதுவாக நீர் வளம் பற்றிப் பாடும் பரணர் மத்தி என்ற பரதவர் கோமானுக்குரிய கழாஅர் என்னும் துறையில் மருதும் வஞ்சியும் சாய்த்துக் காவிரி பெருகிய நிலையைக் காட்டுவார் (அகம் 226). இவ்வாறு புலவர் உள்ளத்தில் காவிரி நீங்கா இடம் பெற்றிருந்ததைப் பல அகநானூற்றுப் பாடல்கள் உணர்த்தும் (6, 62, 76, 186, 222, 226, 328 396).

அக்காலத்து மக்களிடையே ஆதிமந்தி ஆட்டனத்தி கதை பரவியிருந்தது. அதன் அடிப்படை உணர்வு பலருடைய நெஞ்சைத் தொட்டதின் விளைவாக இக் காலத்திலும் பெ. தூரனின் ஆதி அத்தி'யாகவும் பாரதிதாசனின் 'சோதாண்டவ'மாகவும் இலக்கியப் படைப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன. அந்நால் அக்காலத்தில் ஆட்டனத்தி கதை பலருடைய ஆர்வத்தைத் தூண்டியிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஊரின் சேரியிலே கூத்து நிகழும். அதைக் காணத் தலைமகன் வந்தான். அதைக் கண்டவர்கள் பரத்தையை இகழ்ந்து கூறினர். இந்நிலையில் பரத்தை தன்மனத்தில் எழுந்த எண்ணத்தை வரலாற்றுப் பின்னரையில் எண்ணிப் பார்க்கிறாள். ஆதிமந்தியின் கணவனான ஆட்டனத்தியைக் காவிரி தன் திரைக் கரங்களால் பற்றிச் சென்றது. அப்போது 'அவனைக் கண்டேரோ' என வினவி ஆதிமந்தி மயக்கமுற்று வருந்தினாள், இதில் ஆட்டனத்தியைக்

காவிரிகவர் அவன் தலைவி வருந்திய செயல் பரத்தையின் உள்ளத்தைப் பிணித்தது. எனவே தானும் காவிரிபோல் தலைவனைக் கவர்தலே செய்யத்தக்க செயல் என எண்ணுகிறாள். இவ்வெண்ணத்தின் வாழ்லாகக் காவிரி வெள்ளத்தில் ஆட்டனத்தி மூழ்கிச் சென்றதையும் அதை எண்ணி அவன் மனைவி ஆதிமந்தி பேதலற்று வருந்திய வரலாற்றுச் செய்திகளும் வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும் ஆட்டனத்தி கழா அர்ப்பெருந்துறை விழாவில் ஆடும்போது காவிரி அவனை அடித்துச் சென்றதையும் அவனைத் தேடிச் சென்ற ஆதிமந்திக்கு அவனைக் காட்டிக் கடலில் புகுந்த மருதி புகழும் பரணரால் விரிவாகக் கூறப் பெறுகின்றன. (அகம் 2, 222, 236, 376).

அகத் திணையில் இன்றியமையாத தலைமை மாந்தர்களாக விளங்குபவர்கள் தலைவியும் தலைவனும் ஆவர். அவர்களை அடுத்துத் துணை மாந்தர்களாக விளங்குபவர்கள் தோழியும் பரத்தையுமாவர். அவர்கள் கூற்றுக்களால் அக்கால அரசியல் செய்திகள் பல புலப்படுகின்றன.

தலைவியின் அழகு பண்புநலம், அருமைப்பாடு, மனத்தில் எழும் துன்பங்கள், சினம் ஆகியவற்றின் செறிவைக் காட்டும் வண்ணம் பல செய்திகள் ஒளிவிடுகின்றன.

தலைவியின் அழகைப் பாராட்ட நினைக்கும் தலை

வன் அல்ல குறிப்பட்டுத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறும் கூற்றாகப் பின்வரும் விளக்கத்தைப் பரணர் அளித்துள்ளார். வெல்லும் வேலையும் யானை மிகுந்த படையையும் கொண்ட சேரனின் கொல்லி மலையில் அருவி நீருடைய பக்கமலையின் அகன்ற இடம் அழகுபெறத் தெய்வமாக அமைந்த கொல்லிப் பாவை போன்ற மடப்பத்தால் சிறந்த மாயோன் எனப் புகழ் மொழிகள் வெளிப்படும். இவற்றால் கொல்லி மலை பொறையன் என்ற பெயருடைய சேரனுக்கு உரியது என்றும் அங்குக் கடவுள் எழுதிய பாவை அழகில் சிறந்து விளங்கியது எனவும் அறியலாம் (அகம் 62). அரசியல் செல்வாக்கும் சமய நம்பிக்கையும் இதில் கலக்கின்றன.

தோழி தலைவியின் கண்ணழகை எடுத்துரைக்கும் போது வெற்றி பொருந்திய வேலும் அணிகலன் அணிந்த யானையும் உடைய சோழனின் படைத் தலைவனும் காவிரிக் கரையில் தோட்டங்களையும் நீர்நிறை மதகுகளையும் உடைய போர் என்னும் ஊர்க்குத் தலைவனும் ஆகிய பழையன் தன் பகைவர் மீது செலுத்திய வேல்போல் தலைவியின் கண் விளங்கியதால் அதைப் பார்க்கப் பெற்றவர் திறத்துத் தப்பாது எனக் கூறுவாள். வேல்போல் கண் எனக் கூறவந்த பரணர் யானுடைய வேல் என விளக்குவதில் பண்டைய அரசியல் செய்திகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார் (அகம் 826). மேலும் தலைவியின்

கூந்தலைப் பாராட்டும்போது நன்னனின் அழகிய பறம்பு போன்றது எனக் கூறுவாள் தோழி (அகம் 356).

தலைமகள் தோழியிடம் களவொழுக்கத்தில் ஏற்படும் தடைகளின் அருமையைக் கூறும் போது தித்தனின் உறையூரைச் சூழ்ந்துள்ள கற்கள் நிறைந்த காவற்புறங் காட்டினுள் பகைவர் கடந்து செல்லாதவாறு அமைந்துள்ள பல தடைகள் உவமையாகின்றன. அக ஒழுக்கத்திற்கு ஏற்படும் தடைகள் புறஒழுக்கத்தில் அமைந்துள்ள தடைகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காணப்படுகின்றன. மேலும் தித்தனின் குதிரைகள் பரல் பெய்துள்ள செச்சை ஒலிக்க வேகத்தால் சிறந்து ஆதிகதியில் தேர்ச்சி பெற்ற நல்ல குதிரைகள் என்பதையும் சுட்டும்போது (அகம் 122) பண்டைக் காலத்தில் மேலைநாட்டுடன் தமிழர்கள் குதிரை வணிகம் மேற்கொண்டிருந்த குழலும் புலனாகும்.

தலைவி தன் தலைவன் என்றும் பிரியான் என்றே கருதியிருந்தாள். ஆனால் ஒருசமயம் அவன் வெயில் காயும் பொழுதில் இருப்பைப் பூக்கள் வெண் கழங்குகள் போலப் பாறையின் மீது பரவிக் கிடக்கும் காட்டைக் கடந்து சென்றான் என்ற செய்தியைக் கேட்டதும் தலைவி உள்ளம் கலங்கியது. அக்கலக்கம் எத்தகையது என்று கூறும் போது போரினையும் நீங்காப் புகழிணையும் விண்ணளாவிய சூடையினையும் உடைய கழுவுள் என்ப

வனுக்கு உரியதும் பதினான்கு வேளிர் ஒன்றாகக் கூடித்தாக்கியதும் ஆன காழூரின் கலக்கம் போன்றது என்பார் பரணர் (அகம் 135). இதில் கழுவுளுக்கு உரியது காழூர் என்றும் அவ் ஆரைப் பதினான்கு வேளிகள் தாக்கினர் என்றும் அறிகிறோம்.

பகல் வரும் தலைவனிடம் இரவு வருகென்று தோழிகூறும் போது பகற்குறிக்கண் செல்லாத துன்பம் தலைவிக்குப் பெரிதாயிற்று. அது எங்ஙனம் எனின் குதிரையை உடைய ஆய் எயினன் என்பான் தேரினை உடைய மிஞ்ளியுடன் போர் செய்து களத்தில் இறந்த போது பறவைகளின் பாதுகாவலனான அவனை மற்ற பறவைகள் போலச் சென்று காண இயலாத கூகை நாணிப் பகலில் செல்லாதது போன்றது என்பார் பரணர் (அகம் 148). இதில் எயினன் சாவைக் கண்டு பறவைகளும் வருந்தின என்ற துன்ப மிகுதியை யர்வு நவீர்சியாக வெளிப்படும். ஆய் எயினனின் வீழ்ச்சியைக் கண்டு ஞாயிற்றின் கதிர் வெப்பம் அவன் உடலில் படாத வாறு வானில் பறவைகள் வட்டமிட்டதாகவும் கூறப் பெறும் (அகம் 181). இச்செய்தி மீண்டுமோரிடத்துக் காணப்படும் (அகம் 208). அதில் நன்னனின் இழி நிலையும் அருதையின் அருள் நிலையும் விளங்கும்.

இத்தகைய கலக்கமும் துன்பமும் கொண்ட தலைவியின் பண்பு நலத்தைப் பாராட்டும் நிலையைக் காணலாம். நல்ல தேரையும் யானையையும்

உடைய சோழரின் மாகராசிய வல்லம் கிழானின் நலஞ்சார் பண்பினைக் கருதாமல் பகைவர் அவனைப் பற்றித் தீங்கு செய்ய முயன்றாலும் அவன் அதனைத் தீங்காகக் கொள்ளமாட்டான். அக்கண்ணோட்டம் போல் தலைவியும் தலைவன் தன்னிடம் அருள் செய்யாமையைத் தீங்காகக் கருதா நிலையில் (அகம் 356) வல்லம் கிழானின் சால்பு மேம்பட்டு நிற்கிறது.

இத்தகு தலைவியின் அருமைப் பாட்டைத் தலைவன் வாயிலாக நன்கு அறியலாம். அல்லகுறிப்பிட்டு ஊர் திரும்பிய தலைமகன் தலைவியின் அருமைப்பாட்டைக் கூறும் போது நன்னன் உதியனின் அரிய காவலையுடைய பாழிச் சிலம்பில் வேளிர் வைத்த பொன்னைக் காட்டிலும் அடைதற்கு அரியன் என்பான். இதனால் நன்னன் உதியனிடம் வைத்த பொருள் பிறரால் கைப்பற்றற்கரியது என்ற கருத்து வெளிப்படும் (அகம் 258, 372).

மேலும் தலைவியின் அருமைப்பாட்டை வியந்து கூறும் போது திசையனின் பொதியில் மலையைப் போல அருமையானவன் எனக் குறிப்பார் பரணர் (அகம் 322). இங்குத் திசையனின் பெருமை அவன் படையிலுள்ள யானைகளாலும் வாட்போரில் வேல் படையும் தேரும் கொண்டு போரிடும் செயலாலும் விளக்கப் பெறும்.

இத்தகைய தலைவி, தலைவன் மீது சினம் கொள்ளுமிடமும் உண்டு. பரத்தையிற் பிரிந்து

வந்த தலைமகனிடம் சினங் கொண்ட தலைவி அவன் நலத்திற்குத் தக்காளாகிய பரத்தையின் களிப்புற்ற நிலையைப் பற்றிக் கூறும் போது பரணரின் அறிவு நுட்பம் பண்டைய அரசியல் அருஞ்செய்தி ஒன்றை எடுத்துரைக்கிறது. தன் தந்தையர் கண்ணைக் கெடுத்த கோசர்களைத் திதியனின் அழுந்தூரில் கொல்வித்த அன்னி மிஞ்வி தன் வினை முடித்துக் களிப்புற்ற நிலையைக் காட்டும் போது கோசரின் பகைமை அன்னி மிஞ்விவின் தந்தை கண்ணைப் பறித்த கொடுமையையும் அதற்குப் பறிக்குப் பழி வாங்கிய அன்னி மிஞ்விவின் களிப்பும் எண்ணி உணருமாறு அகம் 196ஆம் பாடலில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. பயற்றங் காட்டில் ஆபகுந்ததென அன்னி மிஞ்வி தந்தையின் கண்ணைப் பறித்ததாகப் பின்னர் அறிகிறோம். (அகம் 262). மேலும் இப்பாடலில் அன்னி நோன்பு பூண்டு தன் துன்பத்தைக் குறும்பியன் திதியனிடம் சொல்லிய பின் அவன் கோசரைக் கொன்றதால் அவள் சினம் ஒழிந்தாள் எனவும் அறிகிறோம்.

தலைவன் தலைவியின் அழகிலே ஈடுபட்டு அதைப்பலப்படப் புனைந்துரைத்தல் அகத்திணை மரபாகும். தலைவியிடம் அவன் பெற்ற இன்பம் எல்லை கடந்தது. அதுபோலவே அவன் களவொழுக்கத்திலும் கற்பொழுக்கத்திலும் எழும் அவரால் பெருந்துன்பப்படுவான். இவற்றின் அடிப்படையில் பரணர் பல அரசியல் செய்திகளை விளக்கியுள்ளார்.

தலைவியின் அழகைத் தலைவன் நெஞ்சில் எண்ணி மகிழும் போது அவருடைய ஐம்பால் கூந்தல் மயிலின் தோகையைப் போலவும் தோள்முங்கியைப் போலவும் அழகுடையனவாகத் தோன்றின. ஆயினும் எத்தகைய மயில் எத்தன்மையுடைய மூங்கில் என்பதில் பரணரின் அரசியலறிவு பயன்படுகிறது. பாணரைப்புரந்த பெரும்புகழையும் சினமிக்க படையையும் உடைய தித்தன் வெளியனின் பெருந்துறையில் பொந்தரு நன்கலம் தாக்கும் பிண்டனின் முரண் சிதைய வென்றவேலையும் ஈகையினையும் உடையவனும் யானைகளை நல்கும் களிப்புமிக்க பாரம் என்னும் ஊரை உடையவனும் ஆகிய நன்னனின் ஏழில் என்னும் நெடிய மலையில் பாழி என்னும் பக்கமலையிலுள்ள மயிலின் தோகை, தலைவி கூந்தலுக்கு உவமை ஆகும். நன்னியின் தலையாறு என்னும் உயர்ந்த மலையிடத்திலுள்ள மூங்கில் தலைவியின் தோளுக்கு உவமையாகும். இங்ஙனம் நன்னன், நள்ளி ஆகியோர்க்கு உரிமையுள்ள இடத்தில் காணப்பெறும் அழகுப் பொருள்களைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுவதால் அவ்வவற்றின் சிறப்பை நிலைநாட்டும் வகையில் தலைவி அழகு தலைவனால் புனையப் பெறும் (அகம் 152). ஆய் நன்னாட்டு நவிரம் என்னும் பக்கமலையின் சுனையில் உறையும் சூர்மகளோ தலைவி என ஐயுறும் போது ஆப் நாடு பற்றி மக்கள் கொண்ட நம்பிக்கை வெளிப்படும். ஓரியின் கொல்லி மலையில் கார்காலத்தில் பூத்த மலர்

போல் மனக்கும் கூந்தலை உடையவள் தலைவி (அகம் 205) எனக் கூறும்போது ஓரிக் குரியது கொல்வி மலை என்ற உண்மையை அறியலாம். தலைவி உடலின் மணம் போகன் மலையில் வீசும் மணம் போன்றது எனக் கூறும்போது போகன் மலை வளம் காணலாம் (அகம் 262).

இரவுக் குறியில் தலைவிபால் இன்பம் கண்ட தலைவன் தன் நெஞ்சை மகிழுமாறு கூறுகிறான். அது எவ்வாறு மகிழ வேண்டும் என்பதற்குக் காட்டாக இலவமலர் போன்ற அழகிய செந்நாவால் புலமீக் கூறும் மேலோர் புகழ்ப்பலரினும் மேம்பட்ட கவிந்தகையையுடைய வள்ளலாம் பெரிய படையை யுடைய மாந்தாம் பொறையன் கடுங்கோ என்னும் சேர அரசனைப் பாடிச் சென்றோர் ஏற்கும் கலம்போலப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி பெறுவதைக் கூறுவார் பரணர். இதனால் மாந்தரம் பொறையன் கடுங்கோவின் கொடைச் சிறப்புப் போற்றப் பெறும் (அகம் 142).

இரவுக் குறிவந்து நீங்கும் தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் களவொழுக்கத்தில் எழும் அலர் பற்றிய எண்ணம் தோன்றியது. நீதிமுறை வழுவாது கடமையைச் செய்து பெற்ற நன்னனின் பாழியிலுள்ள பேய்க்கு ஊட்டு தலை ஏற்றுக்கொண்ட வாய்மை பொருந்திய மிஞ்ரிவி என்பான் அதிகனைக் கொன்று மகிழ்ந்து ஒள்வாள் அமலை என்னும் வெற்றிக் கூத்தை ஆடிய பூசலைப்போலத் தங்கள்மீது

அலர் பரவும் நிலையை நினைக்கிறான். இவ்வெண்ணத்தில் மிஞ்ரிவி அதிகனை வென்ற செய்தியை அறிகிறோம் (அகம் 142)

ஆற்றல் மிக்க பாணன் என்பவனோடு கூடிப் போர் செய்வதில் வல்லகட்டி என்பான் போர் செய்ய வந்தபோது தித்தன் வெளியனின் உறையூர் நாளோலக்கத்தில் எழுந்த கிணை ஒலியைக் கேட்டு அவன் பெருமையை உணர்ந்து அஞ்சிப் போர்புரியாமல் ஓடியபோது எழுந்த ஆரவாரத்தினும் தலைவன் பரத்தையோடு நீராடிய அலர் பெரிது எனக் கூறும் போது வெளியன் தித்தன் பெருமை வெளிப்படும் (அகம் 236).

அல்ல குறிப்பிட்டு நீங்கும் தலைவன் தன் நெஞ்சு தன்னை வருத்தியது குறித்து அதன் செருக்கு அழிய வேண்டும் எனத் தன் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். அப்போது தன் நெஞ்சின் மார்பிலே குட்டுவனின் வேல் பாய வேண்டும் என விரும்புகிறான். அப்போது குட்டுவனின் படைப் பெருமையையும் மாலை அணிந்த பெருமையையும் பரணர் போற்றுவார். மின்னலால் வாணத்தைப் பிளந்து எழும் மேகம் போல் வலிமை பூண்டு பலமொழி பேசும் பாசறையைத் தான் வேண்டுமிடத்து அமைத்துத் தன்னோடு போரிடும் பகையை இந்த நில எல்லைக்குள் காணாமல் சின மிகுந்து கடலைப் பிறக்கோட்டிய நீர்மாண் வேல் பற்றிக் (அகம் 212) கூறும்போது

கடல்வளி கெடக் குட்டுவன்
ஆண்ட சிறப்புப் புலனாகும்.

அகவொழுக்கத்தில் காணப்
பெறும் தோழி மிகவும் சதுர்ப்பாடு
உடையவள். நாநலமும்
நாணும் ஒருங்கு படைத்தவள்.
தலைவியைப் பாதுகாப்பதிலும்
தலைவன் கடமையை எடுத்து
ரைப்பதிலும் முன்னிற்பாள். திட்
பமும் நுட்பமும் வாய்ந்த தோழி
யின் நாநலத்தைப் போற்றும்
வகையில் நன்னளின் அழகிய
பரம்பு மலையில் செய்யும்
சாணைக்கல் போன்ற நாவினை
உடையவள் என்பார் பரணர்
(அகம் 356).

பாணன் என்ற மற்போர்
வீரன் ஆரியப்பொருநனோடு
எதிர்நின்று பொருத போது
பாணனின் கையகப்பட்டு
மற்றவன் கிடந்த நிலையைக்
கண்டு கணையன் என்பவன்
நாணினான். அது போன்று
தோழியின் நாணமும் விளங்கி
யது. (அகம் 386) என அறிகி
றோம்.

தலைமகன் பிரிந்து சென்ற
போது வாடைக் குளிர் தலை
மகளை வருத்தியது. வினை
முற்றிய தலைவன் மீண்டு வந்
ததை அறிந்த தோழி
வாடையை நோக்கி 'இனி உன்
வளிமை செல்லாது. நீ தோற்று
ஓடுவாய்' எனக் கூறும்போது
வாடையின் தோல்வி எத்தகை
யது எனக் காட்டும் வகையில்
பெருவளக் கரிகாலன் தன்னை
எதிர்த்த மன்னர்கள் தம் ஒன்
பது குடைகளையும் வாகைப்
பறந்தலையில் விட்டுப் பகலில்
வழித்த செயலைப் பரணர்

தோழியின் நாநலம் விளங்கக்
கூறுவார் (அகம் 125). இதில்
பல மன்னர்களை வாகைப்
பறந்தலையில் பெருவளக் கரிகா
லன் வென்ற செய்தி புலனாகும்.

தலைவன் பரத்தைபுடன்
நீராடிய அலர் பற்றிக் கூறித்
தோழி வாயில் மறுக்கும்போதும்
கரிகால் வளவன் வெண்ணி
வாயிலில் பகைவரின் போர்
முரசும் களத்தில் கிடக்கப் பதி
னொரு வேளிரும் வேந்தரும்
சாய அழுந்தூரில் வென்றதால்
எழுந்த ஆரவாரத்தினும் அலர்
பெரிது என்பாள் (அகம் 246).
இதுபோன்ற மற்றோரிடத்து
அலர் பரவியதை எடுத்துரைக்
கும்போது தோழிக்குப் பாண்டி
யன் பெற்ற வெற்றி நினைவுக்கு
வருகிறது, மலர்ந்த பூமாலையும்
மையணியானையும் உடைய
மறப் போர்ச் செழியன்
என்றும் நீங்காத திருவிழா
வுடைய கூடற் போர்க்
களத்தில் சேர சோழ அரசர்
களின் கடல் போன்ற பெரிய
படைகளைத் தாக்கி முரசுகளை
விட்டுப் புறமுதுகிட்டோடும்
நாளில் வெற்றி பெற்ற பெரிய
போர்க் களத்தில் எழுந்த ஆர
வாரம் ஒலியுலகாக நினைவில்
எழுகிறது. இவ்வார்ப்பையும்
விஞ்சிய நிலையில் அலர் எழுந்
ததைப் பரணர் கூறும்போது
அகச் செய்தியின் பெருமையை
விளக்கப் பாண்டியன் சேர
சோழரை வென்ற கூடற் பறந்
தலை வெற்றியால் எழுந்த ஆர
வாரம் என்னும் புறச் செய்தியே
துணை செய்கிறது (அகம் 116).

பரத்தை அழகும் அணிநல
னும் அகத்தினையில் பலபட

விளக்கப் பெறும். அவளுடைய அழகின் பெருமையை அவளே நன்கறிந்திருந்தாள். எனவே தலைவனிடம் புலந்து சொல்லும் போது 'பூவிக் குட்டுவன் மரந்தை அன்ன என்னலம் தந்து சென்மே' என்பாள் (அகம் 376). இதே போன்று சேரனின் வஞ்சி போன்றது தன் அழகு எனக் காதற் பரத்தை கூறுவதாகக் காண்கிறோம் (அகம் 396).

தலைமகளின் தோழியர் கேட்குமாறு பரத்தை தான் தன் வளையலை உடைக்கவில்லை எனக் கூறுவாள். அப்படிக்கூறும்போது வெற்றி பொருந்திய வேலையும் மழைத்துளி போன்ற அம்பினையும் மேகம் போன்ற கரிய கேடகத்தையும் உடைய பழையனின் காவிநாட்டிலுள்ள போர் என்ற ஊரைப் போன்ற நெருங்கிய வளைகளை உடைக்கவில்லை என்பாள். இதனால் பழையனுக்குரிய போர் என்ற ஊரின் அழகும் செறிவும் பற்றி அறிகிறோம். (அகம் 186)

நகர் வளர்ச்சியும் பரத்தன்மையும் இணைந்தவை என்ற சமூக இயல்பினை உடையார் கூற்று, பரத்தையின் மொழியில் நகர் நலமே மிடைந்து வருவதால் உண்மை என உணர்கிறோம்.

பரணரின் அகப் பாடல்களால் மூவேந்தர் சிறப்பை விடச் சிற்பரசர்கள் பற்றிய செய்தியே மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. சோழர் பாண்டியரைவிடச் சேரர் பற்றியவை பெரிதும் பேசப்படுகிறது. அகத்திணையில் அலர் பற்றிக்கூறும்போது அரசர் வெற்றி ஆர்ப்பே உவமையாக வெளிப்படுகிறது. ஆட்டனத்தி அன்னி மிஞ்சி போன்றோர் செய்திகள் உணர்ச்சிப்பிழம்பாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. நகர் அழகு புலவர்கருத்தைக் கவர்ந்திருந்ததையும் உணர்கிறோம். குறிப்பாக அரசியல் செய்திகள் அகத்திணையின் பின்னணியாக விளங்கிப்பண்டைய அரசுபற்றி அறியத் துணை செய்கின்றன.

மரம்

எங்கள்
மாண்புமிகு மந்திரி - தன்
பினாமிப் பெயரில்
மாளிகை மண்டபங்கள்
ஆலைகள் நிலங்கள்
வாகனங்கள்
வங்கி ரொக்கங்கள்
எல்லாம்
வைத்துக் கொண்டு
ஏழை மக்களுக்கு
எதார்த்தமாய் சொன்னார்
வீட்டுக்கொரு மரம் வளர்ப்போம்
என்று.

தாமரையில் நாடகங்கள்

‘சிவா’

“நாடகமே உலகம்” என்று தமிழில் ஒருவழக்கு உண்டு. மனித உணர்வுகளோடு வாழ்க்கையை மேடையில் காட்சியாகக் காட்டுவது நாடகம். வடமொழியில் நாடகத்திற்கு (த்ருச்யகாவியம்) காட்சிதரும் காவியம் என்ற பெயர் உண்டு. அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய உணர்வுகளைப் போல மனிதனின் கலாச்சார உணர்வின் வெளிப்பாடே இசை, நாட்டியம், நாடகம் போன்ற கலை உருவங்கள். தமிழில் நாடக நூல்கள் கிடைக்காவிட்டாலும் நாடகம் பன்னெடும் காலமாக வழங்கி வந்திருக்கிறது.

பரதமுனிவரின் சமஸ்கிருத நூலில் நாட்டியம் என்று குறிப்பிடப் பெறுவது நாடகத்தையும் சேர்த்துத்தான். தமிழகத்தில் பல்லவர்கள் காலத்தில்தான் (கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு) நாடகம் என்ற வடமொழிச்சொல் காணப்படுகிறது. என்னாலும் சிலப்பதிகாரத்தில் கூத்து என்ற பெயரில் பலவித நாடகங்கள் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன. (கி.பி-2 முதல் 5ம் நூற்றாண்டு) இதற்கும் முன்னதான சங்க இலக்கியங்களில் பல கூத்து வகைகள் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன, தைநீராடல் (பக்தி இலக்கியத்தில் திருப்பாவை திருவெம்பாவை) கதகளி,

சாக்கியார் கூத்து (கேரளத்தில் இன்றுவரை தொடரும் கூத்து வடிவங்கள்) குறவஞ்சி, குரவைக் கூத்து போன்றவைகளில் சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிட்ட வடிவங்களின் சாயலைக் காண முடிகிறது. சங்கப் புலவர் சீத்தலைச் சாத்தனார் கூத்து நூல் ஒன்று எழுதியதாகக் குறிப்புக் கிடைக்கிறது.

தமிழகத்தில் ஆடலும் பாடலும் நிறைந்த பல கூத்து வடிவங்கள் நீண்ட நாட்களாக வழக்கில் இருந்தது என்பது உண்மை. ஆயினும் வடமொழி அல்லது கிரேக்க, ஆங்கில இலக்கியம்போல நாடக இலக்கிய நூல்கள் தமிழில் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்பது ஆராய்ச்சிக் குரிய ஒன்று. பொதுவாக நாடகத்தில் ஆடல்களுக்கு, அதாவது அங்க அசைவுகள் அபிநயம் இவற்றால் உணர்ச்சிகளை வெளியிடும் முறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் உண்டு. ஆடலின் பரிணாம வளர்ச்சியே நாடகம் என்று சொல்லலாம். பழைய நாடகங்களில் கவிதைக்கும் இசைக்கும் அதிக இடம் உண்டு. பெரும்பாலும் வாய் மொழி வழியாகவே கற்பிக்கப்பட்ட கலை அவ்வாறு இருப்பது இயல்பு.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, பிரிட்டன் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் நாடக இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியில் சமுதாய வளர்ச்சியின் தாக்கமும், அதன் விளைவான பல இலக்கியப் போக்குகளையும் காண முடிகிறது (impressionism, surrealism போன்றவை). தமிழகத்தில் இந்த நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் நாடகத்தின் தந்தை என்று கருதப்படுபவர் சங்கரதாஸ் ஸ்வாமிகள். (1891-1920) பெரும்பாலும் புராணக் கதைகளைக்கொண்ட இசை நாடகங்களை அவர் உருவாக்கினார். இந்த நாடகங்கள் பழைய கூத்து வடிவத்தின் பரிணாம மாற்றமாக வந்தன.

மேலைநாட்டு நாடகங்களின் தாக்கத்தில் உருவான மற்றொரு வகைநாடகங்களின் மன்றோடிப் பம்மல் சம்பந்த முதலியார். இவற்றில் மேலைநாடக உக்கிரமும், சமுதாயக் கதைக் கருக்களும் இருந்தன. 1920க்குப் பின் தமிழ்நாடகங்களில் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தாக்கங்களைப் பார்க்க முடிகிறது. 1935க்குப் பிறகு நாடகத்தின் புதிய சந்தி சினிமா தோன்றுகிறது. இதன் தாக்கமும் நாடகமேடையில் ஏற்படுகிறது. முப்பரிமாண அமைப்புகள், தந்திரக் காட்சிகள் இவை நாடகத்தில் இடம் பெறுகின்றன. 1947க்குப் பின் மொழி இன உணர்வுகளும், சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் நாடகத்திலும் தோன்றுகின்றன. சினிமா நாடகத்தை இன்னும் பரவலாக குறைந்த செலவில் மக்களிடம் எடுத்துச் சென்ற

தால் தொழில் நாடகக் குழுக்கள் மறையத் தொடங்கின. நகரங்களில் பல அமெசூர் குழுக்கள் பொழுது போக்கு நகைச்சுவைத் துணுக்குகளின் தொகுப்பாக நாடகங்களை நடத்தி ஓரளவு வெற்றியும், மத்தியவர்க்க மக்களிடம் பெற்றது. பரவலாகத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வந்த பிறகு இன்று நாடகங்கள் வீடு தேடி வர ஆரம்பித்துவிட்டன. மேடை நாடகங்களுக்கும் பொதுவாகக் கூட்டம் குறைந்து வருகிறது.

நாடக மேடை இன்று சினிமாவோடு மட்டுமல்ல தொலைக்காட்சியுடனும் போட்டி போட்டு மேடையில் நிலைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. சினிமாவிலோ, தொலைக்காட்சியிலோ இல்லாத வித்தியாசமான கருத்துக்கள் நுண்ணியகலை உணர்வின் வெளிப்பாடாக அமையவேண்டும். விஞ்ஞானத்தின் விளைவினால் நாடக மேடையின் புதிய பரிமாணங்கள்தான் சினிமாவும், தொலைக்காட்சியும். மூன்றிற்கும் அடிப்படை மனித உணர்ச்சிகளும், நடிப்பும் தான். அங்க அமைப்புகளிலிருந்து முக பாவங்களுக்கும் இசை, வசனத்திலிருந்து செயல் நடிப்புக்கும் அழுத்தம் இயல்பாக மாற்றம் பெறவேண்டும்.

இனி இயல் இசை நாடக இலக்கியத்துள் நாடக இலக்கியம் பற்றியும், கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் அந்தத் துறையில் தாமரையின் பங்கினைப் பற்றியும் ஒரு கண்ணோட்டம்

விடுவது இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

கலை வாழ்வின் படப்பிடிப்பு என்று எயிலிஜோலா கூறியது நாடகத்திற்கும் பொருந்தும். அதோடு நிற்காமல் கலை உண்மையின் சாராம்சமும் கூட என்கிறான் மார்க்ஸிம் கார்க்கி. சமுதாயத்தில் நடக்கும் பல சில்லரைச் சம்பவங்கள்கூட வாழ்வின் பிரதிபலிப்புத்தான் என்றாலும், அது ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையைப் பொதுமைப் படுத்திச் சிந்தனையைக் கிளறாத வரையில் அதாவது கார்க்கியின் பார்வையில் உண்மையின் சாராம்சமாக - வெளிவராத வரையில் அதற்குச் சிறப்பு கிடையாது.

பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களில், நாடகத்தின் சிறப்பம்சம் அது மேடையில் நடத்துக் காட்ட ஏற்றது என்பதுதான். அந்தத் தகுதி இல்லாத நாடகங்கள் 'கன்னி' நாடகங்களே! நண்பர் கோமல் ஸ்வாமிநாதனின் வார்த்தைகளில், 'மேடை என்ற கணவனைக் கைப்பிடித்த மனைவியே நாடகம் என்ற பெண்மணி— மனித உணர்ச்சிகளும், திருப்பங்களும் இல்லாமல் வெறும் உரையாடல்கள் மட்டுமே நாடக அந்தஸ்தைப் பெற்றுவிட முடியாது.

தாமரையின் முப்பது ஆண்டுத் தொகுப்புகளும் முழுதும் கிடைக்கவில்லை. என்றாலும் கிடைத்த அளவில் ஒரு சில நாடகங்கள், விமரிசனங்கள் பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

'சத்யமேவ ஜெயதே' இந்த ஓரங்க நாடகத்தின் ஆசிரியர் 'விஜயன்' ஒரு அலுவலக அதிகாரி கடைநிலை ஊழியனைச் சொந்த வேலைக்கு ஏவ, வேறு வேலை காரணமாக அவன் உடனே போகவில்லை என்று 'மெமோ' கொடுக்கிறார். பதிலில் மாஜேஜின் சொந்த வேலை பற்றி அம்பலப்படுத்தி விட அதிகாரி வாயடைத்து விடுகிறார். குட்டக் குட்டக் குனியாமல் நிமிர்ந்து நிக்கணும் என்ற அறிவுரையுடன் திரை விழுகிறது. மனதில் பதிகிற மாதிரி உரையாடலோ, உணர்ச்சிகளோ, நகைச்சுவையோ எதுவும் இல்லை. இந்த 'முற்போக்கு' நாடக முயற்சி இவ்வளவுதான்.

'அவர்கள் வருகிறார்கள்' என்ற நாடகத்தை கோ. ராஜாராம் எழுதியிருக்கிறார். பதவி உயர்வுக்காக மாஜேஜரைக் காக்காய் பிடிக்க வீட்டில் விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார், மூர்த்தி. தயாரிப்புக்கான தட்டில் குழப்பம். இவை கொஞ்சம் நகைச்சுவை அளிக்கும் கடைசியில் மாஜேஜர் வராமல் ஏமாற்றத்தில் முடிகிறது. இது 'காக்காய் பிடிப்பு' ப் பிரச்சினையைக் கிண்டல் செய்யும் ஒரு முயற்சி.

'விங்கன்' எழுதிய முதல் நாடகமாகிய 'வங்கக்கடலில் புயல் உருவாகிறது' என்ற நாடகம் வராத்சினைக்கும் சீருக்கும் பேராசைப்படும் ஒரு தாய்ப்பாத்திரத்தை முதன்மைப் படுத்துகிறது. அவளது டாக்டர் மகன் ஒரு பெண்ணுக்கு உறுதிகொடுத்துக் காதலித்துப் பிள்ளையும்தான்.

கொடுத்துவிடுகிறான். பிறகு கை கழுவிவிடப்பார்க்கிறான். ஆண்பிள்ளை அப்படித்தான் இருப்பான் நீங்கள் பெண்ணை அடக்கி இருக்கவேண்டும். என்று தாய் நமுவப்பார்க்கிறாள். பையனின் தந்தை பயந்தவர் என்றாலும் மனச்சாட்சி உள்ளவர். அந்தப் பெண்ணை மருமகளாக ஏற்கப் பிடிவாதமாக முடிவு செய்யக்கதை சுபமாகமுடிகிறது. வங்கக் கடலில் உருவாக்கக்கரையை நோக்கிப் புயல் நாடகக் காட்சிகளுடன் படிப்படியாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. கடைசிக் காட்சியில் கரையைத் தாக்கி விடுகிறது என்பது நல்ல உக்தி.

ஆனந்தம் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் 'மனைவியின் மரணம்' ஒரு மனோதத்துவ உருவகக் கதை மனைவியின் மரணத்திற்குத் தாமே காரணம் என்று கமாண்டர் கங்காதரனுக்கு ஒரு குற்ற உணர்ச்சி. இதிகாச ராமனும் அப்படித்தான் என்று அவர்மனதில் எண்ணுவதன் காரணமாக ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ராமனும் காட்சி அளித்து இணைகோடுகளில் இரண்டு கதைகள் கூடமுன்னேற ராமன் ஸரயூலில் குதித்து இறக்க கங்காதரன் மாரடைப்பில் மரணமடைகிறார். தத்துவ உரையாடல் பாணியில் நீண்டு செல்கிறது. இந்தத் தத்துவ விசாரணை, உதாரணம் இவற்றிற்கு நாடகத்தைவிடச் சிறுகதை உருவமே பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். 7 மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்ட இது 'கன்னி' நாடக வரிசையில் சேரும்.

'பரண்' தாமரையில் வெளிவந்த சிறு நாடகம். ஆசிரியர் வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி. சோதிடத்தில் திட நம்பிக்கையுள்ள சர்மா, அவரது தங்கை, தங்கை மகள் பராசரன் இவர்கள் பாத்திரங்கள். சர்மா சோதிடர் அதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை உள்ளவர், அவரது தங்கை விதவை பரம ஏழை, கஷ்டப்பட்டு படிக்கவைத்த மகன்தலை எடுத்தால்தான் எதிர்காலம். பராசரன் வேலையில்லாப் பட்டதாரி, சோதிடப்படியே அவனுக்கு ராஜயோகம், கடைசியில் அது பலிக்கவில்லை. சர்மா நிராசை கொண்டு சோதிடத்தையே கைவிடுகிறார். பழம் நம்பிக்கை புதுப் பிரச்சினைகளுக்கிடையே போராட்டம். பாத்திரங்கள் உண்மைப் பாத்திரங்கள். தெளிவாகச் செதுக்கிய சிலைகள். இயல்பான சம்பவங்கள், உரையாடல்கள். ஒவ்வொரு பாத்திரமும் மனதில் புகிறது. பையனுக்கு வேலை கிடைத்துவிட்டது என்ற மகிழ்ச்சியில் அப்பளக் குழவி, முதலிய தாயின் கடின உழைப்புச் சாதனங்கள் முதலில் பரணில் ஏறுவதும் கடைசியில் வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற பொழுது சர்மாவின் சுவடிகள் பரணில் எறியப்படுவதும், அப்பளக்குழவி கீழே இறக்கப்படுவதும் நெஞ்சைத் தொடும் உத்திகள் வேலை கிடைக்காததோடு இல்லாமல் காதலித்த பெண்ணும் கைவிட்டுப் போகிறாள். உணர்ச்சிமயமான கட்டங்கள், திருப்பங்கள் இருப்பதால் இதில் 'நாடகம்' இருக்கிறது. மேடையில் ஏற்றினால் நிற்கும்!

மொழி பெயர்ப்பு நாடகம் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு எழுத்தாளர் தவ்ஃபிக் சுல்ஹுகிம் இதன் ஆசிரியர். நீலகண்டன் தமிழாக்கம். கணவன்; மனைவி இருவரும் நானின்றி நீ இல்லை என்று பேசுகிறார்கள். இருவரில் ஒருவர் பவியாக வேண்டும் என்று பைத்தியக்காரப் பெண் துப்பாக்கிகொண்டு பயமுறுத்த அவர்கள் நடிப்பு கலைந்து சுயநல உருவங்கள் வெளிப்படுகின்றன. தனக்கு ஆயுள் காப்பீடு செய்துகொள்ளாத ஆயுள் காப்பீடு ஏஜண்ட் இன்னொரு பாத்திரம். மரணபயம் அவர்களது பம்மாத்துப் போர்வையை விலக்கி, அவர்களது போலித் தன்மை (Hypocrisy) யைப் அம்பலப்படுத்துகிறது. திருப்பமும், சுவையான உரையாடல்களும், இலையோடும் நகைச் சுவையுடன் ஒரு நல்ல நவீன நாடகம்.

நாடக விமரிசனக் கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை நாடகங்களைவிட அதிகமாகவே இருக்கின்றன.

‘பாரதியின் நாடகப் பண்புகள்’ இது. 1961 பாரதி மலரில் பெரியவர் எஸ். வி. சகஸ்ரநாமத்தால் எழுதப்பட்டது. பாஞ்சாலி சபதத்திலுள்ள நாடகப் பண்புகளைச் சுட்டிக்காட்டி, பாரதிக்கு நாடக இலக்கியத்தின்

பக்கம் கவனம் செலுத்த அவகாசம் கிடைக்காதது நாடக உலகின் துரதிர்ஷ்டம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

‘நாடக ஆசிரியனின் உள்ளம் நாடகப் பண்புகள் மிக்கதாக இருந்தால்தான் அவன் படைக்கும் பாத்திரங்களும் உயிரோட்டத்துடனும், உணர்ச்சிப் பெருக்குடனும் அமையும்’ என்ற முக்கியமான கோட்பாட்டை விளக்கி இருக்கிறார்.

‘உலகநாடக இலக்கியம்’ என்ற கட்டுரைத்தொடரில் திரு. மணிசாஸ்திரி ஜெர்மன், ஆங்கில ரஷ்ய நாடகமேதைகளின் பிரசித்தி பெற்ற நாடகங்களை அறிமுகம் செய்கிறார்.

‘நமது பார்வையில் ஜெயந்தன்’ என்பது ஜெயந்தனின் நாடக நூலைப்பற்றி திரு. தோத்தாத்திரியின் திறனாய்வு. ‘தமிழில் மேடைநாடகங்கள்’ நாடகாசிரியர் கோமல் ஸ்வாமி நாதனின் கட்டுரை. சிறந்த மேடை நாடகத்தின் அளவு கோலைப்பற்றி விவாதிக்கிறார்.

இன்றைய சோவியத் நாடகம் பற்றிய பல விவரங்களைச் சோவியத்நாடகாசிரியர் லியனித் ஜோரினுடன் பேட்டி என்ற கட்டுரை தருகிறது. உன்னதப் படைப்புகள் இருந்தாலும் நாடக வடிவத்தில் குறைவுகள் இருக்கு

மானால் மேடையில் தோல்வி அடைய வாய்ப்பிருப்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

பெங்களூர் நாடக விழா பற்றிய கட்டுரையில் அ. ராமசாமி 'மக்கள் நாடக வடிவம்' என்ற தேடலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

தஞ்சைமாவட்டத்தின் மெலட்டுர் பாகவதர் மேளா என்ற புராதனத் தெலுங்கு இசை-நாட்டிய நாடக வடிவத்தைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரையை K. L. ராமன் எழுதியிருக்கிறார்.

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் 'அரசியல் பிரச்சார சாதனமாகத் திரைப்படம்' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை (தெர்ட்ராக வெளியிடப்பட்டது). தமிழகத்தின் சினிமாவின் துவக்க காலம் முதல் ஆராய்ந்து மக்களிடம் அதன் தாக்கத்தையும் சமுதாயச் சூழலில் அரசியல் இயக்கங்கள் எப்படி அதைப் பயன்படுத்தின என்பதையும் ஆழமாக விளக்குகிறது.

பொதுவாக நாடக இலக்கியங்கள் பத்திரிகைகளில் குறைவாகவே வெளிவருகின்றன. தாமரையும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. வெளிவரும் நாடகங்களில் ஒரு சிலவே மேடையில் வெற்றிகாணும் தகுதி உள்ளவை. பொதுவாகத் தாமரையில் படைப்பிலக்கியங்களைவிட திறனாய்வு இலக்கியம் சற்று மிகுதி என்று கூறலாம். நாடகத்திலும் அப்படியே.

அடுத்த ஐந்தாண்டுகளுக்குத் தாமரையில் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படுமானால் சிறந்த படைப்பிலக்கியங்களை இனம் கண்டு வெளியிடலாம். மேடை ஏறி வெற்றி கண்ட நாடக இலக்கியங்களை வெளியிடலாம். தாமரை சிறந்த நாடகங்களை வெளியிட்டால் இந்திய மக்கள் நாடகமன்றக் கிளைகளின் வளர்ச்சிக் கும் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் நாடக முயற்சிகளுக்கும் தாமரை ஒரு உந்துகோலாகப் பயன்பட முடியும்.

நிகழ்வு

- ★ தொன்று தொட்டு
ஆண்டாண்டாய்
மலைகளின் ஆதிக்கம்
சமவெளிகளில்
- ★ ஆழமாய் வேரோடி
ஆக்ரமிப்பு.....
- ★ இதுதான்
விதியென்று
கடமையென்று
தினம் தினம் செத்து
தாங்கியபடி
சமவெளிகள்
- ★ பொறுமையின்
உச்சத்தில்
கொஞ்சமாய் சிந்தனை
சுடர் விட்டு
நெருப்பாய் பரவியது
- ★ சமவெளிகள் வெடித்து
நகரத் தொடங்கின
- ★ மெல்ல மெல்ல
மலைகள்
அதனபாதாளத்திற்குள்.....

—நேயன்,
(கோவா)

பிரகாசம் சாலை, சென்னை-108, ஜனசக்தி அச்சகத்தில்
ச்சிட்டு வெளியிடுபவர் எஸ். எஸ். தியாகராஜன்,
ஆசிரியர் ப. மாணிக்கம்.

THE EAST INDIA COMPANY'S OFFICE

பொது
 (1847-48)
 காலம் 1847

1 மார்ச் 1847
 15 மார்ச் 1847
 30 மார்ச் 1847

பொது
 (1847-48)
 காலம் 1847

1 மார்ச் 1847
 15 மார்ச் 1847
 30 மார்ச் 1847

தாமரை

(மாத இதழ்)

சந்தா விபரம்

1 ஆண்டு ரூ	24.00
6 மாதம் ரூ	12.00
தனிப்பிரதி ரூ	2.00

ஜனசக்தி

(நாளிதழ்)

சந்தா விபரம்:

1 ஆண்டு ரூ	350.00
6 மாதம் ரூ	175.00
8 மாதம் ரூ	90.00
தனிப்பிரதி ரூ	1.00